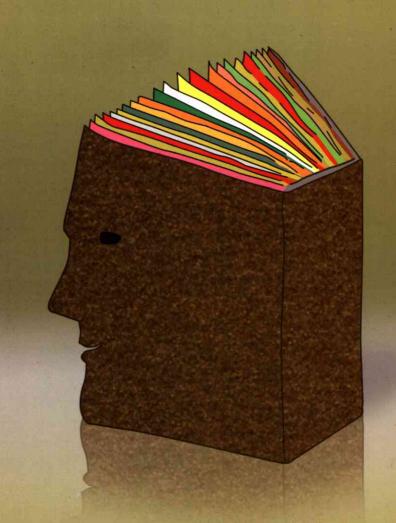
2) 5745 (mo) damo)
2) 574/25

بۆدابهزاندنی جۆرەها كتيب:سهردانی: (مُنتدی إِقْرا الثَقافِی) لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنتدی إِقْرا الثَقافِی)

براي دائلود كتابهاى معْتلف مراجعه: (منتدى اقرأ الثقافي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.igra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى, عربي, فارسي)

رش احمد، رسول

خه زینهی بزه/ ره سوول ره ش نه حمه دی.

سنندج: انتشارات علمي كالج، ١٣٩٢.

۱۴۲ ص.

974-900-6417-42-6 وضعيت فهرست نويسى

فييا

کردی۔

طنز کردی -- ایران -- قرن ۱۴

۱۳۹۲ هر ۷۴۷ س/ PIR ۳۲۵۶ A 16 97 PY

PIPAAAP

شمارہ کتابشناسی ملی

سرشناسه

شابک

يلاداشت موضوع

عنوان و نام پدیدآور

. مشخصات نشر

مشخصات ظاهري

ردہ بندی کنگرہ

رده بندی دیویی

انتنتارات علميكالج

نــووسەر: رەسوول رەش ئەحمەدى په خشانگا: پهخشانگای زانستیی کالیج. / بهریوبهر: کهیومهرس کهرباسی پیتچنینی لاپهره کان: وریا دیوانی /طراحی جلد: شاهو ته حمه دی سالی له چاپدان: چاپی په کهم–۱۳۹۲ / ثــهژمــار:۲۰۰۰ بهرگ نرخ: ۲۰۰۰ تمهن

مافي له ماب دانهوه ي پارززاوه. مركز يفش: سنندي، غ ياسداران، ممتمع تمارى كردستان، طبقه همكف، وامد ١٠١١ ١٠٠١

والمن: ۱۸۰۱۲۵۹ - ۱۳۹۲۸۹۹۹ ۱۸۸۰ خصن: ۱۹۲۰۵۹۹۹۹ ۱۸۸۰ email: info@cspub.ir

به ناوی یار

ينشعكى

نه گهر بهوردی سهرنج بده ینه دنیا و تهم هددون و شارستانییهت و ... بیده ینه بهر پیّوانه و به تهرازووی فام هه لیسه نگینین ههموو تهم هددون و پیشکهوتنی کومه لگای بهشهر له سهره تای بهدیهاتن الایه ک و نهو سهت ساله ی دواییش لایه ک، دهو سهت ساله دا بوو کاره با و ماشین و کامپیوتیر و فاکس و نه و به ره و به رگورانکارییه کی نهوتویان به سهر دنیا هینا که نهو سهری ناپهیدایه؛ زور شتی تازه و نوی هاته گوری و زور شتی کون ره پال نران و خرانه گوری.

پیشه، هاموشو، داب و نهریت، تهنانهت هه لسوکه و و و فتاری ئاده میزاد تووشی گوران بوون، ئه گهر به وردی سه رنج بده ینه ئه و دوو قوناغه ده به راورددا ده بینین قوناغی دووهه م له بهر مهودای کورتی زمانییه وه وه ک برووسکه تیژ هات و زور شتی وه بین خوی دا. ئینسانی ئه ورویی هه رچه ند له باری عیلم و تیکنیک و زور شتی دی بو به راورد کردن ده گه ل نهسله کانی پیش خوی نابی، به لام ده بی ئه وه وی قب وول که ین و به خومانی بسه لمینین که نهسلی ئه ورویی درووسته ده خانووبه ره ی خوش و به سواری ماشینی ئاخر مودیل و ده و په پی هه موونی ئیمکاناتیدا ژیان ده باته سه رو هه رکه سروشتدا زال بووه به لام سه ره رای ئه و هموو ده سهاتانه ده بی دان به وه دا بنین که سروشتدا زال بووه به لام سه ره رای ئه و هموو ده سهاتانه ده بی دان به و هدا بنین که ئینسانی ئه ورویی چت گهلیکی وه ک دلارامی و حه سانه وه و ئاسایشی له کیس داوه،

همول به دوای همول، وچان نادا. شان و پیل دهکوتی و به دوای شتیکدا هملوهدایه که همرگیز نایگاتی و نامو خوشییانهی لیّی بزر بووه همرچی ده کا بوّی ناموزریتموه و گهلیّک جار بو گهیشتن بمو حهسانموه خهیالییه زوّر بایخی رهسهنی کوّمهلایهتی وه بین پیّی خوّی داوه. دیاره ئیمه نهو موویهمان ده ناشیدا سپی نهکردووه و دموه نده تهمهنهی خوّماندا همزاران سمرمان دیتوون چوونه ژیر خاک و دوای چیّژتنی دنیایه ک تالی و سویری نامو سهرسهرایهیان بهجیّهیشتووه.

خوّش یا ناخوّش، ئیّمه کهوتووینه نیّوان ئمو دوو نهسله؛ رمنگه لـه زوّر بارانـهوه و ک له جهههننهم راگویزرابینموه بهههشت، به لام شاهیدی زوّر شیّوه ئاکار و رهفتارین کـه ده ربهی تاقهتماندا ناگونجیّن، ئهوانه هممووی به جیّی خوّی، با بیّمه سـهر هـوّی نووسـینی ثهم بابهته.

لهبهر نهبوونی دهرفهتی چاپ ئهو قسمی بههنوی ناچاری ده زوّر جیّیاندا دووپات ده کهمهوه: بهرلهوهی سهر و سهکوتی تلهویزیوّن و ساتهلایت له ولاتی ئیمه و ده مالاتندا قووت ببنهوه شهوانه پیاوانی گهره ک لیّک کوّ دهبوونهوه و به شتیّکی خوّمالی شهویان شهق ده کرد، یه ک حه کایه تی ده زانی، یه ک به یت بیّن بوو، یه ک مهشره ف خوّش و خوّشراویژ بوو، ئیواش بوو ده تکووت علمباری دروّیانه. زوّر جار که تووشی بیستنی قسمی واله بووباین، دهمانکوت: «فلاته کهس نهمشه و هیّنده ی دروّ کرد لهوانه یه سبهینی گهزیک به فر بباری،» گرینگ نهوه بوو مندال به تهمهنی کهمی خوّیه و سبهینی گهزیک به فر بباری، گرینگ نهوه بوو مندال به تهمهنی کهمی خوّیه و قسهناس بوو و ده یزانی ده نیّو نهو شتانه یدا ده یانبیسی کهمی راست و کهمی دروّیه و و ه که نهوروّ دوّ و دوشاو لیّک نه درابوو.

بهلام کاتی کوتوپر سهر و سهکوتی تلهویزیؤن قوت بوّوه، بهداخهوه ئیمه نهبووینه خاوهنی تلهویزیونیکی سهربهخو تا ده بواری خزمهت به فهرههنگی خوّمالیدا بی و لیزانان قوّلی هیممهتی تیدا ههالمالین. به جاری شهو کوّر و دانیشتنانه له بهریک

ههالوه شان و سندووقی جادوویی بوو به گولی مهجلیسی مالان و هیرشی فهرهه نگی دهستی پیکرد و قسهزانان قروقه و خانه نشین کران و به هوی دووپات نه کردنه وه تعومی دهیانزانی له بیریان چووه. کاتی له تعمه نی بیست سالی شهو بروایه م تیدا پته و بوو، کهوتمه بیری نعوه به ههر جوری بوم بکری له قهده ر توانایی خوم به رگری له فهوتانی نمو قسه خوشانه بکهم.

وشه کان دهبوونییه تی خویاندا تاک و تهران به لام کاتی به زموقی شاعیریکی به توانا ده کمونه پال یه کموه وه ک کومه لیکی لیک گریدراو مانایه کی گموره ده خولقینن و دهبنه شیّعریکی نموونه؛ قسهی خوّشیش ههروایه. رووداویک یا زموقی مشتومالکراوی خاومن زموقیک وشهکان به جوّریک دهباته پـال یـهک ده کوّتاییـدا قسـه و مهسـهلیکی خوّش دهخولقی و گیرانهوهی نعو قسه و مهسهله بو گویگر یا پهندیکی تیدایه یا به لانی کهمهوه بزهیهک دهخاته لیّوی، نزیک به چـلسالـه وهک راوچـی چـاک، خـوّم لـه راوی قسهی خوّش خستووهته حهشارگه و زوّر قسـه و بابـهتی جـوانم قوّسـتوونهوه. ده قسهکاندا بایخی زیاترم بموانـه داوه کـه خاوهنیـان مهعلوومـه و بــــ قسهخوشــانی ناوچــه وه ک: «شهریف گابهگا»، «عابید»، «سه پدر هشید»، «مامه نیدناغا»، «حمه دی مهلامــــهولوودی»، «حهمـــهدی وســـووکوتکهی»، «عومـــهرخان»، «حوســـێنپـــزه»، «عـه لى خەنـدان» و... جينى تايبـه تم ديـارى كـردووه، ژومارهيـه كى زور لـه نه قلـه كان پێویستییان به بیلامانی و تمشپییات نمبی و پهرژینێکی به گول و به قایم بـی و دوور لـه رووی تمو مهجلیسته و ثموبهرموبتهر همیته و بلاوکردنتهوهیان دمو همهلوممرجته دا بهعزه کمسانیک همالده به زینیتموه، رهنگه هیندیک الله بیستنی فلاته نامقل الله باره ی فلانه کمسیانموه لووتمان لی ههلقرچیّنن و بکموینه بهر گلـهیی و گازنـدهیان کـه بـوّچی فلاته قسهت له بارهی فیسارهکهسماندا نووسیوه؟

بهراستی پهرچی سهر ریگهی نووسهر ههر یـهک و دوو و سـهت نـین و تـا زممانێـک

قه لهم به ته واوی ئازاد و توانایی بیستنی ره خنه و راستییه کانمان دهباره ی خوماندا نه بی و بو نه دیتنی رواله تی در یوی خومان ئاوینه کان بشکینین، ناتوانین بلین که پیمان ناوه ته قوناغی شارستانییه تیا به لانی کهمه وه لینی نزیک بووینه وه، ئیستا دوای ئه هممو ماوه یه، پازده ده فته ری پراوپر نوکته و قسه ی خوش ئاماده ی چاپن و چاوه قرته ده که ل ده کهن بسم رحه ناوی «خهزینه ی بزه» م له سهر داناون. قسه م له زمانی هه رحه که سیر دوه ناوه که یم بالی نووسیوه و ئه و ده فته ره م کردووه به پیشه نگی ده فته ره کانی دیکه. هه ولم داوه، ده و ده فته ره از تیدا نه بی .

هیوادارم تهمهن و تمهن بهرم بۆ به ئهنجام گهیاندنی ئهو ئهرکمه پی نهگرن و به زیندوویی سهر شاهیدی به چاپ گهیشتنیان بم. به پیویستی دهزانم له بهر بهربلاوی ئهو کارهی دهستم پیکردووه داوا له خوینهرانی بهریز بکهم ئهگهر نهقل و رووداویکی خوشیان له دهور و بهری خویان پی شک هات بوم بنیرن. ئهگهر نهمنووسیبنهوه یا پیشتر نهمبیستین به دلنیایی ده شوینی خویاندا و به نماوی خویان کهلکیان لیروهردهگیری و ههر نهبی دمو پیهدا دهبینه خاوهنی ئارشیشیکی بهقهوه ت بو داهاتوومان.

رەسووڭ رەشخە حمەدى ھە ٽوەداى مەھابلد ۱۳۹۰/0/٤

- زانایه ک کوتوویه تی: با له دنیا دؤست و ناسیاو و ئاشنات، کهم بی: تا ئه گهر پۆژی حیساب ریسوا بووی کهم کهس بتناسی.
- له زانایه کیان پرسی نیشانه و عه لامه تی ئیمانداری چییه کوتی: ۱ قسه و که ناکار و رهوشتی باش ۳ روخساری به بزه و پیکه نین که میوانگری ۵ میوانگری که می بین ده رحمق به هموو که س چاکه ی بین .
- نهو پرسیار میان له زانایه کی دیکه کردهوه کوتی: زمانی له قسمی سووک و بینمانا بپاریزی ۲ پی و قینی کهس ده دلی خویدا رانه گری ۳ پی کی دردهوه خوی له گوناه و تاوان بپاریزی ٤ دل و فکر و بیری له کاری چهوت و هه له خاوین کاتهوه.
- له ومیسیان پرسی چؤنی؟ کوتی: چؤنه حالی ته و که سه ی به یانی له خه و ههستی و نهزانی تا شهو ده ژی یا نا؟ که سیکی دی نه و پرسیاره ی لی کرده وه، کوتی: جا چؤن بی، حالی نه و که سه ی که هه ر رؤ ژ مزلیک له مه رگ نزیک ده بیته وه؟
- له مهجلسی ثهنهوشیر مواندا، سی زانا حازر بوون؛ ثهنهوشیر موان رووی تیکردن
   و پرسی: بلین بزانم چ شتیک له ههموو شتیک خراپتره؟ یهکهمی کوتی: پیری و

نهداری، دووههمی کوتی: لهشی ناساغ و دلّی بهخهم، سیّههمی کوتی: نزیک بوونهوه له مردن و دووری کردن له چاکه.

- 💠 🏻 قازانجي دوژمني ژير، له دۆستې نهزان زياتره.

كاتئ چوويه مهجليسيك ثاكات له زماني خوّت بي.

کاتی میوانی مالیک بووی، چاوچلیس مهبه. کاتی کهوتییه سهر سفرهی خه الک پیشی نهوسی خوّت بگره، کاتی زیکری خوا ده کهی، جگه لهو، دالت له لای کهسی دیکه نمین.

- ئەفلاتوون دەلىخ: ھەرچەند زانا بى خۆت بە نـەزان بزانـە و لـە فىربـوونى ئـەو
   شتەى نايزانى شەرم مەكە.
- له ئەفلاتوونيان پرسى: چۆن بەم رۆژە و پلەوپايە گەيشتووى؟ كوتى: لە راست
   كوتن و ئەمانەتدارى و خۆ لە قسەى خۆرايى پاراستن.
- له زانایه کیان پرسی: چهند دؤستت ههیه؟ کوتی: ئیستا کاتی خؤشی و
   دهسه لاتداریمه، دؤستی ئینسان تهنیا ده کاتی تهنگانه و لیقهوماندا دهناسری.

- اله نهفلاتوونیان پرسی: کی دهو دنیایه دا به ختموه ره؟ کوتی ئه و که سه ی که ده ژیانیدا که سیکی خوش بوی. پرسیان له و به ختموه رتر کییه؟ کوتی: ئه و که سه ی که دوو که سی خوش بوی. پرسیان ئه ی له و به خته وه رتر؟ کوتی: ئه وه ی هموو که سی خوش بوی و دلی هیلانه ی رقی هیچ که س نه یی.
- ده گفتوگزیه کی روزانه دا ده گه ل پیره پیاویکی دنیادیت ه باسی گهوره یی و جوامیری ئینسانانمان ده کرد، کوتی: نمو جوره ی که ئینسان ده توانی به ناندان ناو و ناوه یی پیاوه تی وه دهست نایه.
- سن تاقم قهدری سن شتان دهزانن: پیر قهدری گهنجی، ناساغ قهدری ساغی
   و ههژار قهدری مالی دنیا.
  - 💠 پياو كەسىڭكە لە كەس نەرەنجى و كەسىش لە خۆى نەرەنجىنىي.
- نهفلاتوون کوتی: نهگهر نهقلی ئادهمیزاد به سهر نهفسیدا زال بی روّژگار دهبیته دهبیته بهندهی نادهمیزاد. به لام نهگهر نهفس به سهر نهقلیدا زال بی، ئادهمیزاد دهبیته بهندهی روّژگار.
- ئەگەر سور و رازىكت دە دلدايە لە لاى دۆســتانى نزيكــى خــۆت مەيدركێنــه،
   چونكى دۆستى نزيكت رازى تۆ لە لاى دۆستانى نزيكى خۆى دەدركێنێ.
  - 💠 🛚 خەبەريان دا بە ھەژار گوتيان زستان ھات، كوتى: ئامادەم بۆ ھەللەرزينى.

- سین تاقمه که سان دهو کاتانه دا دهناسی: ئینسانی له سه رخود ده کاتی تووره بووندا، مروّی بی غیره ته ده کاتی تهنگانه دا.
- ♦ له دلپاکێکیان پرسی: ئـهو کاتـه چ کاتێکـه کـه بـه فێـڕو لـه کـیس ئینسـان دهچێ؟ کوتی: ئهو کاتـه ی کـه دهرحـهق بـه کهسـێک چاکهیـهکت لـه دهسـت دی و نایکهی. لێیان پرسی ئهی چ عهیبێکه که ئهگهر ده ئینساندا بی ههموو هونـهرهکانی لـه ناو دهبا و دایاندهپوشێ؟ کوتی: حهسوودی و بهغیلایهتی.
  - 💠 🔾 چوار شت پشتی پیاو دەشكىنىن: دوژمنی زۆر، قەرز، مندالی زۆر، ژنی لاړی
- له ئەفلاتوونيان پرسى دە دنيايەدا چۆن ژياوى؟ كوتى: بـﻪ تـرس و لـﻪرز ووه
   هاتمه سەر دنيا، به راماوى ژيام، به پيسى دەرۆم، هەر ئەوەندەى تێگەيشتم كـﻪ هيچـى
   ئێ تێنهگەيشتم.
- له دلپاکیکیان پرسی: چۆنی؟ کوتی: رۆزی خوا ده خوم و ده ژیر فهرمانی شهیتاندام.
- له دلّپاکیکیان پرسی: چۆنی؟ کوتی: جا چۆن بم، ده کاتیکدا که رۆژ به رۆژ
   له تهمهنم کهم دەبیتهوه و ژومارهی گوناه و تاوانهکانم زیاد دهکهن.
- 💠 له جێيهکی دی، پرسيان چۆنی؟ کوتی: دەبئ چۆن بئ حاڵی کهسـێک بزانـێ

وه ختی حیساب و لیپرسینهوه دادی و نهو کهسانهی نهو مهوعیزه و ناموّر گاری کردوون له بهر چاوی نهو بچنه بهههشت به لام بوّ خوّی بچیّته جهههننهم.

- له برسیهکیان پرسی: یهک و یهک دهکاته چهند؟ کوتی: دهکاته دوو
   کوللیزه.
- کوریک رؤیشته خوازبینی کچیک، کچه کوتی: دەست راگره و پهله مهکه.
   ئهگهر دلنیا بم کهسی دیکه نامخوازی میردت پیده کهم.
- به رهحمهت بی دهرویش نهحمهدی تهنهکهساز (میرمهحموودی) کاتی له مال خواردهمهنییه کیان دانابا و مناله کانی له خواردنی گهرم نهبان و خویان گنخاندبا، دهیکوت: روّله زووکهن بیخوّن دهنا ئیستا دوّستیک دی و کاری دوژمنیکمان ده گهل دهکا. (مهبهستی لهوه بوو که میوانیک دی و ده گهلمان ده خوا).
- کاک قادری برام گیرایهوه: له میراوی مهلاخه ایل پیره پیاویکی هه شتاسالانه سی تهلاقه ی خست و کوتی: هه تا ئیستا که تهمه نم گهیشتووه ته هه شتا، هیشتا تاقه چایه کم به عومراتی خوم به کهیفی خوم نه خوار دووه تهوه، به سهرسوورماوی پرسیمان جا چون شتی وا ده بی ۱۱ کوتی: بو نابی من که مالی خوم چای به تاقه کلوقه ندیک ده خومهوه، نه گهریش له مالان میوان ده بم سی کالویان ده یخومه وه کهچی به دلی خوم پیم خوشه به دایم چای به دوو کلویان بخومه وه.
- 💠 🏻 کورده رۆیشته لای مامۆستا و کوتی: ئەرى جەنابى ئاخور ئەم كچەوەلىيـەى

له دهشتی سهنعان سهگهگهل خواردییان ناوی یونس بوو؟ ماموّستا کوتی: ئاخور نیم و ئاخوندم، کچ نهبوو و کور بوو، وهلی نهبوو، نهبی بوو، دهشت نهبوو چال بوو، سهنعان نهبوو کهنعان بوو، سهگهل نهبوو گورگگهل بوو، یونس نهبوو یوسف بوو، جا ئیّری کامهیانت بو راست کهمهوه؟

شمویکی به هاری ۱۳۷۱ میوانی سه یدعه بدول لا سه مه دی بووم. ده دریره ی قسه کانماندا باسی نیعجازی قورئان و تهقویمی مه غوولیمان کرد. پاش پشکنینه و هی کتیبخانه خشپیلانه و ریکوپیکه کهی به و شتانه گهیشتین: له و شتانه ی که سهیر و سه رنج راکیش و ده قورئاندا دوزراونه وه ئه وانهن: هیندیک له وشه کان له باری ماناوه په یوه ندییان پیکه وه هه یه و به ژوماری مساوی و به رابه رناویان هاتووه.

حهوت جار حهرب، حهوت جار يهخسير گرتن

٧٥ جار قەلىل، ٧٥ جار شەكوور

۱۷ جار زال و موزیل (لاړێ)، ۱۷ جار مووتا (مردوو)

۱۵۶ جار کافرین، ۱۵۶ جار نار و حهریق

۳۲ جار زهکات، ۳۲ جار بهرهکات

٤٩ جار عەقل، ٤٩ جار نوور

٢٥ جار ليسان، ٢٥ جار مموعيزه

۳۲ جار غهزهب، ۳۲ جار فاحیشه

۱٤٥ جار حهيات، ١٤٥ جار مهوت

۱۱۵ جار دنیا، ۱۱۵ جار ئاخیرەت

^{💠 🧸} بۇ ديارى كردنى ئەوەي كە ھەر سالىنكى كۆچى ھەتاوى رېكىموت دەگەل

ناوی چ حهیوان و ناژه لیک ده ته قویمی مه غوولیدایه ده بی نه و ساله بکه ینه دوازده بهش، باقی نه و ته ته توماره یه که پهیوه ندی به ژوماره ی یه کیک له و ناژه لانه و ههیه، نه لبهت ده بی ده پیشدا نه و دوازده ناژه لانه به جوری خواره وه بنووسری و له سیفره و تا یازده ژوماره یان بو دابندری:

بۆ نموونه من كه له دايكبووى ١٣٣٢ى كۆچى هەتاويم، دەبئ ئەو تەقسيمە بكەم:

۱۱–۱۲۳۲÷۱۳۳۲ چـون پاشمـاوهی ئـهو تهقسـیم و دابهشـکرنه سـیفره، کـهوابیّ مـن لـه دایکبووی سالی مارم.

سوالکهر: کاکه لێقهوماو و برسيم ده رێی خوادا پهنجا تمهنم بده یه نـههاریکی
 پێ بخوٚم.

رِيْبوار: پوولت نادممێ، بهلام وهره به كهيفي خوّت نههاريّكت بوّ دهكرم.

سوالكەر: لاچۆ، برۆ، نەمانەويىست؛ ئەورۇ بۆ خاترى پەنجاتمەنى بىخقابىل ناچار بـووم شەشنەھاران بخۆم.

دوریا شیوا و بوو به توفان و کار گهیشته جیه ک چیوای نهمابوو که شتیه ک بیوون. له ناکاو دوریا شیوا و بوو به توفان و کار گهیشته جیه ک چیوای نهمابوو که شتیه که نوقمی شاو بی دو کاته نا یه کیک له و دوانه دهستی بو ناسمان هه لینا و کوتی: خوایه گیان بوخوت دوزانی منی رووره ش ده دریده ی تهمه نمایه گیان به اینی دهده میکه به نه گهر بیت نامونوره ی له و به لایه نه جاتم ده ی خوایه گیان به لینی دهده م

تازه... کاتی قسهوپاړانهی گهیشته ئیره، دوسته کهی دهستیکی له شانی دا و کوتی: له توبه کردن پهلهی مه که، هووه تا ئیشکایی وه دهر کهوت.

- نه خوّش به شله ژاوی رووی کرده دوکتوری نشته رکار (جه راح) و کوتی: جهنابی دوکتور نعوه یه که مین جاره ده ژیانمدا قه راره نشته رکاری کریم، زوّر ده ترسم. دوکتور بزهیه کی هاته سه رلیو و کوتی: ترس و نیگه رانیت خوّرایییه، چونکی منیش یه که مین جاره نه خوّشیک ده خهمه به رنشته رکاری و هیچیش نیگه ران نیم.
- پیاویکی دروزن و خوهه لکیش ده مهجلیسیکدا ده یکوت: همهوو و لاتانی ناسیا و نورووپا و نافریقا گهراوم، یه کیک دمو مهجلیسه دا کوتی: کهوابی به و حیسابه شاره زایی چاکت له سهر جوغرافیا ههیه? کوتی: به لی نه زقه زاسی مانگیش لهوی ماومهوه!
- کاریکی وا بکهن قهت سهر و کارتان نه کهویته ئیداران مه گهر ئهوه ی که دالنیا
   بن قسهتان وه سهر ده کهوی.
- له کهسیّک که ده قسه کانیدا زور وشهی «من» به کار دهبا و هه د دهبارهی
   خویدا دهدوی قهت چاوه روانی ئهوهت نهبی که چاکه یه کت ده گه ل بکا.
  - 💠 بەرلە زەماوەند تەنيا پرس و را بە كەسىك بكە، ئەو كەسەش بۆ خۆت بە.
- 💠 🏻 شێتێک له قەراخى چۆم سەر و پێى چا دەكرد، له ناكاو سەرەكەى لـێ كەوتــه

نیّو ئاو؛ شیّته قوله گیایه کی دهست دایه و ملی نا له بانگ کردنی سهره که و به دوایدا رؤیشت، شیّتیّکی دیکه چاوی لیّی بوو کوتی: شیّته سهری بیّ لاق کوا ده توانی له ناو بیّته دهر؟! لانی کهم قاچکه کانی به تیّباوی تا پیّیان بیّتهوه دهریّ.

- ❖ حممه، گویدریژه کهی به باراشموه بهرمو تاش وه پیش خوی دابوو، له پیگا تووشی دهسته یه ک قومارباز بوو داوایان لیکرد له گه لیان قومار بکا. ده پیشدا له سهر کهره کهی دۆړاندی، ئهو جار له سهر باراشه کهی، دۆړاندی، ئهو جار له سهر گوریسه کهی، دۆړاندی، ئهو جار له سهر کهوا و پاتۆله کهی، ئهوانیشی دۆړاند، به کراس و دهرپیوه بهرمو ئاوایی گهراوه، بهرمو پیری چوون و کوتیان: کوا گهنمه کهت؟ کوتی: بوو به ئارد و با هات و گشتی برد، پرسیان کوا کهره کهت؟ کوتی: بوو به شیر و چوو به قهد کیوا. کوتیان: کوا گوریسه کهت؟ کوتی: بوو به مار و چوو به کونا. کوتیان: ئهی مال کیوا. کوتیان: کوا گوریسه کهت؟ کوتی: بوو به مار و چوو به کونا. کوتیان: ئهی مال کاول کوا تیره کهت؟ حممه تووړه بیوو کوتی: باوکم بو حالی ناون؟ رووتمیان کرد، کوتمیان کرد.
- دوو تەنبەل دە وەتاغىكى سىنوچواردا دانىشتبوون، يەكيان لەوىتىرى پرسىى:
   تۆ بە چەند سەعاتان دەگەيە ئەو سەرى دىوەكە؟ كوتى: بە چوار سـەعاتان، ئـەوىتريـان
   كوتى: حەللەلا گوللەيە!
  - 🗫 پياو به بێکهسي ههژار دمبێ، ژن به بێکهسي بێعار دمبێ.
- ژاندهرمهیه ک که سابیقه و پیشینهی بهرتیل خواردنی دهبی له مهزرایه
   تووشی یه کیک دی و ههرای لیده کا: گی (به تبورکی ومره) کابرا لهبهری هه دی و

دووراودوور ده لى: برو مالت نهشيوى، پاره كهشت گيلاندم، قامچيت لـ ملـى هالاتـدم، چى پيم بوو ليت ستاندم.

- اک قاسمی رهفیقم زور جار که له مال چیشتیان بو لیده نا، مووی تیدا بوو؛ نهگهر ههر بو خویان بایه بو شهوت: فهرموو موو، نهگهر میوانیان بایه بو شهوه میوانه که حالی نهبی و بیزی ههانهستی نایه ته لکورسی ده خوینده و که ده گهیشته یه علمهوو به دهنگیکی بالیند ده یکوت: یه علمهوو و به م جوّره ژنه کهی حالی ده کرد که چیشته کهی دیسان مووی تیدایه.
- مرد و سهید برایم سادات نهژاد به ره حمه تی خوا شاد بین، گیرایهوه: کابرایه ک مرد و کهسیکی دی ژنه کسه ماره کردهوه. ژنه کسه زوّر خراب بوو و ده گهل میردی تازه نده حاواوه، میردی تازه روّژیک ده چیته سهر گوّری کونهمیردی ژنه کهی و به سوّزموه ده گری؛ کهسیک دی و ده لی: براله ده شهرع و دینی ثیمه دا گریانی به و جوّره باش نییه، بلی بزانم خاوه نی ئه و قهبره کییه؟ ده لی: کونهمیردی خیزانمه. ده لی: جا خو مردنی ثه و به قازانجی تو ته واو بووه و گریانی ناوی. ده لی: نه خیر، شه و کابرایه مه زلووم و زولم لیکردووه، یه کهودوای و زولم لیکردووه، یه کهودوای ثه وه نه مردبا من تووشی نه و ژنه و ثه و ژیانه نه گیه ته ی نه ده بووم.
- موانیک عیباده تی خوای ده کرد و ده یکوت: ته به نیک و ره به نیک ، خوایه نه گهر لهوه ی زیاتری ده زانم و نایلیم رووم رهش کهی. عالمیک گویی لهو مناجاته بوو هه ستی به وه کرد که مناجاتی شوانه دلچه سپه و ده گاته شوینی خوی، شهویش لاسای شوانی کرده وه و کوتی: ته به نیک و ره به نیک خوایه نه گهر لهوه ی زیباتری ده زانم و

نایلیم رووم رمش کهی، دمسبهجی رووی رهش بوو.

مهای خهندان له بوکان بونگای معاملاتی بو کرین و فروشتنی خانوو دانابوو. روژیک ناسیاویکی ده چیته لای و داوای لیده کا خانووه کهی بو بفروشین. عالی خهندان که دهزانی نمو کابرایه سهرجهم ماله کهی ۸۰ میتره و زور ره خته و قایم ساز کراوه، ده پرسی: به تهمای کرینی خانووی گهوره تری؟ ده لین: نا، ده لین: ده یجا خو ماله کهت هیچ عهیبیکی نییه، بو ده یفروشی؟ ده لین راستییه کهی جیرانیکم ههیه گوله کهریکی ههیه ویسعه تی لین هه لگر تووین وه خت و بین وه خت ده زه رینی، عالی خهندان ده لین: براله نموه بو فکر نابی، تو له خورا ماله کهت مهفروشه کوله وار ده بی و وه ک خوت لین نایه تموه، پیکهوه ده چین من جیرانه کهت حالی ده کهم با نمو عیلاجی کهره کهی بکا.

له سهر شعو برپاره به دوو قولی دهچنه لای کابرا و داوای لیده کهن کهره کهی بفروشی و نعو هاوسی باشهی له کیس خوّی نهدا. کابرا ده لیّ: چاو لیّکهن من پیرم، شهلم، چیودارم، بو کرینی مهر و مالات هاموشوی دیهات ده کهم، شعو کهره لاقی سهفهرمه، خه لک پهیکان و بیّنز و نهیسان پاترولیان ههیه، نیّوه نعو کهرهش به من رموا ناسن؟!

عهلی خهندان که دهبینی کابرا راست ده کا، ده لی: دهیجا نایفروّشی به لانی کهمهوه عیلاجیّکی بکه، کابرا ده لیّ: جاچ ده لیّن هه تا وای لیّبکهم.

عهلی خهندان تؤزی بیر ده کاتهوه بو نهوه ی کوره که به پیکهنین به جی بیّلی ده لیی: نه گهر به من ده کهی برو به سرته به گوتی کهره کهت بلی نهمهو به دواوه گهوره ی مالیی، بیتوو نهو قسه یه باوه رکا و بزانی خهرجی مال به پیوه بردن ناوا گران بووه، هیچ گومانم لهوه نییه زهره ی لیده بری کابرا پیده کهنی و به لینی ده دا شهو کهره بفروشی و کهریکی یه خته بکریتهوه.

- کابرا چاویلکهیه کی دوودی (رمش) کرده چاوی کوره کهی له پهنادهستی راه پهنادهستی چاوی کوره که پهنادهستی پاوهستا به و به هموو دهمایه خوّی زللهیه کی له بناگویی راکیشا و کوتی: تووتکهسه گ بهو شهوه بوچی له مال هاتوویه دهر؟
- کابرایه ک چهقوّیه کی ون کرد زور بوّی ناره حمت بوو، دوستیک پنی کوت: براله خمم خواردنی ناوی، چهقوّیه و ونت کردووه، هینده ی فکر لی مهکموه. کابرا کوتی: ده خممی ون کردنه کهیدا نیم، ناره حمتی ثمومم کموتبیته دهست بنیادممیکی ناشی و قمدری نمزانی و ده کاتی تیژگردنم و میلا چمقمسووی کا.
- له وشتریان پرسی: له کوی رادییهوه؟ کوتی: له حهمامرا. کوتیان راست
   دهفهرمووی به خیرییهوه، به پانییهی ساف و لووس و خاوینت را دیاره.
- ماشینی شهور موی مسافیر هه لگر له تارانه وه مه مه باد ده هات له نزیک قالیانتاغ چه ته پیشیان پی گرت و ناچار به راوهستانیان کرد، چه ته یه پیشیان پی گرت و ناچار به راوهستانیان کرد، چه ته یه کی رووبه سبه هات سهر، ژنیک له پیشه وه داینشتبوو، چه ته رووی تیکرد و پرسی ناوت چییه ؟ ژنه به شله ژاوی کوتی: ناوم مه نیجه، چه ته توزیک راما و کوتی: به حورمه تی ثه وه ی دایکی خوم ناوی مه نیجه کارم به تو نییه و ته نانه ت نه گهر کلوور یکیشت زیر پیبی مسقالیکت لی ناستینم، له و ره د بوو پیاویکی سمیل زل دانیشتبوو پرسی کوره بلی بزانم تو ناوت چییه ؟ کابرا کوتی: نه گهر قه راره رووتمان کهی ناومان بزانی و نه زانی به کاری چی دی ؟ کوتی: نا من وه ختایه ک که سیک رووت ده که م ده بی بزانم کییه و ده روژی دی ؟ کوتی: نا من وه ختایه ک که سیک رووت ده که م ده بی بزانم کییه و ده روژی مه بادایه دا ده گهل کی ته ره ف ده بم کابرای سمیل زل زه رده خه یه کی هاتی و کوتی: ناوم حه مه یه به لام له مالی له خوشه و یستییان پیم ده لین مه نیج .

- کابرایه ک کهری ون کرد، نهزری کرد ئهگهر کهره کهی ببینیتهوه سین پروژان به پروژان نه پروژان به پروژان به
- پوون. یه کیان دههواتی ده کوتا و نهوی تریان زورنای ده ژه نی، ناخری بریاریان دا لیک بیا بنهوه. یه کیان دههواتی ده کوتا و نهوی تریان زورنای ده ژه نی، ناخری بریاریان دا لیک جیا بنهوه. یه کیان دههواته کهی ده سدایه و نهوی تریان زورناکهی، به لام بو مهیموونه که کوتیان: لیره بهره اللای ده که ین یه کمان له و دیوه ی گرد ده بین و نهوی ترمان له و دیوی گرد، ده یکوتین و لییده ده ین، با مهیموونه که له هه البراردنی خیاوه نی خوی سهرپشک بین، بو لای هه رکاممان هات با بو نهومان بین، جا به نوره که و تنه لیدان و کوتانی و مهیموونی بین بین ده کرد. سهره نجام مهیموون هینده ی غارغارین و نهو دیوه و دیوی گردی کرد، پسا و حمیاتی لین برا.
- له شێتێکیان پرسی: رات له بارهی نؤشابهدا چییه؟ ئهو که نؤشابهی زؤر پی خوش بوو کوتی: نؤشابه بؤخؤی شاریکه ئاوی ههیه، گازی ههیه، حمیف کارهبای نییه.
- کابرایه ک تووشی راوچییه ک بوو سواری نهسپیک ببوو تفهنگیکی لووله دریـژی
   ده شاندا بـوو، تاژییـه کی ده رسـته کردبـوو، گوینییـه کی گـهوره ی بـه دوای خویـدا
   راده کیشا.

کابرا پرسی: بمو همموو شتانموه چۆن دەتوانى هەلسوورنى و راوى بكەى؟ راوچى كوتى: ئەگەر تەمال ھەستا و دوور بوو بەو تفەنگەى دەيئەنگيوم، ئەگەر نزيك بوو ^{نمو} تاژییهی تیّبهردهدمم، نهگهر بچـیّ ده لا نیّـوه بـهو گویّنییـهی قـانگی دهدمم و ناچاری دهکمم بیّته دهریّ.

کابرا سهریکی لیّ راوهشاند و کوتی: توّ بهو ههموو تـهگبیرهی لیّـت کـردووه، مهگـهر کهرویشکی بیّچاره بکهویته بهر رهحمی خوا دهنا قهت له دهستانت نهجاتی نابیّ.

له کهچهلاوتی سهردهشت، میرزا رهسوویه کی لیبوو یه کجار فهقیر و نهدار بوو، بهلام ده زممانی خویدا میرزایه کی قابیل و خهتخوشیکی کهموینه بوو، مالی کویخا سیمانیش ههتا بلیبی ده ولهمهند بوون، کاتی خهلک لیره و لهوی به دهسهتالی دهچوون، ههتا میرزا رهسووعهریزه یان بو بنووسی، میرزا رهسوو قه لهم و قه لهمدان وکاغهزی دهست ده دایه و میوانی وه دوای خوی ده دا و یه کسهر دهرویشتنه مالی کویخا سیمان. میرزا رهسوو به شینه یی گویی ده دا کابرا و فکری لیده کردهوه و عهریزه یه کی باشی بو ده نووسی، مالی کویخاش ناچار ده بوون نان و شیوی حیسابی عهریزه یه تووشی خهرجی بن. میرزا رهسوو ههموو جاران خوی ده گنخاند و ههتا شام ساز کهن و تووشی خهرجی بن. میرزا رهسوو ههموو جاران خوی ده گنخاند و ههتا شام یا نه هاره کهی له مالی کویخا سیمان نه خوار دبا هه لنه ده سبه تالی و بی دهست و دیاری جارز بوو، به خهلکی را گهیاند هیچ که س حه قی نیبه به ده سبه تالی و بی دهست و دیاری بوینته مالی میرزا رهسوو.

 جیّهیّشت و گهراوه ئلوهدانی و روّیشته بهر دهرکی مالّی حهمهده و هـهرای لـه ژنهکـهی کرد: ئهری هـوّی بـراژن، هـوّی بـراژن، ژنی حهمـهدهی سـهری لـه دهلاقـه هیّنـا دهر، ئهحمهده کوتی: ئهری براژن بهیانی وهختایهک دهگهل حهمهدهی چووینه راو، حهمـهده سهری پیّوه بوو؟

ژنی حهمهدهی دهحالیکدا زارجوو بنیشتیکی ده زاریدا هه لده سووراند کوتی: راستیه کهی خاترجهم نیم، به لام پیم وابی به یانی وه ختایه ک به کهچکان ماشینهی هه لده قوراند سمیله کانی ده جورانه وه. (مه به ست ده جوولانه وه)

- دووکانداریکمان له گهره کی بوو نیوی کاک حهبیب بوو. منالیکی چکوله له و کوچه یه بوو له جیاتی کاک حهبیب دهیگوت: کاحبهباب. کاحهبیب شهو نیوه ی زور پیخوش بوو شتی به خورایی دهدایه و پاره ی لی ومرنه ده گرت.
- سهید حهمه مالی له گهرهکی ههرمهنیان بوو، ههرچهند زور پیاوی چاک بـوو تهنانهت خهلک بو نوشتهنووسین دهچوونه لای به لام ژیانی زور به سـهختی رادهبوارد و کون و کهلهبهری ژیانی به زوری بو پر نهدهبووه، تههای کوری چکوله بوو، جار و بـار کـه بوشتیک گرنهی دهگرت و سهید حهمه توانای جیبهجی کردنی نهدهبوو، تـهها هـهرای دهکرد: حهمه کویر، بوم جیبهجی ده کهی باشه دهنا ده چمه سهر بـان و هـهرا دهکـهم و ده ترین شهوانه بایم رادیو بی بی سی ده گری .
- پوجهب بهردیک داوی و لامپی بهر دورگای مالی غهفووری ماشهرهفی دهشکننی، پاشی سهعاتیک دهچی له دورکهی مالی کاغهفوور دهنا و دهلی: من لامپی پیش دورکهی ئیومم شکاندووه ئیستا ویژدانم قبوول ناکا و قهتم حهرام نهخواردووه و

خهیانهٔ تم به کهس نه کردووه دووسه تمه نم بده نی ده چیم لامپه که تان بو ده کرمهوه، ههرچی ده لین قهیدی ناکا لامپ به قوربانی خوّت بی، قبوولی ناکا و ده لی: نهیکرمهوه خموم لیناکهوی. نهوانیش عیلاجیان نامینی دووسه تتمه نی ده دهنی، ره جهب ده چیته بازار و لامپیک به سه تمه ن ده کری و سه تمه نه کهی دی ده ته نگهی باغه لی دهنی.

- مهید جامی سهید نهژادیان گیرایهوه: گولی، گوندیکی سهر به شاری سهردهشته. زممانی شا، باباغای گولی به به به دمی ده سیاسه و ورده دا و خوش خوش دهیانگرت و دهیانبرده زیندان. باباغا ههموو جاران که له زیندان بهریان ده دا لولینه و بهرماله کهی جی دههیشت، نهگهر دهیانپرسی بوچی نهوانه به جی دیلی؟ دهیکوت به قوربانوو بم، با نهوانه لیره بن دهزانم بهو زووانه دهمگرنهوه و دهمهیننهوه ئیره با جیگاکهم نهگیریتهوه. (لولینه شتیک بوو وه ک حموجوش بهلام له گل ساز ده کرا).
- دوو کهس خهریک بـوون بۆمبیـان ده ماشـینێکدا دادهنـاوه، یـهکیان کـوتی:
   ئێستا ئهگهر بتهقێتموه چبکهین؟ کوتی: نیگهران مهبه بۆمبێکی دیکهم پێیه.
- کوره ده گریا؛ بابی پرسی: بۆ ده گری؟ کوتی: ئاشق بووم، _ باشـ ه ئاشـقی کـێ
   بووی؟ _ ههرکهس تو پێت باش بێ!
- کوره جلی رهشی پؤشیبوو، کوتیان: خوا ناخؤشیت نهداتی چ قهوماوه؟ کوتی:
   بابم مردووه، پرسیان ئهی بؤ کراسه کهت ئاوا دراوه؟ کوتی: ئاخر نهیدههیشت بینیژین.

- وه ره با پیکهوه ببینه دو کوتری ناشق و له شهققهی بال دهین و بروینه سهر
   گلوپکی هو و داره هیلانهیه ک ساز کهین تو هیلکه بکه و من ده چم تهماتان ده کرم
   نوملیتیکی ساز ده کهین.
- یه کیک له پشت ماشینه کهی نووسیبووی دوو جار دوو ده کات ه شازده، له و به دیش نووسیبووی: کی به کییه؟
- له دۆستێکی شاعیرمیان پرسی: بۆچی شیعرهکانت له چاپ نادهی؟ کـوتی:
   دهخوم را نابینم پێم وایه هێشتا نهبوومه ئهو شتهی بهتـهمایم، کوتیان: لهو قسانه گـهرێ
   باری قورس نه ههلدهگیرێ نه دادهنرێ.
- ♣ هموای ساردبوو تفت ههلاویشتبا دهیبهست. کابرایه ک به پهله خوی به دوکانی عهلی خهنداندا کرد و کوتی: وای وای لهو سهرمایه! تو بلنی چهند دهرهجه بی؟ عهلی خهندان کوتی: گویا ههواشناسی کوتوویهتی پازده دهرهجه ژیر خاله، کابرا ده حالیکدا له بهر کوورهی دووکان خهریکی خو گهرم کردنهوه بوو، کوتی: وهللا بوکان بیکهسه دهنا نهو ههوایه له سهت دهرهجهش زیاتره.
- ی زیوه ی کهبابچی ده یکوت: زوربه ی مشته ریبه کانی من خه لکی دین و به شی زوریان نه گهر بینه شار و کهبابی نه خون هه و وه نازانن هاتوونه شار، نه گهر سالیکی وه زعی که شاوه رزیبان باش و حاسلاتیان زور ده بی وه ختایه ک دینه کهبابخانه ده لین های زیوه نانیک و شهش کهبابمان بو بینه، به لام وه ختایه کی حاسلاتیان باش نابی، ده لین شهش نان و کهبابیکمان بو بینه.

به دریژهی تهمهنی به دهستهنگی ژیابوو و قهتی خیر و خوشی له ریانی نهدیبوو به و حالهوه تهمهنی گهیشتبوو نهوهد سالی و له دهست و پیخ کهوتبوو و زهلیلی سهر جینی بوو ها نهو رو بمری ها سبهینی؛ دهو کاتهدا له ناکاو به پینی قورعه و شانس و بهخت پوولیکی ِزوری له بانک بو وهده کهوت. نوینه ری بانک بو تهبلیغات بو بانکه کهیان به خوی و دووربین و کامیراوه هاته لای و پرسی ئیستا که نهو پووله زورهت بو وه دهر کهوتوه به تهمای چی لی بکهی و چی پی بکهی؟ کوتی: دهمهوی وهسیهت بو شاره داری بکهم دوای مردنم له نیوه راستی شار له جییه کی قه ره بالغ و پرحهشیمهت به و پوولهی من، چهند چاوه ناودهست ساز کا تا هه کهس هات، ده و به خت وشانسهی من بریت.

له مندالی راگویم له «چهسپی» حهمهدول دهبوو، له چهکوی را ههتا سهردهشت جوّره چهسپیکی ناو ههبوو پنیان دهکوت چهسپی حهمهدول، زوّرم پی سهیر بوو نهو چهسپه بوّچی ناوهکهی کوردییه؟ تاوهکوو پاشی چهند سال تووشی کابرایهک بووم پینهچی بوو، حهمهدولیان پندهکوت. زوو ننیوی چهسپهکهم وه بیر هاتهوه، کوتم نهری کا حهمه نهوه بو نهتو و نهو چهسپه ناوهکهتان یهکه؟ کوتی: سالان هیچکهس نهیدهویرا دهست بو کاریکی خراپ ببا یا دهسهوداو کاردا خرابی یا فیللیکی بکا نهگهر وای کردبا تازه ننوی نهو ههله و نیشتیبایهی به ملیدا دهبرا و لنی دهبوو به قیلی کهوای سپی، بو یهکهم جار که نهو چهسپه پهیدا بوو، چوومه شار کریم، چوزانم خراپه و بو کهوشان نابی؟ قدولکهیهکم کری و دهگهل خوّم هینامهوه میراوی و دهستم به پینهکردنی یهکهم کموش کرد. وهختایه کهوشه کهم داوه به کابرا سهعاتیکی پینهچوو کهوشه کهی به دهستهکهی دیکهیهوه هاته لام و

جمماعه تیک لموی بوون کوتم: خه تای چه سپه که یه ده ستیان دا قدوی چه سپه که و پیکتریان نیشان دا و لهمه و به دوا نیوی نه و جوّره چه سپه بوو به چه سپی حممه دوّل.

- له کابرایان پرسی ئهوه بؤچی گۆرەوییه کانت لینگیک سوور و لینگیک شینن؟
   کوتی: ئەسقەزا له مالیش جووتیکی دروست بهو جورهم ههیه.
- مهلا نه حمه د عهبباسی گیرایه وه: لاویکی جوانچاک که له نه ولیاه ولـ لا بوو به میوانی لایدا دییه ک و به مهلای کوت: نه گهر نهمشه و نهسیده م بۆ لینیی میوانت ده بم، مهلا کوتی: برۆ کاکه میوانی چی و نهسیده ی چی؟ شه و مهلا تا به یانی خهونی به سهت وبیست و چوار هه زار پیغهمبه ر و پیاوچاکه وه دی و بو به یانی زانی که نه و لاوه نه زه رکرده و گهوره یه به پهله خوی گهیاندی و کوتی: نه گهر نهمشه و میوانم بی نه رم درده و بو نهسیده یه ک سهت وبیست و چوار هه زار پیغهمبه ر و مهلا! نه و شه و بو نهسیده یه ک سهت وبیست و چوار مه زار پیغهمبه ر و پیاوچاکت هه راسان کرد. (نهسیده جوریک هه لاوایه)

تیّکده چوو ده جوابی ماموّستادا له باتی نموهی بلّی نامین یا رهببه لعالـهمین، ده یکـوت: نامین نامین یا نامین.

- می دوو برا بوون له مامکاوی تهمهنیان له شیّستسال تیّپهریبوو، ژنیان نههیّنابوو. یه کیان به خرویکه چاوی کویر ببوو. سهرجهم پازده سهریان بـزن هـهبوو بـۆ ئـهو پـازده برنه نو سهگیان راگرتبوو. له بهندهنی بـزن و سـهگ تیکـهل دهبـوون و سـی چـل سـهر دههاتنه بهر چاو سوفی ئه حمهد له نیّو دیی پیّنج شـهش کـوری بـوو، روژیـک بـه بـرا چاوساغه که دهلیّ: کوره ئهتو بـو ئهوهنـده برنانـه ئهوهنـده سـهیانهت بـو چـن؟ ئـهویش دهجوابدا دهلیّ: جا سوفی ئهوه قسهیه بـه مـنی ده لّـیّی؟ ئـهدی بـو خـوت ئـهو هـهموو کورانهت بو چن؟ (داوداوی و مامکاوی دوو دیّی نزیک ساوان و دولهتوین).
- کابرایه ک ده قسه کردندا زمانی ده گیرا و به دوای «پ»دا «ن»ی بؤ نهده هات،
   زؤری ئیشتیا له پهنیر بوو رؤیشته دووکانی ماست و پهنیر فرؤشی و کوتی: کیلؤیه کم
   په په په نیده ی نییه، به زیادم نه کرد ماست ده یه.
- ❖ سالی ۱۳۷۵ معاوینی قوتابخانهی حافز بووم و یؤنسی مووسازاده مدیر ببوو؛

  رۆژی ۷٥/۱۲/۲ یه کی له ماموستاکان ده چیته لای یونس و ده آلی: چهند روژه له

  کلاسی دووهمی یه ک، سیزده غایبه. ئهویش به ناره حه تی هاته لام و کوتی: براله ئهوه

  چ وه زعیکه؟ معاوینی کوا وا ده بی اله نهوه چهند روژه سیزده نه فه ر له کلاسی دووهم

  غایبن و نایه نهوه مهدره سه و تو لیّیان ناپرسیّوه، منیش به بین باوه ری چووم و سهر

  حیسابی قوتابیه کان بووم، دیتم ته نیا ره حیمی سیزده ی شیلانابادی غایبه، جا توخودا

  کهی ئیوه بالیّن سیزده شهو به شوره ت؟

  کهی ئیوه بالیّن سیزده شهو به شوره ت؟

پنده کوت. ده دانی خودانی هومایوون گنرایهوه: له دنی نه حمه داوای بؤکان مسته فا شیتیکی لیبوو مچه شیتیان پیده کوت. ده دانی خویدا ناشقی نه خته ری کچی نه حمه دبه گ ببوو و زور به حه سره ت لیبی ده روانی. نه حمه د به گ جار و بار مچه ی بانگ ده کرد د و رووری و نه خته ری بانگ ده کرد د دیکوت: دانیشه با مچه سه ر بخاته سه ر رانت، کاتی مچه سه ری ده خسته سه ر رانی نه خته ر، نه حمه د به گ داوای له نه خته ر ده کرد سه ری مچه ی بخورینی، مچه دمو حاله دا ده تکوت له سه رهه ورانه، دمو ده مه دا نه حمه دبه ی بو نه وی ی نه و عیشقه له میشکی مچه بباته ده ر ده یکوت: جا مچه گیان له نه خته ری گهری برؤ به نیو دییدا بگهری کچیکی به که یفی خوت ببینه وه جا من ده چه خوزابینیت بو ده کهم، ده هول و زورنای بانگ ده کهم، به رمبازین و ره شبه له ک بووکت خوزابینیت بو ده کهم، ده هول و زورنای بانگ ده کهم، به رمبازین و ره شبه له ک بووکت خوزابینیت و هموو خه رجی زهماوند و دوای زهماوندیشت وه عوده ده گرم. مچه همهمو و جاران ناخیکی قوولی هه لده کیشا و ده یکوت: توخوا ناغا لیم گهری ئی خوم خاست هههمو و جاران ناخیکی قوولی هه لده کیشا و ده یکوت: توخوا ناغا لیم گهری ئی خوم خاست هه مهمو و جاران ناخیکی قوولی هه لده کیشا و ده یکوت: توخوا ناغا لیم گهری ئی خوم خاست ه

مام روزاق یه که پیاوی بنه ماله ی قازی و دوستی نزیکی بابم بوو و له قزلیجه داده نیست و هه تا بلنی ده مار پیاو و دلاوا و به هه یه تبود سالی 10 له نه سپ داکه و ت و لاقی شکا و به جی و بان که وت. پاش چه ند روّژ حوسینی نه حمه دی شیخه ی چوو سه ردانی، وه ختایه ک به و جوّره ی چاو پیکه و ت له جیاتی نه وه ی بوّی ناره حه ت بی و هاو خه می خوّی ده ربری، دهستیکی به چه نه ی داهینا و کوتی: یاره ببی زوّر شکور لاقت شکاوه و ناتوانی له جینی خوّت بجوولییه وه، مام روزاق ره نگیکی هینا و برد و هوی نه و شه و سه یه ی به ی به سه روزای ره نگیکی هینا و برد و هوی نه و سه یه سه روزای به کاکت کوتوه دلنیام هاتوه و نه و کابرایه له زاری خه له تاوه و چه ند قسه ی سووکی به کاکت کوتوه دلنیام هاتوه و نه و کابرایه له زاری خه له دایسا و تووشی پیاو کوشتنی ده بووی به لام دیسان خوا

شکور لاقت شکاوه و بی ده سه لاتی و نهو به لایه ت لی دوور بووه ته وه مام ره زاق شهو قسهی پیخوش بوو و مام وسینی خه لات کرد.

- مام کهریمیک بوو له سویناس شکایهتی له حاجی حهمهداغا کرد. ژاندارم هاتن حاجی حهمهداغا کرد. ژاندارم هاتن حاجی حهمهداغایان برده پاسگای گویچکهدهری، بهلام لهوی مام کهریم مهحکووم بوو، دوو قولی بهرمو سویناس گهرانهوه. کاتی گهیشتنهوه ناوایی ههوالیان دانی گایه کی مام کهریم مندار بووه تهوه، حاجی حهمهداغا رووی ده مام کهریم کرد و کوتی: نیستاکه شکایه تت لیکردووم و مهحکووم بووی و گات لی مندار بووه موه پچو ده تعویلهی منهوه سیزده گای تیدایه یه کیان به کهیفی خوت هه لبژیره ده نا نه و سال به لینگه گایه ک جووتت بو ناکری.
- میوانیک له ماله برادمریکی که دایکیکی پیری بوو کوتی: به دهستووری حاکم ههر پیریژنیک بتوانی دوو ربه گهنم لهو سهری حهسار الهریته نهو سهری حهسار، دهبی میردی بکا، بو سبهینی را کوره که له بازار هاتهوه چاوی به دایکی کهوت له حالیکدا دوو ربه گهنمی رکیش کردبوو و گهیاندبوویه نیدوه راستی حهسار، ههر که چاوی به کوره کهی کهوت وتی: روّله دامهنیشه به غار بچوّ لهو براده رمت بیرسه بزانه به خشکهش حهامه ۹۶
- کوتی: به پۆژوو بووم نهمزانی پرمدا لیوانیکی ئاو و ههمووم خواردموه، لـه ناکاو وهبیرم هاتهوه به پۆژووم، کوتم: پهککوو شکا. دایکـم کـوتی: نـا، نـهتزانیوه پۆژووه کـهت نهشکاوه، شهوی سیّویکم به نهشوّراوه یی خوارد برا چکوّله کهم لهوی بوو کـوتی: قهیـدی ناکا چونکی نهتزانیوه ئهو سیّوه نهشوّراوه تهوه پیّی نهخوّش نابی.

- له پیرهپیاویکم بیست کوتی: کاتی نویژ ده کهی ده گهل خوا قسان ده کهی،
   کاتی کتیبه کهی ده خوینیوه خوا ده گهلت قسان ده کا.
- خمیاتیک، ده کاتی ناشتنی کورتاندروویه کدا به بانگ و سه لا ده گریا، لییان
   پرسی چونه له مهرگی کورتاندرو ناوا داغداری؟ خوّ نمو هاوکاری توّ نمبوو، کوتی: با بوو،
   همرچی بوو وه ک من نه هلی ته قه ل بوو.
- حوو قوتابی تهنبه ل گهیشتنه یه ک و دوای چاک و خوشی کوتیان: و مره با شیر و خهتی بکهین. نهو پوولهی هه لداویین نه گهر شیر هات ده چینه سینهما، نه گهر خهت هات ده چینه توپینی، نه گهریش قیت له سهر که له کهی چهقی ده چینه وه قوتابخانه.
- 💠 خیزانی حمسهنی مارفخانی نهخوش کهوت، دوکتور و داو و دورمان نـهما لـه

سهری ده کار نه کا به لام ههروا گاگؤلهی ده کرد و پنی نه ده گرتموه، ناخری شهویک که دوستیکی میوانی بوو کوتی: ناوا گوزهران ناکهم، ناچارم دهست ببزیوم و هه تا پیر نهبووم ژنیکی دیکه بینم نهو ژنه تازه چا نابیتهوه، ژنه و هختایه ک گویی لهو قسه یه ده بی به به بیانی له داخان راست ده بیتهوه و عهلهمی ده لهشیدا نامینی.

ومستا عهولای فهرهیدوونی له بیرهوهرییهکانی خوی گیرایهوه: وهختایهک مندال بوو چرا نهبوو، گای مالیکی نهخوش دهبی و پیاو له مال نابن دهچن له دوای پیاوی جیران بی گایهکهیان بوبکوژیتهوه نه کا مندار بیتهوه، تهویله زور تاریک دهبی، کابرا له جیاتی گایه که کهره که ده کووژیتهوه، بو بهیانی که له خهو ههاندهستن و دین تا گایه که کهول کهن، دهبینن کهره که کوژراوه تهوه و گایه کهش مندار بووه تهوه.

موبه توو شهویک هات و میوانمان بوو. نهو وه خته هـ مموو مالان نهوپه هی نهگهر بایان کووره ی داریان بوو. نهو شهوه خالق سدیقمان ده هـ قده ی تایب ه یی میواناندا خهواند و کووره ی داریان بوو. نهو شهوه خالق سدیقمان ده هـ قده ی تایب ه یی میواناندا خهواند و لینفهیه کی مه خمه ری سوور که تازه ببوو به مؤد و دایکم یه کجار زوری خوش دمویست پیمان دادا، به لام کاتی بـ هیانی هه سـ تاین دیتمان خالـ ق سـ هدیق بـ ه ده م خـ موموه لـ کووره که نزیک بووه ته وه و لینفه کهی به نهندازه ی که شه فیک سووتاندووه، خالـ ق سـ هدیق ده حالیکدا خهریکی به ر چایی خواردن بوو ده یکوت: بیث م خـهم لینفه مه خـهم لینفه منه نهمه مه پیـاوی وه مـن چـ قن نه شـی لیفـه م نییه، ههزار لینفه بیت وه قوربان خوم، خهم نهمه مه پیـاوی وه مـن چـ قن نه شـی لیفـه بسووتینی؟!

به لام دایکم که زور ناره حه تی لیفه کهی بوو له به رخویه ه ده یبولاند و ده یکوت: کوره ههزاری وه ک تو به قوربان نهم لیفه یه بی. به کابرایه ک به یانبیه کی زوو رؤیشته لای شیخ و به پهله کوتی: یا شیخ ده خهونمدا بوو زستانیکی زور سارد بوو. له فلانه شیاخ ناورید کرابوّوه، منیش چووم و خوم له به به به ناوره گهرم کردهوه، مانا و لیکدانهوه ی نمو خمونه چییه ۳ شیخ کوتی: برو شویننی ناوره که بدوّزموه هه لیقه نه زیری تیدایه. کیابرا رویشت وای کرد و به سهر زیریکی زوّردا کهوت و زوّر دمولهمه ند بوو. چه ند سال گوزه را شهو خمونی دی: سووری هاوین له شوینیکی ناور کرابوّوه و نهویش چووبوو خوی به و ناوره گهرم ده کردهوه به یانی زوو بین مه حته ل بوون رویشته شوینه که و هه لیقه ند و به سهر که لاکیک دا کهوت تازه کوژرابوو و شار دبوویانهوه، ده سبه جی مه عموور گهیشتنه سه ری و قول به سیان کرد و بردیانه زیندان و زوّریان جه زره به دا، کابرا هه رهاواری شیخی ده کرد ده فریای بین. و بردیانه زیندان و زوّریان جه زره به دا، کابرا هه رهاواری شیخی ده کرد ده فریای بین. کاتی هه والیان به شیخ دا، کوتی: راست ده کا، نه و کابرایه بی تاوانه، چونکی نه یزانیوه که خوّ گه رم کردنه و به ناوری هاوین چ مسیبه تیکی به دواوه یه.

پیاوچاکیک عاده تی بوو تووشی ههر زالیم و درهنده یه که هاتبا نسحه ت و ناموژگاری ده کرد و وشیاری ده کرده وه تا دهست له خراپه کاری هه لیگریت. روژیک تووشی گورگیک هات و دهستی کرد به ناموژگاری کردنی: ئهی گورگ تی تاقه رووحه ی خوت، رووحی شهو تاقه رووحه ی خوت، رووحی شهو تاقه رووحه ی خوت، رووحی شهو هموو گیاندارانه ی دیکه بخه یه عهزاب، واز بینه، درهنده یی وه لا نی، خوینخوری و خوینزیژی ناخر و ناقیبه تیکی نییه، گورگ تا نهو کاته باش گویی بو قسه کانی پیاوچاک شل کردبوو. له ناکاو کوتی: پیاوچاک قسه کانت زور خوشن، یا زوو کورتیان کهوه یا هه لیانگره بو وه ختیکی دی. نیستا بونی میگه له مهریکم له پشت شهو ته پولیکه وه بودی، زوو نه یانگه می له کیسم ده چن و دمیم وییانی انگا. پیم خوشه دوایه بتبینمهوه، ناموژگارییه کانت زور خوشن.

اری قازی دادگایی کردنی تاوانبار و دیاری کردنی تـممبیّ لـه بهرامبـهر تاوانه کهیهتی، روّژیک قازی بوّخوّی تووشی تاوانیکی گهوره هات و حاکمی شار بوّخوّی به سهر تاوانه که دا چوه و قازی گرت و دهستووری دا چهند قازی دیکه نـهو قازییـه دادگایی کهن. کاتیّ ریّ و رهسمی دادگایی کردنی کوّتایی هـات، حـاکم کـوتی: ئـهی قازی توّ لای ئیّمه ئهمین و باوه رپیکراو بـووی، حـوکمی خـهلات و تـهمبیّی خـهلـکمان قازی توّ لای ئیّمه ئهمین و باوه رپیکراو بـووی، حـوکمی خـهلات و تـهمبیّی خـهلـکمان پیدابووی، ئیستا که توّ دهو بهرگ و لیباس و پله و پایهدا تووشی ئهو تاوانه گـهوره بـووی، مستوور ئهدهم به زیندوویی کهولت کهن و کات ده پیّستی باخنن و به سـهر دهروازهی شاردا ههلـتواسن تا ببی به پهند و خهلک دهرس و عیبرهتت لیّومرگرن. قـازی ملـی بـه لارموه نـا و کـوتی: ئـهی حـاکم تـاوان مـن کردوومـه و ئـممن دهبـیّ پهنـد و دهرس و عیبرهتیّ وهرگرم خهلکی بیّچاره چییان کردووه تا پهندی وهرگرن؟ باش وایـه دهسـتوور بدهی یهکیکی دیکه وا لیّبکهن تـا مـن بیبیـنم و بترسـم و پهنـد و دهرسـی وهرگـرم و جاریکیدیده ههاهی وا دووپات نهکهمهوه.

شیتیک رؤیشته مالی شیتیکی دیکه، پیکهوه دانیشتن و دهگهل یهکتر کموتنه وتوویژ:

- ـ ئەرى ئىوە لە مال چالاوتان ھەيە؟
  - ـ ئەي چۆن! ئەرى وەللا ھەمانە.
  - ـ ئەي ئەگەر چالاوتان ھەيە كوا؟
- ـ همانه بهلام هيّشتا ههلماننه كهندووه.

کوریک ده گه ل دایکی رؤیشتنه خوازبینی پهروانه خانم. کاتی بووک دموریک
 چای به پیش میوانه کاندا گیرا و گهیشته راستی دایکی زاوا، دایکی زاوا ناوی بووکی

باش نهدهزانی کوتی: زوّر سپاس پهرمستوو خانم. بـرای بـووک ههـــیدایه: پهرمسـتوو نییه، پهروانهیه. دایکی زاوا خوّی نهشکاندهوه و کـوتی: مهسـهلهیهک نییــه، پهرمسـتوو و پهروانه ههردووکیان حهیوانن.

مسابهقه و گروی ههلاتن واته دمو بوو، دمسته یه ک خهریکی غاردان و ههلاتن بوون. ناشارهزایه ک پرسی نهوه چ باسه؟ کوتیان: نهوه دمسته یه کن را ده کهن، ههرکام نه فهری یه کهم بیّته وه خهلات و جایزه یه کی باشی ده دهنی. کابرا سهریکی راوه شاند و کوتی: باشه نه فهری یه کهم بو ومرگرتنی خهلات و جایزه راده کا نه وانی دیکه به چ حیسابیک خویان ماندوو ده کهن؟

پروند کوریک زور ته نبه ال و الاسار بوو دایکی له ده ستانی جارز بوو کوتی: ره ببی روند شیر تیکت بشکینی، کوره کوتی: دایه گیان هیچ خوت ماندو مه که و دوعای خورایی مه که قبوول نابی. دایکی کوتی: جا چون؟ من دایکی و بیشک دوعام قبوول دهیی. کوره کوتی: بو نهوهی که سیک شیر تیکی بشکینی ده بی بچیته شاخ و کیو و لیرهوار تا له راست شیررا بی جا نه و وه خته شیره که تیکی بشکینی؛ من کاری خوم دیوه هه تا نه کورسی و بال ته ندووره هه بی من نهوه لیره م و نابزووم و شیریش لیره ده ستی پیم راناگا.

خوانچکه له بهرموهی قه لادزییه. حمه د مهمؤ کوتی: بایزی سریجی گیرایهوه: کابرایه ک لهو دییه نؤ گای دهبی و گایه کیش له جیرانیکی و مرده گری و گیرهه داده به معموو روژی وام بو گیرهی داده به ستی، و هختی گیره به ردانی تعماح ده یگری و ده لی: ههموو روژی وام بو هه لناکه و یتموه گیره کی خه نیمه ته هه لناکه و یتموه گای خه لکم له لا بی، وا باشه جاری گیره ی به رنه ده م شه و روز غه نیمه شه

بهلکوو تا نیواری خلاسیم بی و خوّیانه که م له گیره ده رچیی، جییه که زوّر حهستهم دهبی، لایه کی ده روانیته چوّمی زیبه، گای لابار زوّر تینوو دهبی و له وه عده ی ناودانی روّژانه ی تیده پهری، له تینوان له ناکاو له و بلیندایه را خوّ هه لده داته نیّو چوّمی زیبه و همموو گایه کانی دیکه ش به دوای خوّیدا هه لده دیری و حهیاتیان لیده بری، جا له و کاته و کوتوویانه: نوّ گای خوّی به گایه کی خه لکیوه خنکاند.

و ده سعودا و معامه لهی خه لکدا قسه و به شداری ده کرد و پیکی دینان و پوولیکی لیوه رده گرتن، رؤژیک کابرایه کی لادییی مانگایه کی بو دینیی و ده لیخ: کاک حوسین لیوه رده گرتن، رؤژیک کابرایه کی لادییی مانگایه کی بو دینیی و ده لیخ: کاک حوسین ده ستم به داوینت به دادم رانه گهی مال ویران ده به، داراییم نه و مانگایه یه به لام به ختی به دی من ته لی قووت داوه و ده ورگی هه لیخه قیوه حموته یه که ده می له له وه رز نه داوه ده زانم لیم مندار ده بیته وه هه رچونی ده توانی بوم بفروشه و نه و زه ره ره م لیخه کهوه. حوسین په زه مانگاکه ی لی وه رده گری و ده نیو مهیداندا مل له تاریف اتی ده نی، نه و مانگایه له و کوردوستانه بی وینه یه، تا نیستا هه رچه ند جاری زاوه دووانه ی بووه، شیری مانگایه له و کوردوستانه بی وینه یه، تا نیستا هه رچه ند جاری زاوه دووانه ی بووه، شیری حازر ده بی به قیمه تیکی باش بیکری، به لام خاومن مانگا که نه و ماوه یه گویی بی تاریفاتی حوسین په زه هه لده خا، دیته پیش و له فروشتنی په شیمان ده بیته و و ده لیخ: تاریفاتی حوسین به زه هه لده خا، دیته پیش و له فروشتنی په شیمان ده بیته وه و ده لیخ مانگایه ی من نه وه دند باشه، بابم کا حوسین نایفروشم.

بهیانییه ک زوو حوسین پهزه و حوسین گهله له راست یه کرا دین، حوسین پهزه دوای چاک و چونی روو ده کاته حوسین گهله و ده لین وهره با بچینه حهملمی

شوجاعولمولک و خومان بشوین، حوسین گهله ده لی: حممامی چی؟! چوونه حمام دوو قرانی خورجه من دمو دنیایه دا قرانیک شک نابهم، حوسین پهزه دولی: هیچ نییه، با بچین من پوولی حممامه کهت بو دهدهم؛ بمو شهرت و قهراره پیک موه ده چنه حهمام، حوسیّن پهزه زوو خوّی دمشوا و خواحافیزی لـه حوسـیّن گهلـه دهکـا و دهلـی: تـوّ بـه كاومخو خوت بشو من پوولهكهت بـو دەدەم. ديتـه دەر و ليباسـى دەكاتـهوه بـهر و دە كاتى وەدەركموتندا بە حىممامچى دەلىي: حوسىين گەلىھ پوولىي منىيش دەدا، بەلام حوسیّن گهله که پیّی وا دهبی حهمامی مفتیّی وه گیر کهوتووه زوّر بـه کـاوهخوّ خـوّی حممام له میش ده کا، کاتی تمواو دمبی و دیته دمر و لیباسی دمبهر ده کاتموه و دهیـموی ههروا بروا حممهدي حممامچي پيشي پيدهگري و داواي پوول حممامي ههر دووكياني ليِّده كا، كاتيّ حوسيّن گهله دمزانيّ فيّلي ليّكراوه، سويّند بوّ حممهدي حممامچي ده خـوا که تاقهقرانیکی پی نییه، ههرچونی دهبی مولهت دهدری و وهدهر دهکهوی، نهوانهی ناگایان لیبووه گیرایانهوه بو پاشنویژی حوسین گهله و حوسین پهزه له مهیدانی ئاسينگەرانى مەھاباد كە ئەو كات مەيدانى جەيوانان بوو لە راست يەك راھاتن، ئموەندەيان يەكتر كوتا و يەكتريان دەخىۆل و پەين و بالى مەيىدان وەردا ئەگەر دە حممامي ديكهيان كردباوه خاوين نهدهبوونهوه؟

حوو کهس به ئیعدام مهحکووم ده کرین، داوایان لیده کهن دواسین ئاوات و داخوازییان بلین تا بویان به جی بینن، یه کهمی ده لی: دوایین ثاواتم ثهوه یه بو دوایین جار چاوم به دایکم بکهوی، دووههمی ده لی: دوایین ثاواتم ثهوه یه که شهو هاورییهم چاوی به دایکی نه کهوی.

[💠] سالی ۱۳۷۵ کوردیکی خه لکی شاری سوله یمانییه ده شهوی سالوه گهری

کۆچى دوايى ئىدىسۆندا رتى دەكەويتە ولاتى ژاپۆن لەپر بۆ ماوەى دەقەيەك كارەبا و چراكان دەكورينەوە و ئەو دانىشتووانەى بە دەوريەوە دەبن ھەموو بىدەنگ دەبىن، كە كارەباك ھەلىدەبىتەوە دەپرسىي كە چىۆن بوو كارەباكەتان كوژاوە؟ ئەوانىش تىيدەگەيىنىن كە سالەوەگەرى مەرگى ئىدىسۆنەو ھەموو سال دەو كاتەيىدا بىۆ ماوەى دەقەيەك كارەبا دەكورىتەموە و ئىمە بىدەنگ دەبىن و سكووت دەكەين و بىمو كارەمان دەقەيەك كارەبا دەكورىتەموە و ئىمە بىدەنگ دەبىن و سكووت دەكەين و بىمو كارەمان رىزى لىدى دووحى بەرىزى ئەو مەزنەپىلوە دەگىرىن، كوردە دەلىي: دىسانىش بىرى كوردستان، برى ولاتى خۆمان كە بى وەبەرچاو گرتنى سالوەگەر و ئەو جۆرە شىتانە، دە كوردستان، بىرى ولاتى خۆمان كە بى وەبەرچاو گرتنى سالوەگەر و ئەو جۆرە شىتانە، دە كوردستان، بىرى دولاتى كەمەوە بىق رىزگىرتن لەروحانەتى ئىدىسىقن سىزدەسەعات كارەبامان دەكورىتەوە.

- په فهسلی گهیشتنی ههناران بـوو، دهسـتهیهک ژن لـه یـهکێک لـه ئاواییـهکانی
  ئالاتی کو ببونهوه یهکیان کوتی: به زیادم نهکرد ههنار! ئهورو سی جارم دهست و دهم و
  چاوی مندالهکهم شوشتوتهوم، ئهوی دی ههلیدایه کوتی: تو دهلـێی چـی؟ مـن دوینـی
  مهسینهم دهس داوهتی هاتوومه دهری دم و چـاوی پـازده منـدالانم شوشـتووهتـهوه تـا
  مندالهکهی خومم ناسیوهتهوه.

پرخهیهک پاشدهنگ دهیکوت: «فچ».

- کابرایـهک ژنهکـهی زا و کـوړیکی بـوو، ړووی ده خیـزانی کـرد و ئـاخیکی هملکیشا و کوتی: خوزگه ئافرهت زانیبام شیخ ئهبووبه کری نیزی نـاوی چـی بـووه؟ ژنـه پرسی: بوج کابرا کوتی: ئهگهر زانیبام ناوی چی بووه ئهو کوړهم به ناوی ئـهو دهکـردموه. (دیزی و گهرور دوو دیی بهرامبهری میراوی مهلاخهلیلن مهرقهدی شیخ ئهبووبه کر له نیزییه).
- ههتا گندورگندور بوون، خزمی گنیدوره زور بـوون، گنـدور هاتـه بـرانێ، خـزم
   کموتنه قرانێ.
- کابرایه کی خه لکی سه رووچاوی به سه فه ر ده چیته به غیدا و له شیم قامینک له راست نمنوه ربه گی را دی، نمنوه ربه گی ده لی نمیه نموه لیره چده کهی؟ کابرا له خوشی نمو قسه یه به پهله سواری سه یا ره ده بی و به ره و سه روچاوی ده گه ریته وه، لیبی ده پرسین بو و از رو هاتیوه؟ وا دیاره نه چوویه به غیدا! شهویش ده لین: به ریوه لیلا چوومه به غیدا و میریشم له وینده ری دیتییه، نموانیش به بی باوه ری ده لین: لمو قسانه به وه، شه و قسه یه له دهمی تو زیاده، میرم دیتییه میرم دیتییه میرم دیتییه میرم دیتییه میرم دیتییه میرم دیتییه وه للا قسه ی بی تام!

ئەويش زۆر توند و دەخۆرا ديوانه دەلى: وەللا وەللا مىرم بىه چاوى خىزم لىه بەغدايىه دىتىيە،ئەويش بە لەفزى خۆى بە من گوت: سەيە ئەوە لىرە چ دەكەى؟

مامهنداغا مالیک و ناغای شهختانی بوو، شهختان له نیوان مههاباد و پیرانشار ههاکهوتووه، به لام له پیرانشار زاده چوون بو ومرگرتنی مالیات و سهربازگری، مامهنداغا ده یکوت: نیمه سهر به مههابادین و مالیات

و باجم داوه به مههاباد، له مههابادیش را که مهعموور دهچوون دهیکوت: مالیاتم داوه به پیرانشار، به و جوّره چهند سالی به و جوّره رابوارد و خوّی و خهالکی دیهه کهی له دانی مالیات مهعاف کرد.

 « دزیک له شهقامیکی چول پری دا کیفی ژنیک و رای کرد، ژنه دمستی به قیرژ
و همرایه کرد: ئای دز، ئای دز، دزه دیتی ثهگمر بیت و ژنه همروا دریژه به قیرژ و همرایه
بدا خهالک و مهعموور دهگفنه سهری و دهیگرن، به توورهیی گهراوه سهر ژنه که و
کیفه کهی به دمی داداوه و کوتی: ها بیگره، نهدیوبدی، دهالیی قمت دزت نهدیوه!

به کابرا شهو ده جنی خزا بنویت کنچیک هاته جهستهی و دهردی دایسه، زوری هه دیومودیو کرد و چرای هه الکردموه شاخری هه رچونی بوو کنچه کهی گرت له خوشییان هاته کولان و هه رای کرد: گرتم، گرتم، خه الکی دی وایانزانی دزیکی مهترسیداری گرتووه به دار و بهر چیغهوه هاتنه یارمه تی و کوتیان: کوا کیت گرتووه؟ کابرا دوو قامکی هینا پیش و کوتی: کنچ، کوتیان مالنهویران جا گرتنی کنچ شهو داد و هاوارهی دموی؟! کابرا تووره بوو و قامکی لیک کردموه و کنچه کهی بهره اللاکرد و کوتی: شهو کارهی من به کهم مه گرن، من به تهنیایی شهو کنچه مه گرتبوو ده برون من

بهره للام کرد ئيوه پياو بن به ههمووتان بيگرنهوه.

دهلی: شویت، ناخری همموویان دهلی گهلامیو، کابرا خهنجمره کهی له به پشتیندی دینیته دهر و له سهر میزه کهی پیش خوّی ده یچهقینی و دهلی: دهی شهو جار پیاوم دموی ههلیبهستی (بیپیچیتهوه).

مهتیویکی شهرانی زللهیه کی له کهیخودایه ک دا، کهیخودا دووسه تمهنی پوول دایه، کوتیان نهو ههتیوه له توی دا به لام تو پوولت پیدا؟! کهیخودا کوتی: به و دوو سه تمهنه هیلاکم کرد، تازه زاری شیرین بوو وا ده زانی لهمه و به دوا له هه رکهس بدا پوولی ده داتی، به و جوّره هینده ده گهری و دموه شینی تا ده گاته پیاوی خوّی.

بوو، رۆژیک که خاوهن دووکان لهوی نهبوو کچه که هاته لای و دوای تو خوش و من بوو، رۆژیک که خاوهن دووکان لهوی نهبوو کچه که هاته لای و دوای تو خوش و من خوش کچه دلی کهوته سهر کوته پارچهیه ک و کوتی: بو دهسره جوانه، کورهش له لایه کهوه ده سه لاتی به خشینی ئه و کوته پهرویه ی نهبوو له لایه کی دیکه شهوه نهیده توانی دلی دلداره کهی له خوی بیشینی پوولیشی نهبوو بیخاته نیو داخلییه کهی و بلی فروشتوومه، ده ناخریدا کوته پهروکهی دا به کچه که و رازی به ریی کرد، به لام دوای رویشتنی کچه که کهوته فکر و خهیالات که نهگهر بهزاز هاته وه بلیم ئه و پهرویه و لیکردووه؟ له پر فکریک کهوته میشکی، پولوو ئاوریکی ده نیو پارچه کان هاویشت و دووکانه کهی داخست و رویشته وه مال تا نهو کاته ببوو به شهو، ناور ورده ورده خوش بوو دووکان به تهواوی ئاوری گرت و پیوه چوو ریزه دووکانیک به و دووکانه وه ناوریان دووکان به تهواوی ئاوری گرت و پیوه چوو ریزه دووکانیک به و دووکانه وه ناوریان

سوالکەریک بۆ سوال رۆیشته دەرکی مالیکی دەولەمەند و داوای یارمەتی

کرد، ژنی خاوهن مال له نهوومی سهرموهی خانووبهره که او کوتی: نه گهر له خواری بایه م شتیکم ده دایه ی سوالکه روزی پاشی چه ند روز گهراوه و داوای یارمه تی کرده وه نه و جار خانم له خواره وه بوو رووی ده سوالکه ره که کرد و کوتی: خوا بتداتی، حهیف له خواریم نه گهر له سهرموه بام شتیکم ده دایه ی سوالکه رخیسه یه کی لیکرد و کوتی: برو برو به زیادم نه کردی سهر و خوارتم دی چ فه رقیکی نه بوو.

بابیک رووی ده کوره کهی کرد و کوتی: دا هه سبته بچو شه و ماله جیرانه ی
سه نگ و به رده که یان بینه با شه و گهنمه ی بکیشین، دمو وه خته دا پشیله که یان له
ده رموه را هاته وه ژوور، کوره کوتی: به لانی که مه وه ده جار شه و پشیله یه م به ته رازوو
کیشاوه مه نیک (سی کیلق)ی ته واوه، پشیله که ی ده ته رازووی نی سه ت له به ردی وان

چاتره، باب کوتی: برو نیو گهزه کهیان بینه بزانم دایکت چهندی له مافووره که چنیوه؟ کوره کوتی: بیست جار پیواومه شهو پشیلهیه له گویچکهی را ههتا سهری کلکی نیوگهزی تهواوه، به پشیله که بیپیوه بوچی له خورا بچمه مالان؟ باب کوتی: دهجا سهریک ده دهری نی بزانه باران دهباری یا نا؟ کوره کوتی: دهبینی پشیله که تازه له دهری اهاتهوه ژووری نه گهر باریبا پشتی ته دهبوو دهبینی ئیشک و برینگه کهوا بی چوونه دهری ناوی ناباری، باب به ناره حهتییهوه کوتی: کهوایه ههسته نهو کیسه تووتنه بو بینه باقهننهیه کی تیکهم، کوره دیتی هیچ عیلاجی نییه و دهبی ههستی، به نابهدلی راست بوه و کوتی: به زیادم نه کرد نه و ژیانه ده و مالهیدا ههرچی کاری گرانه به منی ده کهن.

❖ کابرایه ک له ... نه خوش کهوت، ئه و کاتی هوتیل و مسافیر خانه نه بوون و ههرکه س پنی کهوتبا شار ناچار بوو ناسیاویکی بوخوی ببینیتهوه، وه ختایه ک هینایانه سابلاغ و کاکم و وان بردیانه لای دوکتور شافعی، دوکتور معاینه ی ده کا و هیندیکی داو و دهرمان بو ده نووسی و ده لی: به و جوره ی بیان خو چا ده بیه وه، به لام پیاش مانگیکی دیکه سهریکم لیهه لینه و بزانم چونی ؟

نهخوش دهرمانه کان وهرده گری و ده پواته وه ناوایی و دهستووراتی دو کتور به جوانی به جی دینی و چا ده بیته وه و پاشی مانگیک دیته وه لای دو کتور و ده لی: دو کته ر مالت ناوه دان بی، به سهری تو له وه تی دهرمانه کانم ده کار کردوون ئیش و عهلهم ده قالبه ندیدا نه ماوه، سهت بریا خه لک وه ک من زانیبایان تو چه نده گهوره ی، ده به و سهره ی خوم به ده ست من بایه نهمده هیشت جیت له و جییانه بی، نهمن دوعایه کت بو ده کهم وه کی نیش و نوفت له قالبه ندی من بری یا په بی هینده با لاده ست بی بسی به رمئیس پاسگا.

- له دوله توی له مهجلیسی خزماندا بووم باسی ژن هینانهوه یه کیک بوو له حازریان کهسیک که ده دریژه ی تعمه نیدا به کویر موهری و ده ژیر سایه ی زربابدا گهوره ببوو کوتی: فلانی واز بینه تازه له به رئه مندالاته ژن مههینه وه با مالیان لی نهشیوی، من که تا نه و تعمه نهی ها تووم زورم ناره حه تی به سه رها تووه زورم به دبه ختی دیوه بهلام هیچ شتیکم له مشهمشی زرباب و نازونووزی زردایکی پی ناخوشتر نه بووه.
- مهولای بایزاغای مهزن عاشیره تی عیّلی مهنگور بوو و زیاتر له میریسی که یه کیّک له دیّیه کانی مههاباده داده نیشت، کابرایه کی دلیاک و ساویلکه له و عیّله ده چیّته حهج و بهو جوّره ده پاریتهوه: خوایه گیان له بو خوّت دهزانی له ولاتی مه همرکهس کاریکی بیلعهت و ناجهیاز بکا خوّی ده مالی عهولاغا داوی و کارهکهی کوّتایی پیدی و ناویک به سهر ناوره کیّیدا ده کری، ههر که عهولاغا به خشی ئیدی کهس ناویری خوّی تیبگهیینی، ئیستاش خوایه نهمن ههرچی کاری بیلعهت و ناجهیازه کردوومه و خوّم ده مالی تو هاویشتووه، جا خوّ شهتو و عهولاغاشیان نهگوتووه، و خوّم ده مالی تو هاویشتوه، جا خوّ شهتو و عهولاغاشیان نهگوتووه،
- ➡ سالی ۱۳۵۸ ئامبولانسی نهخوشخانهی مههاباد نهخوشیک له مههابادرا دهباته
  یه کیک له خهستهخانه کانی تهوریز و لهویرا به به تالی ده گهریت هوه، له نزیک پولیس
  ریی میاندوواو ناسیاویک دهست له شوفیری ئامبولانسه که هه لدینی و ئامبولانس
  رایده گری و کابرای مسافیر ده چیته پشتهوهی ئامبولانس، به لام زور کهم خهو و ماندوو
  دهبی، ده نیو ئامبولانسه که دا برانکادریکی به تالی تیدا دهبی نه غد له سه ری دریدژ دهبی
  و په توویه ک به خویدا ده دا و خهوی لیده کهوی. پاش ماوه یه ک له نزیک به رد در مشان
  و په توویه ک به خویدا ده دا و خهوی لیده کهوی. پاش ماوه یه ک له نزیک به رد در مشان

دوو کهسی دیکه دهست له نامبوّلانسه که هه لدینن، نامبوّلانس رایده گری و نهوانیش ده پشتهوه دا داده نیشن، کاتی چاویان به کابرای دریژ بوو لهسه برانکادره که ده کهوی فاتیحایه کی بو داده دهن و پنیان وا ده بی له غهریبایه تی مردووه، کپ و بنده نگ داده نیشن، له ناکاو کابرای دریژ بوو سهر له بین په توویه که دینیته دهر و دهستیکی هه لدینی و ده لی: کاکه به خیرین، ده و سورعه ت و خیراییه دا هه دووکیان له ترسان ده رکی نامبوّلانسه که ده که نهوه و خویان هه لده دیرنه خوار، یه کیان لاقی ده شکی و نهوی دیکه شیان جیبه جی خوین پیژی میشکی ده کا و هه ر له سه ر نه و برانکادره بو ناشتن بردیانه سه ر قه بران.

- وهستا عهلی دولبهره وهشی ژنه کهی مرد و به پیری سهر تهنیا و بیکهس دهمالدا ماوه، روزیک لیم پرسی شهری مام عهلی چونه ژن ناهینییهوه؟ کوتی: ژنی پیشی بو لای خوت ده کیشی، ژنی دوایه ههر به لایه میردت پیده کا بو مالی دنیایه، دوو روژ پی ناچی ده تکیشیته دادگایه، ده جا لیم گهری نه گهر وایه.
- ده مهجلیسیکدا کاک قادرم کوتی: پیاو نهوهنده هاول و تهقهللایه با و سهروهت و سامانی ههبی که بنیادهمه کهمزانه کان ریزی لی بگرن، نهوهندهش ههول بو فیربوونی عیلم و زانین بدا که نینسانه عالم و زاناکان قهدری لیبگرن و له خویانی بازان. (بهلام بهداخهوه نمو دووانه ههرگیز بیکهوه جیبهجی نابن).
- کچه گموره کهی عهلی ... یان به بـووک دهبـرد، دمو کاتـهدا کـه بـووک سـوار
   ده کرا و دایک و کهس و کاری بووک بؤی ده گریان خوشکه چکوله کهی بووک سهری بـه
   لاشیپانهی دهرکه وه نابوو و ده یکوت: ئای خوشکی گیان خوزگه به خوت.

- بهیانییه کی زوو تووشی نهبووبه کری مهجنوون بووم کوتم: چـۆنی؟ کـوتی: جـا
   چۆن بم؟ به سهری خوّم چ رەپئ نئم و چ رەپئم نئن ههر له دوایهم.
- پوژانه ده کاتیکی دیاریکراودا به خزمهت بابم دهگهیشتم. نه پوژه ویترا نه گهیشتم و درهنگتر چوومه لای، پرسی له کوی بووی؟ کوتم میوانم ههبوو. کوتی: میوانی خویان بوون یا میوانی خوای بوون؟ کوتم: ده مهبهستت ناگهم. نهو که دهیهویست شتیکی تازهم فیر کا کوتی: نه و پوژه ی که مووسا بو ملاقات دهگهل بینایی چاوان پویشته سهر کیوی توور، درهنگتر له وهعده ی دیاریکراو گهیشته سهر قهرار.

خوا فهرمووی: مووسا بۆ در منگ هاتی؟

مووسا عەرزى كرد: قوربان ميوانم ھەبوو.

خوا فەرمووى: ميوانى خۆى بوو، يا ميوانى خۆت بوو، يا ميوانى من بوو؟

مووسا وهک تۆ كوتى: ماناى ئەو پرسيارەت نازانم.

خوا فهرمووی: کاتی زالم و دمسه لاتداریک به زوّره ملی لیّت وه ژوور ده کهوی و به که له گایی میوانت ده بی و تو ناتوانی هیچ بلیّی، ئهوه میوانی خوّیه تی.

کاتی ده گهل کهسیک دوستایه تی ده که ی و هاموشوی یه کتر ده که ن و یه کتر تان خوش ده وی نه وه میوانی خوته.

بهلام کاتی کهسیکی نهدیو و نهناس و بی جی و ری یا ریبواریک دیت و لـه رووی ناچاری خویهوه میوانت دهبی ئهوه میوانی منه.

دوکتور عمولا مهولهوی بـ ق قسهخوشـی بهنیوبانگـه و زوربـهی قسـه کانیم کـ و کردووه تهوه، مراد خه لکی قوزلوی بوو، زور دریژ و بالابهرز بوو، روژیک هاتـه لای دوکتـور

مهولهوی و کوتی: قوربان بهردموام سهرم ده گیـژموه دێ، دوکتـور سـهرتاپێ چـاوێکی لێکرد و کوتی: شتێکی سهیر نییه، چونکی ئهگهر منیش له جێی سهرت لهو عاسمانـهی بایهم ده گێژموه دمهاتم.

❖ دمو چهند سالهی رابردوودا چینی کارمهند و بهتایبهت ماموستایانی قوتابخانه همرکام به جوریک گلهیی خویان له کهمی معاش دهربریوه. کاک سمایلی فتووحی یه کیک لهو ماموستا قسه خوشانه یه تهمهنی له هه شتا تیپه ریوه و ههموو ددانه کانی ساغن، پار تووشی هاتم و کوتم: پیم سهیره ددانه کانت ئاوا ساغ ماون! ده ولامدا کوتی: پیم سهیر بوونی ناوی، شت کاری پینه کهی له خورا بو خرا دهبی ؟

له بیژوی شیخ ره نووف نه خشبه ندی ده گه ل سی که سان بوو، وه خـتی نیـوه روّ ده سنویژیان هه لگرت و دوویان ده گه ل شیخ ره نووف نویژیان دابه سـت بـه لام یـه کیـان نویژی نه کرد، کاتی سلاوی نویژیان داوه ئـهوه ی نـویژی نـه کردبوو کـوتی: نویژه کـه تان سهمووی تیدا بوو له جیاتی چوار ره کهه تان سی ره کهه تتان کرد، شیخ ناو ری لـه یـه کیک له هاو رییان داوه پرسی تو به و سهمویه ت زانی؟ کـوتی: قوربان راسـتییه که ی ده کـاتی نویژ کردندا لیره نه بووم له همولیری بـووم، نویژ که ره کـه ی دی کـوتی: هـه ی در وزن! بـو تووشت نه بووم؟ ده نا به سه ری شیخ نه منیش له وی بووم.

خه لکی قهدیم زور دلپاک و ساویلکه بوون. خالاغایه ک بوو به دییاندا ده گهرا و که تیره ی ده کری. نه گهر ده ناوایییه کدا دوو کیلویی بو کیشانی که تیره نهبایه ده یکوت: خهمی ناوی لاقی من حوقه یه و قورسایییه کهی سییه که (دووکیلو)یه، به و جوره لایه کی تهرازوو که تیره ی تیده کرد و لاقی خوشی له سهر لایه کهی دیکه داده ناه

ههركات تهماحي پر دهبوو سهبر لاقه كهي هه لدينا و دهيكوت تهواوه.

- ❖ کابرایه ک دوو کچی بوو وه ختی به شودانیان یه کیانی دا به کوری شیخ و ئهوی دیکهیانی دا به کوری ثاغا، به دایم کهیفی ساز بوو و فیکهی سمیلانی ده هات. که لیّیان پرسی چونه کهیفت ئاوا سازه ؟ کوتی: به به شودانی شهو دوو کچه دنیا و قیامه تم کریوه، زاوایه کم ههیه کوره ئاغایه و ئاگای له دنیامه، زاوایه کیشم ههیه کوره شاغایه و ئاگای له دنیامه، زاوایه کیشم ههیه کوره شیخه و ئاگای له دنیامه، زاوایه کیشم ههیه کوره شیخه و ئاگای له دنیامه تیان ده پرسی بو وای ؟ وه ک لوتی مهیموون لی مردوو خهمبار لووتی داژه نی، که لیّیان ده پرسی بو وای ؟ ده یکوت: ههم دنیام چوو ههم قیامه تم.
- لات کاک عهلا سپیهرهدین له پیاوباشه کانی بنهمالهی شیخی بورهانه و خاوهنی رهوشتی تایبهته، له خوبوردو و دلاوایه، شهوی ۷۷/۸/۷ میوانی بووم، باسی نوور و تیشک و شهبهق و نهو جوّره شتانهمان ده کرد کوتی: حهمه دهمینی مامهقازی کلاسی پینجومی سهرهتایی بوو و دهرسی ریازی باش نهدهزانی، من له خانهقا گیرسابوومهوه و شهوانه ده فیربوونی نمهو دهرسهدا یارمهتیم دهدا. شهویک له راست مهسهلهیه کراهاتین: نوور ده ههر سانییهیه کدا ۳۰۰۰۰۰ کیلومیتر ری دهبری ده شهش دهقیقاندا چهند ری دهبری ده شهش دهقیقاندا چهند ری دهبری؟

ههرچی ههولم دا بوّم حالی تهبوو، ئاخری تووړه بووم و کـوتم: ئهسلـهن دهزانی نـوور چییه؟ زوّر به ئارامی کوتی: بوّ نازانم؟ نوور ئهوهیه که له مهرقهدی شیّخان ههالدهستیّ.

له دل پاکنکیان پرسی: موسلمان کنن و موسلمانییهتی چییه؟ کوتی:
 موسلمان ده ژیر خاکدان و موسولمانییهتی ده کتیبهکاندایه.

❖ کابرایه ک نهسپیکی هینابوو بازای، مشتهری نه گهر له پیشهوه را بوی ده چوو، نهسپه که یا هه لده ستا سهر پاشوان یا قهبی له مشتهریه که ده گرت، نه گهر له پشتهوه را بوی چووبا وه بهر لووشک و جووتانی ده دا. پییان کوت: نهم نهسپه به کاری کهس نایه و کهسیش نایهوی، له خورا بو هیناوته بازار؟ کابرا کوتی: ده ره حمه ت له بابتان، له به نهوه میناوه تا نیوه بزانن که من چون به ده ستیهوه پیوه بووم و چی له ده ستی ده کیشم و بوخوشی له زمانی نیوه ببیسی که له مین که رتری وه گیر ناکهوی هه تا بیکری و رایگری، به لکوو حه یا بیگری و چابی.

خولکی مههاباد پاشگریکی «ی» دهخونه دوای هیندیک له وشهکان بو نموونه وهختایه ک لییان ده پرسی خولکی کویی؟ له جیاتی شهوه ی بلین مههاباد، نولین مههابادی؛ دوستان بوجه فه نگ و تهرکی شهم عاده ته شهو نمواله یان بوساز کردوون: مالیکی بوکانی هاتنه مههاباد، پشیله که شیان ده گه ل خویان هینا، پاشی دوو سال چوونه وه بوکان و پشیله کهیان ده گه ل خویان برده وه، پشیله که ده پیشدا به راله و دووساله له بوکان ده یمیاواند ده یکوت: میاو میاو، به لام شه و جار دوای گهرانه وه بوکان، ده یکوت: میاوی میاوی.

کاک عهلی مرادی گیرایهوه: ده گهل عابیدی قهنداقچی و سهیدحهسهنی کابانی چووبووینه باغهکانی ئیندرقاش، باغهوان هات و کوتی: ئهوه له چیی ده گهرین؟ کوتم: جومعهیه و هاتووین ئیسراحه تیکی بکهین و بحه سیینهوه.

عابید کوتی: کاکی باغهوان ثهو خهلکه زوّر سهیرن له شتیّکی دهگهریّن کـه هیّشــتا خودا دروستی نهکردووه.

باغموان كوتى: چۆن؟

عابید کوتی: نهی چونی ناوی، نهو خهلکهی دهیبینی شهو و روّژ شانوپیل دهکوتن، همولی دهدهن هسهتا بیگهنی و همولی دهدهن هستنهوه که چی حمسانهوهیه کنیه هسهتا بیگهنی و بحهسینهوه.

کابرایه ک له دَمست قهرزداریک رؤیشته دادگا و شکایهتی کرد. کاتی کلبرای قهرزداریان حازر کرد خاوهنی قهرز داره.

قازی رووی ده قهرزدار کرد و کوتی: دهلیّی چی؟

قەرزدار كوتى: قوربان ئەو كابرايـە راسىت دەكـا، كـەمى كوتـووە و زۆرى نـەكوتووە، لەوەى دەيلى زور زياترى پى قەرزدارم.

قازی کوتی: دوی کموا دوزانی بو نایدویموه؟

قەرزدار كوتى: قوربان باوەر بفەرموو پوولى نەغدم نىيە، بەلام بى، مەر دەلىي، وشىتر دەلى، گاوگۆل دەلى، ھەرچى پىي خۆشە دەيدەمى.

خاومن قهرز هاواری لی همستا: کوره قوربان قازی دروّیان ده کا، نموه عمشیای خوای دممالیّدا نییه و کیّچان ده گریوی نوّیدایه.

قازی کوتی: ده پیاوی ناحیسابی ئهگهر ئموانه دمزانی شکایهت و داوای چی لیّدهکهی؟

الاوه به که و تحییل که و سوخ بایده ده یانکوت: ده این جحییلی بحدیلی به ده یانکوت: ده این جحییلی یالاوه به که و تموید تا بزانم سه رچاوه که ی چیید و روزی ۷۹/۱۰/۲۵ تووشی کاک عمولای شهره فکه ندی بووم و دمو باره یه دا پرسیارم لیکرد کوتی: سالان پیشتر ده یانکوت ده لینی جحیلی یالاوه به هیلکه ی ده باغه لیدا ده کولی، مهمه ستیان له وه بوو جحیلی یالاوه گهرم و گور و له عیشقن. سالان له یالاوه ی جحیلان له سهر

بان و سهر ریی کانیان رادمومستان و دمستیان ده بهر پشتیندوکهلهکهی دهنا، ده حالیکدا هینده سهرما بوو نهگهر تفت ههلاویشتبا دهیبهست، رادمومستان، نهوه ده زممانیکدا بوو که نهوپهری جلوبهرگی خهلک رانکوچوّغهیه کی تهنک بوو، جاری وابوو گوییان سهرما دهیبرد، بهلام چونکی نیوبانگی خوّیان بیستبوّوه حازر نهبوون بچنهوه ژوور.

دویات ده کردینهوه:

سهروهت و قودرهت پیکهوهن و زانایی و پاریزگاری پیکهوه؛ نُمو دووانه قـمت دهگـهل دوانهکهیتر ناحاوینموه.

دمولهمهندی سهخی و دلاوا، یه کجار کهمن؛ چونکی نه گهر سهخی بان دمولهمهند نهدهبوون

ده روّژی حمولموهلایمدا فمقیر گیانی خوّی بمخت ده کا و دمولهممند پاره، ف مقیر ناوی ده کوژیتموه و دمولمممند له سمر زار و زمان دممینیتموه.

سهری زل و زمانی دریژ نیشانهی زانایی نییه.

ئهگەر دوو گوێ و زمانێکت هەيە ماناکەی ئەوەيە كـﻪ دەبـێ دووان ببيســی و يـﻪکی بلێـی.

به لام بابم که چهرمهسهری سالی گراننی دیبوو دهیکوت: ئینسان به گولله بکوژری زور خوشتره لهوهی له برسان بمری.

په کهیفی خوّت چاک بی روّژی ههینی ده تبهمه پارک، جا له بابی خوّت کهوی به کهیفی خوّت چاو له مندالان بکه چوّن به سته نی ده خوّن.

- باشه چووبوویه دزی بۆچی ئمو مندالاتمت دهگهل خوّت بردبـوون؟ قوربـان بـوّ
   ئموهی فیّر بن.
- قسمدیمی کوتوویانسه: بارهبسهرت یه سستریکی تسوّری جساش بسی، ریگاکسهت همورازیکی تیش و تاش بی، باره کهت لایسه ک خوری و لایسه ک بسه بین، باشستره لموه ی ناحالییه کت یولداش بین.
- مه حموودی پهری گیرایهوه: کابرایه ک له باینده ری را ده تیری که ره که یدا توونگه دوّی دینا شار و دیفروشت کوره که م بانگ کرد و کوتم: بروّ سه ریک ده کووچه ی نی بزانه نهو کابرایه دوّی پیماوه ای کوره که م چوو ده رو هاته وه و کوتی: نا بابه گیرفانی که ره که یه دوو تونگه ی تیدا ماوه. (گیرفانی که ره که مهبه ستی له تیره که ی بوو).
- خەبەريان دا بە كوردە كوتيان: دوئ شەو مانگ گيرا. وتى ئەمزانى ئەگيرئ، كوتيان چۆن؟ كوتى: چۆنى ناوئ، گشت شەوئ لەمبەرەوە بـ ق ئەمبـەر، لـ هم كيفـهوه بـ ق ئەمبـهر، لـ هم كيفـهوه بـ ق ئەم كيف، چت لە جيگەى خۆى دانەمەرزئ چەى پيدئ؟ ئاخرى ئەگيرئ.
- کابرایه ک بو کارداری رؤیشته دییه ک، پایز هاتموه، ژن و مندالی بهرمو پسیری چوون و پرسیان: چهندت وه گیر کهوت؟ کوتی: نیوهیان نهدامی و نیوهشم پسی بهخشین.
- ❖ یه کنکی حممه لی رؤیشته دووکانی بهقالنک و کوتی: نهری سابوونت ههیه؟

كوتى: به لىن، كوتى: جا ئه گهر زه حصهت نابى دەسىتت جوان بىشىق دوايى بىلىي دوسەتمەنى پەنىر دەيە.

پنگه کموشیکی برد، نمو که ده حالی قاچ شوشتندا بوو ویستی شهو قاچی دانی و اینگه کموشیکی برد، نمو که ده حالی قاچ شوشتندا بوو ویستی شهو قاچی دانی و قاچه کهی دی بشوا دیتی نمو لینگ کموشی نمماوه، به لارهملی رؤیشته لای کموشدروو به لاوه کهی دزراوی بؤ ساز کاتموه، کموشدروو زؤری شیروریوی بو هیناوه: دروونی تاکه پیلاو شوومی خرایه و ده ترسم ژنه کهم بمری و دوایه ژنم بو نایه تهوه، به لام حاجی زؤر پاراوه و کموشدروو قبوولی کرد که دوای دوو رؤژی تر کموشه کهی بو حازر کا و شهو ده توانی بچی و کموشه کهی بباتهوه. حاجی رؤیشت و دوای دوو رؤژان گهراوه لای کموشدروو و داوای کموشه کانی کردهوه، کموشدروو و داوای کموشه کانی کردهوه، کموشدروو پیکهنی و کوتی: حاجی گالتهم پیمه که چونکی نمو رؤژه دوای تو جحیالیک هات لینگه کموشه کهی تبری پیبوو کوتی: حاجی گالتهم حاجی ناردوومی عهرزی ده کردی کموشه کهم دیتوتهوه، نموه تامنیش لینگه کموشه که و باره یه یه چیت هیشتبوو به کوره جحیاله که دا بوم ناردیوه.

کور: باوکه ثهمشهو دهخهونمدا تو دووههزار تمهنت پـوول پیدابووم. بـاوک: ئای روّلهگیان قهدر باوک خوّت بزانه، شوکور بو ثهم خوایه ماوهیه که کـور خاسـهی هـهر بویه گهرهکمه ثهم پوولهیهت لی نـهسـتینمهوه. بـروّ پـیّم مـهدهوه و بـه کـهیف خـوّت خهرجی که.

ژنێکی تەنبەلی تەوەزەل لە سەر پیسکێری و کارنەکەری لێکدالێکـدا دەگـەل
 مێردەکەی شەریان دەکەوتە بەین. ئەو نۆرەی کە زیزبوو و تۆرا و رۆیشتەوە مالـی بـابی،

دایکی لیّی پرسی شهری نهو نوّره تان له سهر چی بوو؟ ژنه کبوتی: دایه گیان ههموو جاران نهگهر خه تام بووبی نهو نوّرهی بی خه تام، نهو میّرده بوّ من نابیّ به میّرد، بیانووی شهو نوّرهی شیتانه و روون و ناشکرایه؛ دویّنی ماسی هیّناوه ته وه به مزمی پیگر تووم که بهر له لیّنان بیانشومهوه، ههرچی ده لیّیم پیاوه که نهو ماسییه بوخوی عومریک ده ناودا بووه و شوشتنهوه ی ناوی نایسه لمیّنی و حالی نابیّ.

◄ لهمیژ بوو میوانیک له مالیک ببوو به چلومل و نه دهرؤیی، خانهخوی له
چنگانی جارز بوو و نهیدهزانی چؤنی جواب کا، ئاخری رؤژیک کوتی: ثهری کاکه تو
لهمیژه له مالی را هاتووی بلیی مندالهکانت وهرهزیت نهکهن و نیگهرانت نهبن؟ میوان
ئاخیکی ههالکیشا و کوتی: ئهزقهزا منیش ههر دمو فکرهدا بووم بؤیه دوینی ولامیم لی
ناردن دهرگای مال داخهن و ئهوانیش بینه ئیره.

له زانایه کیان پرسی بـ وچی قـ هدری معـه لیم و ماموسـتاکهت لـ ه بابـت زیباتر ده گری و ریزی زیاتری بو داده نیی؟ کوتی: بابم مـنی لـ ه دنیـای مه له کووتـرا هیناوه تـ ه سهر عهرز، به لام ماموستام من له عهرزهوه ده باتهوه بو عالمی مه له کووت. (خوزگهم بـ ه و جوّره ماموستایانه)

ابه لهدیک رنی ده ناوهدانییه کهوت له راده بهدهر بهخیریان هینا و زیاده له نهندازه حورمه تیان گرت، میوان شهو دییه ی زوّر وه به ردل کهوت. له خانه خویی پرسی: تا نیستا پیاوی گهوره لهو دییه له دایک بووه؟ خانه خوی به سهرسوورماوی کوتی: نه خیر، ژنی نهو دییه تا نیستا که زاون ههر مندالیان بووه، پاشیان گهوره بوون و بوونه پیاو.

کوتی: قوربان خافلابووم و نازانم به کویدا در هات و تؤپیک پارچهی دری، منیش له نار محه تیان و لهوه ی خهجاله تی تو ده بم دانیشتم شعو قایسه ژه هرهی هینابووت هه تا دلویی ناخر ههموویم به سهرمهوه نا و خواردم و قرتهم لیبری؛ نیستا لهو وه خشهوه چاوه روانی مردنیم نازانم بوچی نامرم!

دزیک بهرمالیّکی دزی و دای به کوره کهی بیباته بازار و بیفروسی، نهسته زا دزیکی دیکه بهرماله کهی له کوره که دزیوه، نیواری دهسبه تال گهراوه مال. بابی پرسی: به چهندیت فروشت؟ کوتی: بازار کهساد بوو هیچ قازانجی نه کرد به مایه ی خوی فروشتمه وه.

ده زممانی نهنهوشیرمواندا دزیک پهیدا ببوو هه رچی ههولیان دهدا بقیان نهده دیتراوه، روزیک نهنهوشیرموان و بوزورگمیهر و ژوماره یه ک له دهستووپیوه ندان له راو و شکار ده گهرانهوه تووشی پیاویک بوون به ریدا ده رویشت و هه روا له به ره خویه وه قسه ی ده کرد و ورته ی ده دهات، نهنه و شیرموان پرسی نهوه کییه کوتیان: قوربان نهوه

شاعیره. کوتی: ده لی چی؟ کوتیان قوربان ده عالهمی خوّیدایه و شیّعران ده لی کوتی: باشه نیّستا ده لی چی؟ کوتیان قوربان ده لی ناشقم نه بیّمارم، شهو هه تا سه حهر بیّدارم. نه نهوشیّرموان کوتی: بیگرن، مادام ناشق نه بی و بیّمار و نه خوّش نه بی و شهو هه تا سه حهر بیّدار و به خه به ربی، هیچ گومانتان نه بی نهوه دره که یه.

کابرایه ک نویژی ده کرده دوو که س به پهنایدا رابردن یه کیان ئاخیکی هه لکیشا و کوتی: خوزگهم به خوی کا وه ک ئیمه ئه سیری فیل و تمماحی دنیا نییه و خهریکی نویژ و عیباده تبو خوای خویه ی کابرای نویژکهر به و تاریفاته فی سوار بوو ده حالیکدا خهریکی نویژکردن بوو کوتی: به روژووشم.

دمولهمهندیکی لهچهر نهنگوستیلهیه کی بینهقیمه ی دا به عابیدیک و کوتی
 دوعایه کم بو بکه، عابید له نهنگوستیله کهی روانی و سهر و دهستی بو ناسمان بهرز
 کردهوه و کوتی: یاره بی خوا له به هه شت قه سریکی بی میچ و بانت به نسیب کا.

قازی: ئهو سێ کهسه ئاگایان لێبووه که تؤ دزیت کـردووه، بلـێ بـزانم ولامـت
 چییه؟

جا قوربان ئەوە نەبوو بە قسە، ئەو سى كەسە ئاگايان لىنبووە مىن دزىم كىردووە ئىـزنم بدە دەچمە دەر حەزدەكەى ھەزار كەســان دىـنم كــە ئاگايــان لىنــەبووە كــە مــن دزىم كردووە.

چوارکهس له مهجلیسیک دانیشتبووین، یهکیان پاکهتی سیغاری هینا دمر و
 کوتی: فهرموو کاک نهجمه د سیغار، کاک نهجمه کوتی: سیاس، ئینجا فهرمووی

نه فهری دووههمی کرد و کوتی: کاک عهلی سیغار، کاک عهلیش کوتی: سیاس. ئینجا سیغاریکی بۆخۆی ئاور دا و ملی نا له کیشان، لیبان پرسی ئهی بۆ فهرمووی کاک رهسوول سیغارکیشه، نهگهر فهرمووم کردبا ده یکیشا.

له کتیبفروشیکیان پرسی: نهوسال وهزعی کار و کاسبیت چونه؟ کوتی: خراپ. پرسیان: بوّ؟ کوتی: خراپ. پرسیان: بوّ؟ کوتی: دهو دهور و زهمانهیه دا نهوانهی خویندهواری و تیّگهیشتنیان ههیه و قهدری کتیب دهزانن له بهر سهختی گوزهران پوولی کرینی کتیبیان نییه، نهوانهی پوولیشیان ههیه قهدری تیگهیشتن و کتیبی نازانن و نایکرن؛ کهوایی کار و کاسبی من دهو پهری خرابی خوّیدایه.

ده یه کتک له کوبوونهوه کاندا که بو مهبهستنک نوینه و هه دهبرزردرا یه کتک له که که خوی بو هه البراردن نیونوس کردبوو له پشت میکروف ون قسه ی ده کرد و ده یکوت: هه رچی به دبه ختی هه تا ئیستا به سهرمان ها تووه هه مووی له ئیستا به سهرمان ها تووه هه مووی له ئیستمانه رابووه: فاشیستم، رادیکالیستم، ئیمپریالیستم... هه موو نه وانه بوونه خوره ی کومه لگای ئیمه. پیره پیاویک، له پشته وه را هه لیدایه: هه ی به بابه وه ته ده سه رگه ریم قسه ی حیسابی به وه ی ده لین هه موویانت کوت باسی شه و روّم آتیستمه ی منت نه کرد قسه ی حیسابی به وه ی ده لاراو و قاراوی لی هه لگر تووم.

ده سهفهریکدا که شیخ رهزای تالهبانی دهچیته لای ناسرهددین شای قاجار، و مختی خواحافیزی ثیحتیرامی شاهانه به جی دینی و به رهسمی نهو زهمانی یه کقه د له بهرامبهر شادا دادیتهوه، به کاره میزهری له سهر ده کهوی و حازریانی مهجلیس

همموو به شیخ رمزا پیده کهنن و به قهولی خویان گالتهی پیده کهن، به لام شیخ رمزا بی ئهوهی تیکچی یا خوی بدورینی، ده لی:

رسم فرنگیان کله از سر گرفتن است تعظیم چون کنند خداوند جاه را من اکتفا به شیوه ی ایشان نمی کنم هم سر به پایت افکنم و هم کلاه را

پۆژى ۷٥/۱۰/۱۹ به ماشين له ههورازى دۆلـهتوئ وه سـهر دهكـهوتين، رينگـا
 زۆر به ترس بوو، يهكينک كوتى: ئايهتهلكورسييهكى بخوينن با تووشى بهلايهكى نـهبين.
 رەسوو مهمۆ بهو جۆرەى دۆعاى خۆى خويندەوە:

قولهوئه للاهوو ههزار، سه تههزار و بیست و چوار، دموری خوم کرد به حهسار، حهسار، حهسار، حهسار، حهسار، حهسار، حهسار، دموری لائیلاهه ئیلله للا بی، هاچهری قول هوئه للابی، به دمستی رمسووله للا بی.

 گیای کویستانییه و دهرمانی مهعدهیه ـ تویژهمار: ئهو پیستهیه که مـار ســالانه جاریـک به هوی گهوره بوون له خوّی جیای دهکاتهوه).

کوری لوقمان نمو قسمی پی سمیر بوو که رؤیشتموه بو بابی گیراوه، لوقمان چوو ده فکرموه و پاشان کوتی: راستی کوتووه نمگهر بابی نمو کوره وه ک کوره کمی کوتوویمتی وا بی همرگیز پیویستی به من نابی، کوری لوقمان کوتی: باشترم حالی که، لوقمان کوتی: باشترم حالی که، لوقمان کوتی: بابی نمو کوره ده شمو و رؤژدا تاقه ژممیک تیر به زگی ده خوا زگ پهرهست و نموسن نییه و به سمر ئیشتیای خویدا زاله، به لانی کمهموه حموتهی جاریک خوی و لیباسی بهری ده شوا، مانگی جاریک ده گهل خیزانی تیکه لاوی ده کا و داویدن پیس و هموهسباز نییه، ده سالیشدا جاریک خوین ده دا، کموا بی گومان ناکهم همرگیز بابی نهو کوره کاری بکمویته لای من.

خالید دلجهوان رؤحی شاد گنرایهوه: کابرایه ک تووشی حافزیک هات و پاش چاکوخوشی کوتی: نهری پار دزیت لیکرا دزه کهت دیتهوه؟ حافز تونید دهستی کابرای گرت و کوتی: دزی من توی، چونکی تا ئیستا بیده نگهم لیکردووه و لای کهس نهمکوتووه که دزیم لیکراوه، تهنیا من و دزه که و خوا لهو باسه ناگادارین. مهلا عهبدوللا فازلی به ره حصه تی خوا شاد بی له یه که مین معه للیمانی مههاباد بوو گیرایه وه: معاشم نزیک چوار تصهن بوو که ده سال دا مانگیک و مرمان نهده گرت و ده بوو به یارمه تی بوده و موله ت و به کورتی نه یانده داینی، نزیک به دوو مانگ بوو له مالی ئیمه خوراکی گهرم و مسهر ئاور نه نرا بوو ته نیا په نیر و ماستمان ده خوارد ئهویش ئه گهر بووبایه.

پۆژیک چوارکهسم لی وه ژوور کهوتن و کوتیان: مهلا عهولا خهزینهت بو وه دهرکهوتووه، فکری وهم کرد وهختی خوری له گلولان ژیاوین لهوانهیه لهوی خهزینهیه ک دیترابیتهوه و بهشی منیشی تیکهوتیی. کوتم نانیان بوهینان، پاشی نانخواردن یه کیان پرسی نهری مؤری مهلاره حمانی بابت ماوه؟ کوتم: به لی ماوه کردیان به شادی که ئیدی نهو جار به راستی قسه کهمان وه راست گهرا و تو له فهقیری و نهداری نه جاتیت بوو.

پاشان یه کیان کوتی: ئیمه به لگه و ئیستیشهادییهمان بوّملکیکی زوّر له دمور و بهری شار نووسیوه وقامکمان پیّوه ناوه که بابی ئیّمه شهو ملکانهی له بابی خاوهنانی ئیّستایان کریوه، تهنیا دوو سیّ موّری بابتمان دمویّ بوّمان لیّده با نیشان بدری که دمو کاتیدا شاهید و ناگاداری نهو معاملهیه بووه، ئیدی ئیّمه له مالی دنیا بیّ نیازت ده کهین.

بانگی خیزانم کرد و کوتم: دا نهو کوتک و بهردهم بؤ بینه، کاتبی هینهای مؤره که ی بابم له سهر بهرده که دانا و وهبهر کوتکانم دا و له پیش چاویهان ورد وردم کرد و کوتم: بابی من عومریک به فهقیری و به شهره فهوه ژیهاوه، موده پیسی مزگهوتی سور بووه و دهیان بلیمه و زانا ده مه کته بی نهودا پیگهیون، جا چؤن بوخه اتری شهوه ی مندالانی من پارووی گهرم و چهور بخون بابی خوم تیکه لاوی گوناه و تاوانی وا بکهم؟

[💠] مندال بووم له گهره کی ههرمهنیان جیرانیکمان بوو بهرد موام ژن و میرد

پیکهوه شهریان بوو، نه گهر شهو ناشت بووبانهوه بو به یانی له سهررا به شهر ده هاتنهوه، ده و دراوسی له دهست شهر و ناشت کردنهوه یان ماندوو و وه نامان ها تبوون، شهویک له سهردهستی بابم ناشت بوونهوه و بابم ههره شهی لیکردن که نه گهر شهوجار قیره یان لی ساز بیتهوه ههر دووکیان وه بهر شهق دا، به لام دوای نهو ههره شه سهخته ش به یانی دهنگ و ههرایان بهرز بووه! بابم و چهند که یخودای دیکه به ده نگیانه وه ده چن تا بزانن شهری نهو نوره یان له سهر چییه ژنه ده لی: شهوی پاش شهوهی ناشت بووینه وه میرده کهم کوتی: ره ببی نافره ت گورگی کویر بتخوا، منیش به پیکه نینه وه کوتم جا بوگرگی کویر؟ نهویش کوتی: هه تا نه زانی که چ گوویه کی خواردووه.

اللی ۱۳۱۶ به هـ قری کـهمبـ وونی وزهی کارهبـا خـ قِش خـ قِش بـه رقـی شـار هه لده برا و ده کموتینه تـاریکی. تلـهویزیقن بـهردموام تـهبلیغی ده کـرد: لامپـی ئیـزافی خامووش، شمویک کابرایه ک که باش نییـه نـاوی بیـنم چهنـد میـوانی هـا تبوو، چـاکی خواردبوو و باشی قسه بق ده هات ده یکوت: شهرع ده لـی: نه گـهر ژنیکـت هینابیی وه ک نموهیـه لامپیکـت (گلـ قپیکت) هه لـکردیی، دووان بـینی وه ک نموهیـه دوو لامپـت هه لکردیی، دووان بـینی وه ک نموهیـه دوو لامپـت هه لکردیی، بیکهیه سی وه ک نموهیه لوستیرت هه لاوهسـیبی، دمو کاتهیـدا ژنه کـهی بـه کمشه فه چاوه ها ته ژوور و کوتی: نیستا نمو گرمه گرم و نهره نـه رهت لـه چییـه؟ باسـی چ ده کهی کابرا به ترسه وه کوتی: هیچ ده لیّم لامپی نیزافی خامووش.

کابرایه که به که که که مین که مین که میند و به نام داوای لیکرد به لام نه به داوه و مینانه تا جاری ثاخر حاشای له قه رزدار بوونی خوّی کرد، ناچار رویشته لای قازی عملی و شکایه تی له کابرا کرد. قازی عملی به دوای کابرای قه رزداریدا نارد و پرسی: توّ پوولی شه کابرای شویندی بوّ بخوّی؟ کوتی: به لین شه کابرایه تا له سهره؟ کوتی: نه خیّر، کوتی: حازری سویندی بوّ بخوّی؟ کوتی: به لین به کی کوتی: به لین به کی کوتی: به لین به کی کوتی: به لین به کوتی: به لین به به کوتی: به لین به کوتی: کوتی: به کوتی: کوتی: کوتی: کوتی: به کوتی: به کوتی: کوتی: به کوتی: کوتی:

کوتی: جا که وایه برو دهسنویژی بشو، کابرا چوو دهسنویژی هه آگرت و هات له لای قورئانه که چوکی دادا و ماچی کرد و کوتی: به و قورئانه ی پوولی نه کولی که که سهره به لام نیمه بیدهمه وه، قازی عهلی کوتی: ههسته بابم، تو شکایه تی چی لیده کهی؟

به مههابادی کوّن رادیوتلهویزیوّن نهبوو، شهو که دادههات و نان و چایی دهخورا ههر مالهی به جوریک خوّیان دهخافلاند، جوّرابیّن، حهکایهتخوانی، کوّسه ساز کردن، میرمیریّن و زوّر شتی دیکه باو بوو. یه کیّک لهو مالانه کاک رهحمانی قازی، برایم و جهعفهر و رهشه و نادری کوری له خوّی دههالاند و شانامهی فیردموسسی بو دهخویندنهوه، نهو کاتی سهیدحهسهنی شیلاناوی کارداری مالی رهحمانی قازی بوو نهویش چهند کوری بوو که ده نیّویاندا تهها له ههموویان بهتاقهتتر بوو ئهوانیش شهوانه گوییان دهدا به شانامه، شهو به خیّر و خوّشی دهگوزهرا بهلام ههر که روّژ دادههات تهها ههوای پالهوانهکانی نیّو شانامهی دهکهوته کهللهی، ناغا رهشهی رهحمانی قازی وه بین خوّی دهدا و ههتا دهیتوانی دهیکوتا، شهویک له شهوان که حهکایهت گهیشته شهری خوّی دهدا و ههتا دهیتوانی دهیکوتا، شهویک له شهوان که حهکایهت گهیشته شهری کورستهم و نهفراسیاب و روّژی پیّشتر ناغارهشه زوّری ویکهوتبوو ده نیّو حهکایهتهکهدا که زوّر به باشی گوییان دابوویه کوتی: نهری بابه روستهم له تههاش بهقهوهتتر بوو؟

حهسهن خانی حهیدهری حهزی له سیاسهت نهده کرد و ده ههر مهجلیسینکدا باسی سیاسهت کرابا، ئهو خهونوچکهی دینا خوّی. ثه گهر باسی شتیکی دیکه کرابا تینک رادهبوو و دهیکوت ده لیّن چی؟ جهماعه تینک له مالی شیخ عمولای کولیجهی کو ببوونهوه، حاجی جگه لهوهی پیاویکی رهنگ پیاو و نان بده و به نیوبانگه هو گرییه کی لهرادهبه دهری به راوه تاژی ههیه، ئمو کات کارلؤس تروّریستی به نیوبانگی جیهانی ژوماره یه که له وه زیرانی نه فتی به بارمته گرتبوو که یه کینک لهوان ئیرانی و نیّوی جهمشیدی نامووزگار بوو، ده نیو قسه کاندا یه کیک هه لیدایه و کوتی: نه ری ده بی شا خهمی جهمشیدی نامووزگاری نه بی گه حمسه خان به و پرسیاره تیک رابوو و کوتی: ئیستا نه وه ده لین چی نه ناحان شیخ عهولا گوله زمردی لی بدزن ناره حهت نابی ۱۴ گوله زمرد ناوی یه کیک له تاژییه کانی حاجی شیخ عهولا بوو).

مهلا ئه حمه دی عهبباسی بقی گیرامه وه: فه قی محه ممه دی فه قی خالی له لاجان به نیوبانگ بوو. دریکی عه جایب بوو. ده روزگاری خویدا لاجانی شله قاندبوو. ناخری زانا و کهیخودایانی ناوچه چوونه لای و زوریان ناموژگاری کرد تاکوو فه قی محه ممه د توبه ی کرد و وازی له دزی هینا. چه ند روز دواتر له سهر بانی ماله که ی له دوور و پشتی کولانه ی ته په ته په یدا بوو. له ناکاو دوو که له باب که ده گری یه کتر راها تبوون و به شهر ده هاتن پیکه وه ده کولانه که ده کهون، نه ویش نه غد ده یانگری و ده یانکوژیته وه و سهر بو ناسمان هه لده بری و ده لی: شیخ عه لاوه ددین به قوربانت بم ده یاده شه ده تای منه ؟

◄ سـهعید خـان بـۆی گیرامـهوه: سـابلاغییه کونـهکان پیچهوانـهی ئـهورو ده قسهکردندا زور «تن» یان دهکوت، وهک دهبیتن، نابیتن و لـهو بابهتانـه. روژیـک خالـم (قازی محهمهد) کوتی: روّله سهعید وهتی بوومه پیشهوا و ئـهو نیـوهی دهگـهل خـوّم رکیش دهکهم پهکی زوّر شتانم کهوتووه، ههموو جاری مامرهسووی میرهکـه ری میـوهم بو دینـی، جـاری تریکانی هـهر قـوّرهی تـهواون، نـاخورین، بـا پچـین بـزانین ئـهوه چ وهزعیکه؟

ههستاین به پنیان خومان گهیانده باغ، خاله دوای ماندوونهبوونی گلهیی له مام رمسوو کرد: بابم ثهو میوه خراپانه چسین بوم دهنیسی؟ مام رهسوو کوتی: جا چون

وادەبىتن، ھەرچى چاك نەبىتن بۆت نانىرىتىن، ئەتۆ نابى گلەيىت لە ئىمە ھەبىتن.

خالم کوتی: مام رمسوو ئیمهش تن، فهقیرینتن، پیاوه تیتن بکهتن له مهو به دواوهتن شتی چاکمانتن بو بنیرهتن، لیت مهمنوون دهبینتن.

کابرا هاته مردن و گیانه لایه؛ بانگی خیزانی کرد و کوتی: ومره سهر ومسیه تم
 به: ماله کهم دوای مردنم به و جوزه ی پیتی ده لیم دابه شی که، ژنه ملی نا له
 فینگه فینگی، حه ک بریا کویر و که ربایه م و نهوه م لی نه بیستبای.

کابرا به نالهنال کوتی: وهختی نهو قسانه نییه دهرفهت کهمه، چـت پیّده لـیّم بیکـه و بلّیّ بهچاوان، جا نافرهتگیان دوای مردنم دووکانهکهی دهدهی به سولهیمان.

ژن: زوّر باشـه، بـهلام پیـاوه کـه سـولهیمان گیّـژه و بـه سالـهوه ختیّک هـهرچی ده دووکان دایه مفعی ده کاتهوه، دووکانه کهی دهدهم به مه حموود.

پياو: (به نالهنال) باغه که بده به برايم با ئهو سهر پهر هستني بکا.

ژن: زور باشه پیاوه که به لام برایم سهری له باغ دمرناچی نهویش دهدهم به قاسم. پیاو: خانووه کهش بده به زینهب.

ژن: زور باشه، به لام زینه ب پیسکیره ویرانی ده کا، نهویش ده دهم به رابی.

پياو: نەغدىنەكەش ھەرچى ھەيە بىدە بە مستەفا با كاسپى پێوە بكا.

ژن: بهو چاوانهم پیاوه که گیان ئیستا که باوه پت به منه و نهمنت کردووه به سهر و مسیه تریخ خشان ده کا و وهسیه تی خوت، مسته فا نهبله خهرجه به سالیک ههمووی ته خشان په خشان ده کا و هیچی بو نامینیته وه، نهویش ده دهم به قادر .

پیاوه که قه لس دهبی و ده لی: ئیستا تو قهراره بمری و وهسیه تی ده کهی یا نهمن!!

[💠] مندال: بابه قهراره بچینه سنه، کهچی تـ و سـه عاتیکه بـه سـواری ماشـین بـه

دەوروبەرى مالى خۆماندا دەخولىيموه.

باب: ئاخر رۆلەگيان دەمەوى بزانم دايكت هيچى له بير نــهچووه؟ دەترســم بــرۆين و له ديواندەرە رِيّ را بمانگيّريتەوە.

- 💠 🔻 بابه گهور هم دهیکوت: من بابی بابی بابی بابم دیوه.
  - ـ زۆر سەيرە شتى وا چۆن دەبىخ؟
- ـ بۆ نابى؟ بابە گەورەم لال بوو دە قسەكردندا زمانى دەگيرا.
- 💠 🛚 ئەرى ژنت ھىناوە يا ئىستاش بۆخۆت قاپەكان دەشۆى؟ ھەر دووكيان!
- ژن: پیلوه که هیچ دمزانی ئه گهر شهری ئیران و عیراق رووی نهدابا و میرده کهم نه کوژرابا ئیستا من ژنی تو نهدمبووم؟

میّرد: راست دهکهی، بهراستی شهر بهلا و مسیبهتی زوّری به دوا دایه.

💠 مندال: دایه تینوومه ثاوم دهیه.

دایک: بنوو ده نا ههلدهستم لیت دهدهم.

مندال: باشه نهگهر ههستای لیّم دهی ناوهکهشم بوّ بیّنه.

💸 نەفەرى ١: بە برواى من پياوى بى پوول ھيچى پيناكرى.

نەفەرى٢: نا شتيكى پيدەكرى.

نەفەرى ١: چى پيدەكرى؟

نەفەرى ٢: قەرز.

برق ته و که سانه ی فارسی ده زانن نه و نه قله خوشه: کتیبی فارسی دووههمی سه ره تایی ده رسیخی تیدایه به نیوی سه حرانه و مرد که باسی خوراگری و تاقه تی وشتر ده گهرمادا ده کا، رسته یه کی تیدایه: «شتر صحرا را در نور دیده بود» یانی وشتر سه حرای پیوابوو. له وره و داریانی هه ورامانی معهلیمی کی لیبوو عهباسی نیبو، ساله وه ختیک بو چوبو دی و بو شار نه گهرابو و سه ری له ئیداره نه دابوه، له ئیداره نیگه رانی ده بن و چه ند که سهده ستن ده چن تا بزانن ماوه یا نا؟ که ده گهنه ناوایی ده بینن ماموستا دلسوزانه خه ریکی ده رس کوتنه و میناومه هیشتا بنه ی نه هاتووه، پاشان ده رس له ده تا بین ده پرسن بوچی سه ری شارت نه داوه ته و ده تی نه و تازوو خه ی ده گه تا خوم هیناومه هیشتا بنه ی نه هاتووه، پاشان ده رس له قوتابییان ده پرسنه و می خوره ده خوی نیته وه

«شتر ـ صحرا را ـ در ـ نور ـ دیده بود» یانی وشتر سهحرای دهنووردا دیبوو. پاشان روو ده ماموّستا ده کهن نهویش ههر بهو جوّرهی دهخویّنیّتهوه، بهرپرسی نیداره رهخنهی لیّده گریّ و ده لیّ: ناوا نابی ناوا دهبیّ، عهبباسی تووره دهبیّ و ده لیّ: ماچوّ جهنابت راست بیّژه نی یا کتاب؟

یازده مانگ و بیستونو روژ لای وهستا کاری کرد.

روزی ناخر و ستا بانگی کرد و له به ر چاوی نه و گوزه یه کی تازه دروستکراوی له کل هینا ده ر و دوای ساردبوونه وه سی چوار جار فووی لیکرد و نه و ته پوتوزه ی که له سه ری بوو لایبرد، پاشان ره نگی کرد و کوتی: گوزه ده بی ده پیشدا فووی لیکه ی تا نه و خول و خاکه ی پیوه یه یی بیته وه، نه گه ر وا نه که ی ره نگ و خول تیکه ل ده بین و ره نگه که بریقه ی ناداته وه، به رده ست کوتی: یانی بو فوویه ک سالیک منت راگیر کرد؟ کوتی: به لی، نه وه سنعه ته، له مه و به دوا قه دری نه و فوویه ده زانی و قه ت له بیرت ناچیت موه چونکی له پیناویدا زه حمه تت کیشاوه، نه گه ر روزی یه که م سووک و هاسان پیم کوتبای له وانه بوو ده گویی نه گری و له ده جاران جاریک ده کاری نه که ی. (شتیک که به ناسانی وه گیر که وی نینسان قه دری نازانی)، له قه دیمه وه کوتو ویانه فه ن و فوو.

مهلا حهسهنی سیّلوی به یانی چووه مزگهوت و روّیشته حوجرهی فهقیّیان، یه کجار زوّر دلّخوّش بوو، فهقیّکان هوّی نهو خوّشحالییهیان لیّ پرسی، کوتی: نهوروّ ههست ده کهم یه کیّک له نه سحابه کانی پیّغهمبهرم. کوتیان چوّن؟ کوتی: که له مال هاتمه دهر چاوم له ههموو لایه کی مالی کرد. له نانی نیشکی به دهر هیچ شـتیّکمان ده مالدا نهبوو، له به رئهوه کیه ژیانی نهستاهکانی پیّغهمبهرم خویّندووه تهوه نیّستا ههست ده کهم یه کیّک لهوانم.

کاک رمشید شهره فی گیرایه وه: کابرایه ک له جییه کی ره قه و ویشکه رؤ قولایی هاویشتبوو به نیازی خوّی ماسی ده گرت، کابرایه ک زوّری چاو لیکرد و پاشان هاته لای و کوتی: براله ماسی ده چوّم و ده ریادا ده گیری، هینده ی دمو بارهیه دا بوّی کوت تاتیی گهیاند که به راستی بی ثمقله.

ماسیگر قولاپه کهی خړ کردموه و کوتی: به لام له من بێ ئه قلّتریش ههیه، چاو لـه ئـهو ړه فیقهم که، ئلوری کردووه تهوه و به تهمایه من که ماسییه کانم گرت ئهو بیانبرژینێ.

به کابرایه کی شر و شپریّو که ههژاری و نهداری و بهدبه ختی له ههموو رواله تی دهباری روّیشته حهمام، ناوگیر و فوّته ههاگر و کاربه دهستانی حهمام هیچ حممییه تیکیان وینه دا، به لام نهو کابرایه ده کاتی چوونه ده ردا پوولیکی زوّر و به رچاوی دا به حهمامچی و کریکاران، نهوانه ی که ده حهمام دا نیشیان ده کرد ههموویان له کردموه ی خوّیان به رامبه ر به و کابرا دلاوایه پهشیمان و ناره حهت بوون. پاشی ده پازده روّژ کابرا سهر لهنوی ریّی ده حهمام کهوتهوه، به لام نهو نوّره ی له ناوگیر رابگره هه تا کیسه کیش و حهمامچی ههموو وه ک خولخوله به دموریدا هه لده سووران و خزمه تیان ده کرد، به لام کابرا وه ختی چوونه ده ر له حهمام پوولی ناسایی دا به حهمامچی، یه کیک له کریکاران خوّی بوّ رانه گیرا و کوتی: نهوروژه نیّمه هیچ قهدریکمان نه گرتی نهو ههموو پورته دا برا تو پیچهوانه هیچت نهداینی. کابرا پووله تا داینی، به لام نهوریّ نهو ههموو ریزه ت لی گیرا توّ پیچهوانه هیچت نهداینی. کابرا

 دۆستىكى نەخويندەموارى دەنگخۆشىم ھەيسە، جار و بار داواى لىدەكردم شىخىرى بۆ بلىم و ئەويش بە رىنووسى تايبەتى خۆى بىنووسىتەوە، رۆژىك كىە سەرنجم لە سەردەست و قەللەمى بوو چاوم بەو رەقەمە كەوت «١١٠١١» كوتم دادەى ئەوەم بۆ بخوينەوە: كوتى: دانە دانە خال دانە دانە.

کاک عمولای شهرمفکهندی گیرایهوه: کاکهللاغای پاراستان دیی گؤمانی پسی
 له ههموو دییان خوشتر بوو، ژنیکیش ههبوو نیوی ئامان بوو پنی له ههموو ژنان جوانتر

بوو، قسهی مهلایانیش شوینیان له سهر دانابوو و باوه ری به دین و ئیمان ههبوو، نهگهر لیّیان دهپرسی: نهریّ دمو دنیایه دا ثاواتت چییه؟ دهیکوت: گومانت بیّ و نامانت بیّ و ئیمانت بیّ، نهریّ بلیّی دمو دنیایه دا چ ناواتی دیکه بیّجگه لموانه ههبن؟

لهتیفی به کانی شؤفیری ئوتووبووسی نیوان مههاباد _ ورمی و خه لکی بؤکانه و
 ده حالی حازردا خوی به ره ٹیس و بهرپرسی حیزبی کهران دمزانی.

له تیف ده بانگهواز یکدا رایگه یاندووه: ده نیّو نهو شتانه یدا که بـ و کیشـان دهبـن کـهر ته نیا باری ده کیشی، نه گهر کهسیّک سیغار ده کیشی یا چه قوّ ده کیشی، یا شـتیّک بـه تمرازوو ده کیشی، یا نازی کهسیّک ده کیشی بزانن نهو که سه نه ندامی حیزبی نیّمه نییـه و بوّی نییه له لایهن گرووپ و تاقمی نیّمه وه قسان بکا.

ومستا عـ مولا ئـ ایش بانـ میی (فمر میـ دوونی) لـ م مـ یراوی خمیاتـ م و همرچهنـ د نمخویندمواره بهلام ده شوینی خویدا شاعیر و قسه خوشه، کوتی: ئهسـ کهندمر بـ م دوای دهلاکیکیدا نارد هـ متا بـی و سـ مری بـ ق بتاشـی، ده کـاتی سهرتاشـیندا ده لاک دیـتی ئهسکهندهر دوو گرنی وه ک شاخی له سهری روواوه، ئهسـ کهندهر رووی ده ده لاک کـرد و کوتی: بیّت و ئه و سورهم له جییه ک ئاشکرا کهی دانیا به ده تکوژم.

دهلاک ماوه یه ک ددانی به جهرگیدا گرت و لای کهس نه و قسه یه ی نه کرده به لام وردهورده کهوته وهسوه و تووشی نه خوشی نه فسی هات، روز به روز کز و بی هیزتر ده بوو نه و قسه یه له سهر دالی ببوو به که ده رو گریه کی گهوره؛ ناخری تاقه تی نه هینا و رویشته لای حه کیم، حه کیم دوای پشکنین و چاولیکردن و پرسیار له نه خوشییه که ی کوتی: تو قسه یه کت ده دالی بیت و ده دالی خوتدا رایگری و نه یدر کینی ده مری، تو ده ی نه نه و تا داری نه بیت و ده دالی خوتدا راینه گری.

کابرا له لای حهکیم گهراوه، بیری لهوه دهکردهوه نهگهر بیلیم نهسکهندهر دهمکوژی، نهگهر نهیلیم ده بال خومدا پیشم ههلدی و دهمرم، عیلاج چییه؟ چ بکهم؟ ناچار له چولگهیهک رویشته قهراغ چوم سهری ده ثاو نا و سیخار هاواری کرد: نهسکهندهر شاخی ههیه، پاشان سهری له ناوهکه هینا دهر و دلی کموته سوکنایی، چهند سال دوایه له خوارهو هی نهو چومه قامیشهلانیکی لیبوو خهلک لهو قامیشانهیان دهبری و شمشال و بلویریان ساز دهکرد، بهلام ههرچهند جاری تیان ده توراند و لییان دهدا، شمشاله کان نهو دهنان لیوه دههات: نهسکهندهر شاخی ههیه.

تهنبه ل کوتی: سـهتمهن دهدهم یـهکێک لـووتم بـۆ پـا کاتـهوه. کابرایـهک وه
 تهماح کهوت، دهسرهی وه بهر لووتی تهنبـه ل گـرت و کـوتی: دهی فمکـه! تهنبـه ل بـه
 بێحهوسه لهیی کوتی: سهتمهن بدهم و فمیش بکهم؟

خدره اللا گیرایهوه: وسین چاوه ش، چاوه شی گولاوی ناغای سوستانی بوو، ژنه که یان لی هه الگرت و بردیان بو نیو گهوره کان، کوتی: گولاوی ناغا ئهمن ده چم ژنی خو دینمهوه. گولاوی ناغا کوتی: نه تو چاوه شی منی نابرووم ده چی، عهیبه، چون شتی وا ده که ی کوتی: به سهری تو ژنم ناکه ن ده بی بیه ینمه وه، هم رچی گولاوی ناغا کوتی: نابی، وسین چاوه ش نهیسه لماند و خوی رانه گرت و رویشته نیو گهوره کان چه ند روژان به دوستخوا و به ژناندا لیی راسپارد، ژنه که ی رازی کردهوه ره گه الی که ویتهوه، هه آیگرت و هینایهوه. وه ختایه که نالاوان وه سویی سویستانی که وت، هم رای کرد: کوره مام گولاوی ناغا نو که ری توم پیده الین، خه الک به شهوم لی هه الده گری نهمن به نویژی نیوریی هه الده گرمهوه، له پاش شه و هاواره ی حمه یران و زورنایه کی به دوایدا هه الداشت.

- ا له سهر سفره باب روو ده کوره کهی ده کا: دا روّله تینوومه لیوانیکم ئاو بوّ بینه. کوری گهوره: دادهی مه حموود هه سته نهو لیوانه ی بوّ بابم پر که، مه حموود: دادهی زارا نهو لیوانه ی بوّ بابم پر که، زارا تا ویستی قسه بکا، دایکی زارا پرووی ده میرده کهی کرد و کوتی: نهو مندالانه ی نیمه قه تنابنه به شهر، هه سته بوخوشت بخوّوه و لیوانیکیش بوّ من تیکه.
- سهید زاده هاجه ردایکی کاک قاسمی ره فیقم گیرایهوه: مالمان له بیبی که ند بوو مالیکی لیبوو وازیان له نویژ و روژوو هینابوو به لام ره مه زانان وه ختی پارشیو نیوسه عات به رله خهلکی ناوایی هه لدهستان و هه تا ده یانتوانی ده یانخوارد و پاشان لیبی ده نووستنه و مو بر رانه گیرا و روژیک چووم و لییانم پرسی نیبوه که به روژوو نابن بوچی پارشیوان نه و خه وه خوشه ی له خوتان حه رام ده که ن و هه لده ستنه وه ؟ ژنی ماله که کوتی: نه یه روزوو ده گرین، ده فه مرمووی پارشه وه کانیش هه لنه ستینه وه و هه ربه ده که ین و نه روژوو ده گرین، ده فه مرمووی پارشه وه کانیش هه لنه ستینه وه و هه ربه ته واوی خومان کافر که ین ؟!
- مهلا عهلی و مهلا سولهیمان پیکهوه له غهریبایهتی فهقی بوون. شهو روّژه مهلا عهلی پیشنیاری بو ههر شستیک دا مهلا سولهیمان جیبههی ده بهرامبهردا گرت، جهنگهی نیوه روّ مهلا عهلی کوتی: شهگهر روزات لهسهر بی ده چینه شهو چلهو کهبابییه و بو نههار میوانی من به.

مهلا سولهیمان ههناسهیه کی قوولی هه لکیشا و کوتی: له بهیانییهوه هه رچی کوتووته به قسه نه کردووی ده ترسم ثه گهر نهوه شب به قسه نه کهم به حیسابیکی دانیی و دلت لیم بیشی، فهرموو با ههموو شتیک به قسه ی من نهیی، ثه گهر بشمرم

ئەوەت بە قسەي دەكەم.

خهجی خوشکم به ره حمه تبی گیرایه وه: تازه بووک بووم له شار را بردیانمه دو له تورک بووم له شار را بردیانمه دوله توی میردم له مال نه بووه جهنگه ی نیوه رق میوانیکم لی وه ژوور کهوت ویستم هه لوای بق لینیم به لام له به رئه وهی قه تم لینه نابو نهمده زانی هه لوا خویی ده وی یا نا؟ بیرم کرده و ا باشه نه وه ی به جوریک له میوان بپرسم، رووم کرده میوان و کوتم: یا خوا به خیریی، خیر و به ره که تت هینا، ده براله قسه یه کی بکه و ناوا قر و قه ی دامه نیشه، ماشاللا نه وه نده بیده نگی ده لینی هه لوای بی خویی !

میوان به سهر سوورماوی کوتی: بۆ خوشکه خهج له شار خویّی ده ههلواش ده کهن؟! لهو ولامهی میوان از زانیم که ههلوا خویّی ناوی، کوتم: ناوه للا ثهو قسه یه ههروا مهسهله دهنا ههلوا قهت خویّی لی نادری، بهو فیّله بی شهوهی لای دهر و جیرانان به خوّدا بشکیمهوه بۆ یه کهمجار ههلوای بی خویّم بۆ میوان لیّنا.

پیرهبابیکی بوو ده گهل دیکوری لوکس و تازهمودی ماله کهی یه کتریان نهده گرتهوه. بو پیرهبابیکی بوو ده گهل دیکوری لوکس و تازهمودی ماله کهی یه کتریان نهده گرتهوه. بو قهوه ی به نیو دوست و هاوقه تارانیدا شهو عهیبه ی لینه گیری له سووچیکی حهسار مدبه قیکیان بوو بابی برد و لهویی دانا و له به ر چاوانی وه لا خست و پاشی ههموو ژهمان که بو خویان له خواردن دهبوونه وه لهو شیّو و خواردهمه نییانه ی که وه ک به رماو له به به بیان دهماوه ده کاشییه کی ده کرد و بو باوکی ده برد. بابی که زوّر پیر و له رز ببوو پوژیک کاشییه کهی له دهست به ربووه و شکا، کوره کهی زوّری پرتاند که ناگات له خوت نییه و نمو کاشییه گرانه ت شکاند و ناچارم یه کیکی دیکه ت بو بکرمهوه. به خوت نییه و نمو کاشییه گرانه ت شکاند و ناچارم یه کیکی دیکه ت بو بکرمهوه. به تووره یی هاته ژوور و دهستی کوره چکوله گرت و بردی بو بازار، کوره چکوله

پرووی کرده بایی و کوتی: بابه نه گهر تهمات کرینی کاشی بـ ق بابه گهوره یـ نهوه نـ دهم بـ ه قسه بکه له جیاتی کاشی گل یا چینی قاپی فافنن و نهشکین بکره، نه گـ هر ئـ هوه بکـ هی کاری من هاسان ده که یهوه، قاپی فافنن دوو قازانجی هه یه یه کهم ناشکی و پرولـ ه کهمان به خورایی ناچی، دوای نهوه وه ختایه ک بابه گهوره مـرد مـن هه لـ یده گرم هـ ه تا تـ ق پـیر ده بی نهو کات بق تقری شیو تیده کهم و ناچار نابم له سهر را بیمهوه بازار و کاشی دیکـه ت بق بکرمهوه.

بیش ده رکی کهبابخانه یه کدا تیپ ه دری که کوره که که اتنه شار و به پیک هوت به پیش ده رکی کهبابخانه یه کدا تیپ ه پین، کوره که مژیکی قوولی له و بون و به رامه یه ههلکیشا و کوتی: بابه هیچ ناگات له و بونه خوشه یه ؟ باب کوتی: جا چون ناگام لی نییه! نه گهر هه روا کوری چاک بی و ده نهمر و نههی بابی خوتدا بی و نهوه نده ی که له شارین بر و بیانووی پر و پووچم پینه گری، به لینت پیده ده م لهوسه ریش را که گهراینه وه، به لای نهم بونه خوشه دا بته پینمه وه.

پاشی کی برکیدگی گهورهی و مرزیشی ههوالیان بو باوکیک برد کوتیان: مزگینیمان ده یه کوره کهت برد کوتیان: مزگینیمان ده یه کوره کهت ریکوردی شکاندووه، کاتی بابه گویی له وشهی شکاندووه ده بی توزیک رادهمینی و ده لی: ده یجا به جحه نده م شکاندوویهِ تی خو به خودای من قرانیکی بو نابژیرم، چونی شکاندووه با بوخوی چاکی کاتموه.

مالهدا نايدۆزمەوه.

- خ دزیک رؤیشته مالی کابرایه کی ترسهنؤک و مهنجه لیّکی گهوره ی زنجیرداری دهسدایه، خاوه نمال خواخوای بوو هه رچی زووتر ئهو دزه شتیک دهسداتی و بروا و له کولی بیته وه؛ به لام دزه هه رچی خه ریک بوو مهنجه له که ی بـ و لـه دم کـه نهده رؤیشته ده ر، خاوه ن مـال بـه ترسـه وه سـه ری لـه بـن لیفـه هینا ده رو دوو سـی جـار کـوتی: لاجه و لاح و
- دزیک رویشته مالی که سیکی هاه را و ده سیکورت و هاه رچی گاه را هیچی
   وه گیر نه که وت، به ناهومیدی خه ریک بوو وه ده رکه وی، خاوه نمال سه ری له بن لیفه
   ده رینا و قاقایه کی بو لیدا و کوتی: باره که ت ساه نگینه! دره ش خیسه یاه کی لیکرد و
   کوتی: ماله که ت ره نگینه.
- کابرایه ک رقیشته لای مهلا و کوتی: ئهری ماموستا و مختایه ک بنیاده م بو غوسل کردن بچیته نیو چومیک رووی ده کام لا کا غوسله کهی خاستر ده رئه چی؟ مهلا که تازه لیباسه کانی ده کاتی غوسل کردندا لی دزرا بوو، کوتی: روو دمو لایه بکا که لیباسه کانی لی داکهندووه.
- حاکمیک مرد و یه کیکی زالم و خراپ بوو به جینشینی. قسه خوشیک له باره گای نه و حاکمه تازه یه بوو. روژیک حاکمی تازه رووی ده کابرای قسه خوش کرد و کوتی: ئیوه ده بی شوکرانه برتری نه و خوایه بن چونکی له وه تا مین بوومه حاکمی ئیره ئاسه واری تاعوون دمو و لاته یدا نه ماوه. قسه خوش کوتی: خوا زور عادله و قه ت دوو

به لايان ويكرا و هاوكات بؤ ولاتيك نانيري.

پوهزا بهرزهنجی نهوهی خالممین گیرایهوه: به سهر شهری دوو ژناندا چووم،
 یه کیان خوّی بادا و به ئهدا و ئهتوارهوه کوتی: فلانی فلان لیّکراو توّ من دهناسی؟ ئهوی
 دیکه کوتی: جا بوّ ناتناسم؟ زله خابلقهی ژنی حهمهسهلیمی.

شموی ۱۷/۱۰/۱ ده گهل خوالیخ قشبوو هاوار (عـه لی حهسه نیانی) و مام قستا
 حه قیقی له بوکان میوانی کاک فه تاح نهمیری بووین، مام قستا حـه قیقی شهو نه قلـه ی
 گیرایه وه:

روّژیک پیاویکی به روالهت لیّقهوماو ده چیّته لای والی سنه و پاش به جیّهیّنانی عـهرز و ئیحترامی پیّویست، مل له پارانهوه دهنیّ و دهلّیّ: قوربان له بنه مالهیه کی فره نـه جیبم، به لام چبکه م لیّم قهوماوه و پـهنام بـوّت هیّناوه، بیّت و یارمه تییه کم نه کـه ی تابروو و حهیام نه چیّ.

والى دەپرسى: ناوت چىيە؟

کابرا ده لین: قوروان، مهرحوومی مهبرووری مهغفووری جهننه تمه کانی باوکم له نیه و ناگه محهمه د شهمینی ناوگه لی نیو ناوگه لی ناوگه لی ناوگه لی شه ککهری، والی چاویکی لیده کا و ده لین: خوا ده زانی هه تا ناموسه ری ناوه که و وه تاغه ده چیم و ده گهریمه وه بیت و ناوه کهت قووله نه که یه و قرانیکت پیناده م.

والی همر وهک کوتبووی تا ئمو سمری وهتاغه که چـوو و گــهړاوه و بــه پــړتاو پرســی: کوړه بلێ بزانم ناوت چييه؟

کابرا بی ماتل بوون شمق و توند و تیژ کوتی: مینه.

کابرایه ک به پرتاو رؤیشته سهر خهرمان، هینده به پهله بـوو بیژینگی لـه بـهر پینی خوّی نهدی، پینی له سهر لایه کی دانا، لایه کهی دی توند وه ئـهژنوی کـهوت و زوّری ئیشاند؛ تووره بوو دهستی دایه و به ههموو دهمایـه خـوی لـه عـهرزی راکیشا، بیژینـگ ههلبهزیوه و وه نیو چاوانی کهوت و ده خوینی هینا. گومانی نـهما کـه بیژینـگ لینی کهوتوت مینای هوار خزمینه بگهن به فریام بیژینگ کوشتمی.

به ره حمه تبی حاجی قادر خودادادی گیرایه وه: جحیل بووم به نابه له دی له کویر مدییه ک مابوومه وه. رووم ده ده رکی مالیک کرد، له ده ری اهه رام کرد: مالی میوانان راده گرن؟ له ژووری را ولامی دامه وه: میوان به خیر بیته سه ر چاوی دایه پیره ی خوی، کاتی نان خواردن هات بیکه س و بیده ره هیچی نه وتوی نه بوو میوانداری پیبکا، که وله کهی راخست و کوللیره یه کی جوی له پیش دانام. به نیشتییاوه ملم ده به ر ملی خواردنی کوللیره که نا، پیریژن کوتی: چاوی دایه ی حهمه دیله ی کوره بن، پار نه وان مه جالان بزنیکی دور رممان بوو دای به حهوت و پهنادیک، ده نا نه گه ر نه لحان مابا دویه کی مزری نازه ریفم بو دینای نانی خوت پی خوارد بایه (دایه پیره هینده ده سته نگ و خولق خوش بوو کوللیره کهیم پی له پلاوی سه دری خوشتر بوو).

ميوان نايهوي سفر هت رهنگين بي نانت جزيين بي خولقت گهنمين بي

خواناسی بهنیوبانگ بایهزید بهستامی بهرداشیکی گهورهی له پشتی بهستبوو و بهردیکی چکوّلهی به دهستهوه گرتبوو خوّش خوش هه لیداویشت و ده یگرتهوه. جمماعه ت لیّی کوّ بوونهوه و مانای ثهو کاره یان لیّ پرسی، بایهزید کوتی: ئهو بهرداشه ی کوّلم عهیبه کانی خوّمن له پشتم بهستوون و نایانبینم به لام ئهو بهرده چکوّله به عهیبی خه لکه له بهر چاومه و ههر لیّی ده لیّم و ده یلیّمهوه.

- جووله که یه ک ویستی موسول مان بی، رؤیشته جیّیه ک تا یه که م شهرتی موسول مان بوون به نه نجام بگهیینی و شادیمانی بیّنی، کوتی: نه شهه و فه للا نیلاهه نیلله للا، جووله که رژانه سهری و به په یاغان کوشتیان، ده کاتی ناشتندا ریبواریک پرسی نهوه کی بوو؟ کوتیان نهوه له مووسا هه لبرا و به محمه د نه که یشتو و بوو.
- مهلا له مزگهوت له بارهی پیروزی و هاتنی مانگی رممهزان مهوعیزه ی ده کرد و دهیکوت: تا وه کوو مانگی نهبینن فه رز نییه روّژووی بگرن. کورده سویندی خوارد شهو مانگه سهر بو ئاسمان هه آلفه نهینیت و خوی به نهزیهت و نازاری روّژوویان دووچار نه کات. بریاری خوّی تا شهوی چارده برده سهر و سهری بو ئاسمان هه آلفهینا. شهوی چارده به هه آلکهوت به سهر جوّگه له یه کدا بازی ده دا وینه ی مانگی ده ناو ئاوه که دا به رچاو کهوت، سهری بو ئاسمان هه آلبری و کوتی: خوا بتکا وه قوربان شهم شاوه، شهینا ته قه آلم اینه ده دای.
- ❖ کاک محهممه دی برام گیرایه وه: ئهسپیکم له کابرایه کی زوربلی کـری. هـه تا بلایی ئهسپی جاک و خوشاژو بوو؛ به لام ده ریگادا عاده تیکی زور پیسـی بوو، ته نانـه ت ده گهرمه ی غاریشدا هه رکه له راست سـوار یـا ریبواری کـ راها تبـام وه ک تـورمز لیـدانی ماشین کو تو پر و ناخافل راده وه ستا تا بزانی من سلاو و چاک و خوشی ده گه ل نه و ریبواره ده که م یا نا؟ نه گه رکهسیکی ناشاره زا به و عاده ته ی سـواری بووبایـه کـهوتنی ده و جـوره و هختانه دا به زامن بوو.
- جهلیلی شوان، گایه کی به قیمه تنکی گران کـریبوو. هـهرچی ده یکـرد قـازانج
   هیچ مایه ی خوی نهده کردهوه. ههرچی روّژ بوو که به یان داده هات ده یـبرده مهیـدان و

بهره حمه تبی بابم، روزیک جهماعه تیک باسی به ده سه لات گهیشتنی
 که سیکیان ده کرد؛ هه لیدایه و کوتی: پیاو نوکه ری پیاویکی پیاو بی زور باشتره لهوه ی
 که ناغای جهماعه تیکی خویری بی.

حوو دز برپاریان دا شهوه کی بچن و هؤلی مالیّکی ببرن و گایه کهی بدزن. ئهو شهوه به رهنج و ترس و زهحمه تیکی زور ههر چؤنی بوو توانیان و گایه کهیان دزی، بهلام له لایه کی دیکهوه دزیّکی دیکه تهماحی دمو گایه کردبوو به درهنگهوه هات و گهیشتی بهسهر ههواری خالیدا کهوت و دیتی دیواری تهویله براوه و گای تیدا نهماوه. به پهله به کولاناندا گهرا تاوه کوو تووشی دوو دزه که بوو گایه کهیان وه پیش خوّیان دابوو، به پهله خوّی گهیانده گایه که کو کوتی: وه حا وه حا گایه کهی ههرسیّکمان.

نیوه شهو دز یک دیواری هؤلی مالایکی مهرداری دهبیری. شیتیک به سهریدا
 چوو و پرسی نهوه چ ده کهی دز کوتی: هیچ ناکه م زورنای لیده دهم. شیت کوتی:
 نه گهر زورنای لیده ده ی نهی بؤ ده نگی نایه در کوتی: پهلهت نهبی شهو زورنایه ی من

لني دهدهم بهياني دهنگي دي.

شیته هیچی نه کوت و رؤیشته پهی کاری خوّی، به یانی که له خه و هه ستا، هاوار و بانگ له مالی خاوهن هوله که هه ستا و ههموو خه لکی ناوه دانییان تیها لا، ریبواریک که تازه گهیشتبووه ناوه دانی، له شیتهی پرسی نهری کاکه نه و هه را و گلومه چییه شیته کوتی: نازانم به لام پیم وابی ده نگی زورنای کابرای دوینی شهوییه.

- پیشینییان کوتوویانه: ئمو کهسانهی زور عهیبدارن بو شاردنهوهی عهیبی
   خویان بهردموام عهیب له خهالک دهگرن.
- پرسی جهنابت زیاتر چ وهختانیک نان دهخوّی؟ کوتی: هـهرکات برسی بووم.

له نهداریکیان پرسی ئهی تو زیاتر چ وهختانیک نان ده خوی کوتی: ههرکات وهگیرم کهوی.

- کاک حممهدممین قور میشی کاریکاتوریست و قسهخوشی بوکان دهیکوت:
   فهرقی زیندوو و مردوو دهوهدایه: زیندوو قهبزی ئاو و بهرق و گاز و عهواریزی شار مداری
   و...ی بو دی بهلام مردوو تهنیا قهبزی رووحی بو دی.
- نینسان تا گهوره تر ده بی دنیاکه ی بچووکتر ده بیته هوه ئینسانی گهوره وه ک کیّو وایه که لیّی نزیک بوویه وه بوّت دمرده کهوی که چهنده گهوره و بلینده، به لام ئینسانی ناو دهرکردووی بی ناوهروّک وه ک تراویلکه وایه تا زیاتر لیّی نزیبک بیّوه به بچووکتریت دیته بهرچاو.

💠 نامینی زارا... دایکی عهلی سهعیدی بوو. عهلی ده گهل ئیمه له شاری خویه دەرسى دەخويند و هەر به چەند رۆژان دايكى جاريك دەھاتە سەردانى، باشان كەلە جیی سهربازی کراینه سپای دانیش عهلی وهبهر دیهاتی قوروه کهوت. هیشتا عهلی به تهواوی دییه کهی دیاری نه کرابوو و داو و دامهزراو نهببوو خاتوو ئامین خوی گهیانده قوړوه عهلي له ديتني دايکي خوشحال دمبيّ بهلام دهليّ: خوزگه دايه لـه هـاتن هينـده پەلەت نەكردبايە بەلام ئيجازە بدە تۆ ليرە لە كاړيژ چاومړوانم بــه مــن دەچمــه نيـّـو شــار هنندیک کهلوپهل و خواردهمهنی پیویست ده کرم و دهگهریمهوه. عملی گیرایهوه: پاشی نزیک به سهعاتیک که گهرامهوه لای دایکم وهزعی گاراج شیّوابوو. نهوانهی لـ هوی بوون هەروا دەگەران و تیکیان داویشت، لـه یـهکیکم پرسـی چ خەبـهره؟ ئیشـارهی بـه دایکم کرد و کوتی: ئهم ژنه بنچاره غهریبه، منالیکی لهگهلا بـووه چـوه چـت بسـیننی (شت بکری) رؤیشتووه و نهگهراوه تهوه، ئاخرزهمانهیه، لیّیان نهدزیبی باشه. عهلی که له چاو خه لکی نیو شار ده تکوت حووجه له دوور موه ئیشاره به دایکی ده کا و ده لی: ئهوه هاتمهوه، خاتوو نامین که چاوی به عهلی ده کهوی ئامیزی بـ و دهکاتـهوه و ده باوهشی دهگری و ههرا له جهماعهت ده کا: به قوربانتان بم چیدی مهگهرین مناله کهی خوم دیت وه، خه لکه که تا ئه و کاتی ده خهیالی خوّیاندا به شوین منالیکی سي چوارسالانه دا به نيو ميني بووسه كانـ دا گـه رابوون لـه ديـتني عـ هلي بـ هو قه لافه تـ هوه سەريان سوور دەمێنێ و يەكێک بە قوشمـەيى دەلـێ: ميمكـﻪ منالـﻪكەت ئەوەنـﻪ بـێ ئەشى گەورەكەت چەندە بىم؟!

به هه لکهوت له ئیدارهی که شاوه رزی (کشتوکال) بووم، به پیار بوو دوو جور قهرز بده ن به وهرزیران: کووتا مودده ت و تهویلله لمودده ت (که مخایه ن و دریژخایه ن) به کیک له وهرزیران کوتی: من ده زانم کووتامودده ت یانی ده بین ده ماوه یه کی کورتدا

ئه و قهرزهی بده ینه وه به ئیدارهی که شاوه رزی به لام هه رچی ده کهم له و تمویلولمودده ته که نابم. ره فیقیکی قوشمه ی ده گه ل بوو کوتی: تهویله لمودده ت یانی نه گهر نه و قهرزه ت و مرکرت و بوت نه دراوه و وه بن سووتی بانک که وتی ده تگرن و ده تهویله ت ده کهن.

کابرایه کی سووتخوری دهسبری زوّر خراپ لهو سابلاغه ی بوو. وه خستی حهج هات و خوا ده دالی نا بچیته حهج. پرسی به چهند مهلایان کرد، ههموویان کوتیان: ئهو پووله ی توله ریدی حهرامهوه پهیدا بووه و بو حهج نابیخ. ئاخری روّیشته لای مهلاحوّسینی مهژدی و پرسی بهو کرد. مهلا حوسیّن به پیچهوانه ی ههموو مهلاکان کوتی: بروّ حهجه کهت بکه، لیّت مباره ک بیخ. کاتی مهلاکان نهوه یان بیستهوه بو گله یی روّیشتنه لای مهلاحوسیّن و هوّی نهو فتوا نادروسته یان لی پرسی، مهلا حوسیّن زوّر به رووخوّشی کوتی: منیش دهزانم حهجه کهی وه بهر ناکهوی بهلام لیّی گهریّن با بروا به لانی کهمهوه دمو سهفه ره دا سیّ مانگی پیده چیّ و ئه و ماوه یه خه لک له دهستانی ده حهسیّنه وه.

شیخ محممد کوری شیخی بورهان ده زممانی خویدا پیاویکی ههلکهوته و نوکتهدان و به کیفایهت و خوشمه جلیس بووه، پوژیک کابرایه کی خهلکی دینی قوولهسهن میوانی دمین، شیخ موحهمه د پرووی تیده کا و دوای به خیرهینان لینی دهپرسی خهلکی کویی؟ کابرا ده لین: قوربان قولهسه نیم، شیخ محمه د دهستیک به پردینی دا دینی و ده لین: یاره ببی زؤر شوکر که قووله، سه، نی.

ژنه کهی دهدا. هاواری ژنه رنگ روزیک دهرویی، جهماعه ت لومه ی ژنه یان کرد و کوتیان: کچی نهو مه کروماجه رایه ته چیه؟ خو نهو کابرایه به ههمبانه له تو دهدا و همبانه شهوه نده نایه شینی که تو هاواری بو ده کهی؟! ژنه که ههروا ده گریا و هاواری ده کوشتووه. ده کود ده کوشتووه.

♣ له پیریژنیکی پیر و پشتچهماوه(کووړ)یان پرسی: دایه پیره، پیت خوشه
جحیل بیوه و پشتت راست بیتهوه، یا نهوهی ههموو ژنانی دیکه وهک تویان به سهر
بی ایریژن کوتی: تازه جحیل بوونهوهم خهون و خهیاله بهلام حهز ده کهم بمینم و
ببینم که تهواوی ژنانی دنیا وه کوو منیان به سهر هاتووه، جا نهو کات بهو چاوهی که
لیمیان روانیوه لییان بروانمهوه.

دز پنچ و کلاوی کابرایه کی دلپاکی رفاند، کابرا به سامری رووت موه رؤیشته
 گۆرستان و لموی دانیشت. کوتیان: له بازار پنچ و کلاویان لی رفاندووی بوچی هاتوویه
 ئیره؟ کوتی: ئهی بچمه کوی لیره باشتر؟ دلنیام سهره نجام ریی دیره ده کهوی.

کابرایسه کی قسسه خوش گیراویه تسهوه: ده سسه ره تای دامسه زرانی قسانوونی مهشروو ته دا میوانی مالیک بووم. خانه خویم کچیک و پیریژنیک بوون. پیریش پرسسی ئهری کاکه له همموو جییان باس باسسی مهشروو ته یه مهبست له مهشروو ته چیسه کوتم: یاسا و دهستووری تازه.

کوتی: بۆ نموونه؟

لیّی کموتمه جمفهنگان و کوتم: بوّ نموونه کچی جحیّل دهدمن به پیـاوی پـیر و ژنی پیر دهدمن به کوری جحیّل. کچه که رهنگیکی هینا و برد و کوتی: جا به زیادم نه کرد نهوه کویی یاسا و دهستووره؟!

پیریژن لێی ههڵچهرخا و کوتی: ئای ئای لهو بێحهیایهی۱ وای لێهاتووه ئیراد لـه یاســا و دەستووری مەشرووتەش دەگرێ!

- اله شار وشتریان به سوّغره ده گرت ریّوی له ترسان رایده کرد. پرسییان له چی خو ده ترسی؟ کوتی: جا به تو چی خو تو وشتر نی، کوتی: تا پیّیان ده سهلمینم ریّویم و وشتر نیم کهوالم له حاجهت ده خهن.
- ناغا و نوکهریک پیکهوه چوونه راو. ناغا کوتی: کوره عامیز نه گاه ر تعمالاامان ههستاند نه کهی تعقدی لینه کهی نایئه نایئه گیری، لاه خورا حامرامی مه کام با له کیسان نه چی. عمیز کوتی: به چاوان. هیندیک گاهران له پررا عامیز که رویشکیکی ههستاند و خوی بو رانه گیرا و قامکی به په لاپیتکهی داهینا، که رویشک پاریزی نامدا و لاه کان ناغای چوو. ناغا به تووره یی کوتی: ناخر نه فام نهمکوت ته قه ی لی مه که نایئه نایئه نایئوی؟

عەيز كوتى: ئاغا راست دەفەرمووى، نەمئەنگاوت؛ بىەلام بىە سىەرى تىۆ تىەرخى ئىەو دۆلەم پىكرد.

کویستانی نهسته نزیک ناوایی بینگوینی مههاباد یه کیک له کویستانه کانی ههره خوشی کوردوستانه ، پوژیک پیاویک بو مهندو کان ده چیته نه و کویستانه ، به ختی خوی تووشی گیسکیکی بی خاوه نی به جینماو له هه وار چییان دی. ده پباته وه ناوایی و پاش نه وه ی چهند پوژیک دهست راده گیری و خیاوه نی بو پهیدا نابی ده یکوژیته وه و و و و و دی به یه یکوژیته وه و و دی به یکوژیته وه و و دی به یکوژیته وه و و دی به یکوژیته و دی به یکوژیته و دی به یکوژیت و دی به یکو

ماوه یه ک به گوشته که ی رایده بویری. لهمه و به دوا لنی ده بنیته عاده ت ههمو و سالان ده و کاته دا که رنی ده که ویته وه شوینه به تهمای دیتنه وه گیسکی دیکه بانگ ده کا: کریس کریس، پاش چهند سالان رؤژیک کابرا دروست له و شوینه ی که به دوای گیسکی دیکه دا ده گه را ورچیک لنی راست ده بنیته وه و هه رای ده کاتی و هه تا نزیک مالانی ره پی ده نی کابرا تهمین ده بی و بو هه تاهه تایه له و شوینه به دوای گیسکدا ناگه ریته وه و کریس کریسی نالیته وه (کریس کریس و شه ی تایبه تی بانگ کردنی بزن و کاریله یه).

پرسیبوویان چوزانی پلاو خوّشه تایا قهتت خواردووه؟ کوتبووی ناوه لله بوّخوم قهتم نهخورادووه به لام کاکم ده یگیراوه ده یکوت برادمریکم چاوی لیّبووه سالیّک له دیوه خان خواردوویانهو و به کهیفیّیان بووه.

 نهماون. روزیک فهتاح سهر و سهکوتی زور قرژن دهبی پوولی دهدهنی تا بچیته لای سهلمانی و تووکی سهری قوله کاتهوه. فهتاح به دلخوشی پوولهکه وهردهگری و دهرده کهوی عومهرخان ههرای لیده کا: فهتاح گیان نهگهر تووکی سهرت لیدا مهخمهری لیده.

ابرایه کی خرابی سووتخور دممری و بو به پیوهبردنی کاروباری کفن و دفین دهیبه مزگهوت و دهنگی قورنان له بلیندگوی مزگهوت بهرز دهبیتهوه، قسهخوشیک به بهر دهرکی مزگهوتدا رادهبری له خزمه کانی مردوو ده پرسی شهو قورشان خویندنه بو چییه؟ ده لین: فلانه که س شهمری خوای به جی هیناوه، شهویش دهستیک به ردینی دادینی و ده لین: یارهببی زور شکوور، خوا عهفووی کا، نهمردم و شاخری دیتم که شهو خزمهی شیوه شهمریکی خوای به جیهینا.

به ره حمه ت بی نه حمه ده پیره پیاویکی به سالا چوو بو ده قسه کردندا زوّری په له ده کرد و زوّر جار تیکه لی ده کرد. روّژیک که نه قلی خوّی بو ده گیرامه وه تیکه لی کرد و کوتی: تاریک و روونی به یانی هه رکه که ره کان قیلاندیان بارم له که له بابه کان ناو به ره و دهشتی مردوواوی و در یکه و تم .

الله عالی خاندان بوی گیرامهوه: ماله له حاجی له کی بوو به هار درهنگ و جادگای داوه تی نامابوو، دهسته نگی و نامداری هیرشی بو هینا باووم. روز نامبوو مندال داوای گوشتم لینه کهن به لام من له بهر نامداریبان جگه له پیشخواردنهوه هیچی دیم له دهست نامدهات. وردهورده هاوین داهات، کابرایه کی نیو ثاوایی گایه کی ده به در نیردا مرد، بو وای زادر مری لینه کهوی هینایه بهر دامرکی مزگاه و کامولی کرد و تامرازووی

له بال دانا به لام ههتا ئیواری ده کیلؤی لی نهفروشت. سووره تاوی هاوین به دریره هی روز له گوشته کهی دابوو و رهشی هها گیرابوو ده گهل سه گیک بهرامبه ربه و گوشته هها ترسی تهور و پللاری کابرا و من له به رنه داری خوم هیچمان نهمانده و یرا له که لاکه که نزیک بینهوه، ناخری ولات تاریک بوو و کابرا هومیدی برا، لیسی نزیک بوومه وه کوتم کاکه، کابرا له خوشی شهوهی که سیک پهیدا بوو و دواندی به گهرمی ناوری داوه، چوومه بن گویی و کوتم: هیندیکم گوشت به وه عد و قهراری همومل داوه تی پایزی ده ده یه یه یه یا یوی دوه ده یه یا یوی ده ده یه یه یا یوی کوتم:

کابراکه هیچ چار و عیلاجی نهمابوو کوتی: ئهرێوهللا ههرچهندی بتموێ دهتـدممێ. کاتێ ئموهی کوت داهاتمه کلکی گایهکمو کوتم: جا کموایه لێم هملێنه.

میند ممال گولابی کوتی: سهیده کویره یه کبو له قهره قشلاغ ده یگیراوه: سالان هیند دممان چاو به گؤشت نه ده کهوت، چوارشه ممو و چوارشه مو خهلک ده چوونه حه فته بازار و نه وانه ی ده ستیان رؤیبا به شی ژممیکیان گؤشت ده کری و ده یانه یتناوه، همه موو مالان کوتک و به ردیان هه بوو. هه رکه ده بوو به پاش نیوه رؤی چوارشه مه ته بهت ده کهوتنه گوشت کوتانی، منیش فه قیر بووم ده ستم نه ده رؤی و گؤشتم پی نه ده کرد را، هه را له ئینواری را مالیکم هه لده نا و خوم لی خوش ده کرد و پاشان نه ده کرد را و باشان قوله داریکم ده س ده دایه و همرام له خیزانم ده کرد و ده مکوت: جانه و مر غار ده به ره و فلانه مالی، جانه و مری خیزانم به زیق و هور به رمو نه و ماله ی بویم دیاری کرد بوو غاری فلانه مالی، جانه و مری خیزانم به زیق و هور به رمو نه و ماله که داویشت و منیش به دوایدا، ده دا و منیش به قوله داره و هر به پیم ده نا تا خوی ده ماله که داویشت و منیش به دوایدا، خانه خوی وه ک نه و می نیمه جند و که ده ستی لیوه شاند بین لیمان ده که و بیسمیللا و پاشان دایده نیشاندین و همولیان ده دا و به زوری ناشتیان ده کردینه و و له بیسمیللا و پاشان دایده نیشاندین و همولیان ده دا و به زوری ناشتیان ده کردینه و و له توسی نه وه ی که نه کا تووشی که تنینک بم و جانه و مری بکوژم به زوری بو کفته خواردن ترسی نه و ی که نه کا تووشی که تنینگ بم و جانه و مری بکوژم به زوری بو کفته خواردن

راگیریان دهکردین، سهیره کهی نموه بوو ماوهی چهند سال نموه شیّوه گوزهرانی من بـوو به باری مـن و به به باری مـن و به باری مـن و خیزانم دروست دهکمویته شهوانی پینجشهموّی دوای حهفتهبازار!

* ثیمه مندال بووین داشقه چییه ک بوو ناوه کهیم له بیر نهماوه له مهیدانی ئاردرا باراشی دهبرده ئاشی حهسه ناغا و مام ئه حمه و لهوسه ری ا ئاردی دیناوه مهیدان. سهیر و سؤعبه تی مهیدان له سهر ئهو کابرایه بوو. رؤژیک له دووکانی خاله باراشیان له داشقه که دا و ئیمه ی بزؤزیش به داشقه کهوه نووساین. له ههورازی ئاشی مام ئه حمه د که ئیستاش شوینه کهی دهسته و ههورازه کهری داشقه و مستا و پیی چهقاند و ههر چوار سمی خسته نالایک و جووله ی له خوی بری. حموت هه شت که س له عه لافه کانی مهیدانی ئارد که هممووو کهیخودا و پیاوانی یه کهیه که بوون له دمرکی ئاش عه لافه کانی مهیدانی ئارد که هممووو کهیخودا و پیاوانی یه کهیه که بوون له دمرکی ئاش راوه ستا بوون. وهختایه ک ئهو حاله یان دی و یکی استان و شانیان وه به دار و پالیان به داشقه کهیشته حموشی ئاش، کابرای داشقه حکه و به پیکه نینه و هاته پیشیان و کوتی: به راستی مهمنوونتانم به قوربانی شه و به و باسکانه تان بم نه گهر نه هاتبانه فریام نه و داشقه یه له و ههورازه قه ت به تاقه که ریک وه سه رنه ده که وت.

الله سهیدر محمان ناهمه ند که نیستا مندالانی شوره ته که یان کردووه به نازادمه نیش گیرایه وه: مندال بووین مالمان له گولیار بوو عهیزه که چه لیبوو حه کایه تی بود ده کوتین نهوه ی ده ده ده ده کوت همووی درو بود و به زوری راستیه کت تیدا بهر گوی نهده که وت بو نموونه ده یکوت: پادشایه ک بود چل کوری بود هموویان مردن ما په نجایان؛ دهمانکوت چوناوچون چل بن ههمهموویان بمرن په نجایان دهمینن؟

دەيكوت: بە سەرى نگۆ درۆيان ناكەم، دوايە دەيكوت: سىختفەنگيان بـ وو دوويان شكابوون يەكيان چەخماخى نەبوو، چوونە راوى، سىخمراوييان دىتىموە دوويان مردبـ وون يەكيان بىخ رووح بـ وو، بـ ە تفەنگە بىئ چەخماخەكەى تەقـ كە تفـ ەنگى ھات ئـ موى بىخ رووحيان كوشت. ھاتن چوونە كۆنەخانوويەكى سىخدىزەيان دىتەوە دوويان شىكابوون يەكيان بنى نەبوو، مراويە كوژراوەكەيان دەديـ زە بىخ بنەكەيـدا لىنـا، دانـ ه كـى رۆيـى و ئاوەكەى ما، دەمكوت چۆن شتى وا دەبىئ؟! دەيكوت: بە سەرى تۆ درۆيان ناكەم.

کابرایه کی شهرانی و لؤتی چهقؤ تووشی رووداویک بوو و کهوته زیندان، پاشی چهند مانگ نامهیه کی له زیندان را بؤ خیزانی نووسی: ئیهی هاوسهری خؤشهویستم لهوهی که ئیستا زیندانی و دهبهند کراوم ناره حهت مهبه، چونکی زیندان جیگای شیر و پلینگانه. تؤ دهبی به بوونی من لیره شانازی بکهی.

خیزانی ولامی نامه کهی به و جوره بو ناردهوه: خوزگه پیاوه که له جیاتی شیر و پلاینگه کهی نیو زیندان پشیله یه ک بای له سهر ههرزالی مالی پالت داباوه و نه تهیشتبا مشک به مال و ژیانت و هر بن.

 ده لین کهر، به لام چاو لیکه چه ند جوان و به ریک وپیکی ناو ده خوات موه! چاویش له و که ل و گامیشانه که له کنه خو گوشتیان ده خوری و شیر و ماستیان وه عمرز ناک موی چه نده نانه جیبانه دم و لمبوزیان ده ناوه ی وه ر ده ده نایستا به سهری تو نه و زه رفه ی نه و گویدریژه ناوی تیدا خوار دووه ته وه من راحه تبیزم دی ناوی تیدا بخوم موه به لام نه و کانییه ی نه و که ل و گامیشانه ناویان تیدا خوار دووه ته وه هم دچی ده کهم دل هه لیناگری و بیزم نایه ناوی لی بخومه وه، بنیاده م قه تنابی غهره و له خورازی بی و ده بی نه و که ربه نه مهموو که ربه تی خویه وه بنیاده م ده توانی شتی لی ده بی بی بی که که ربه همه و که ربه تی خویه وه بنیاده م ده توانی شتی لی فیر بی با رو له محمود گیان نه وه ی جوان له من وه رگره هه میشه نه گه رکاریکی جوانت چاو پیکه و تا و سه یه کی باشت بیست کارت به وه نه بی کی نه و کاره جوانه ی ده کاره و بنیاده م ده بی ده کا یا نه و قسه یه ناری کی دیته ده ر. ناکار و قسه ی جوان جوانه و بنیاده م ده بی فیری بی ته نانه ته که ریش بی .

 ئهگەرىش محەببەتت بۆ كەسێک ببزوى ھىچىشت نەداتى پىاو وادەزانى ئـەو دنيايـەى پێـداوى، ناچـار بـووم دەگەلـيم دەر نـەبرد، مـينىبووسـﻪكەم فرۆشــتەوە و خـۆم لـﻪ شەرىكايەتى رزگار كرد.

برایم دانیش پژوو کوتی: کاتی ورمی کهسیک به ته تقین به تایبهت له ناوچهی
 سهردمشت دادهبهزینن ده لین: کابرایان کردو ته چوله کهی پاراستان.

ده گیرنهوه: ئیوارهیه کی پایز جهماعه تیک له پاراستان له سهر بانیک ناوری ده کهنهوه، ده و کاته یدا چوله که یه سهر باندا هه لده فری، نهوانیش لیبی ده که نه قووله و عه یب لیگرتن. یه کیان ده لی : هاها خه ریکه بهر بیته وه، نهوی دی ده لی کوره ئیستا ده که وی و له و بابه ته، به کورتی نهوه نده عه یب له هه لفرینی چوله که که ده گرن له ناکاو چوله که که به راستی به رده بیته وه.

ماموستا یه حیا دانیش چهند سال یکه به ته واوی ده ستی له دنیا به رداوه و قورس و قایم به خه تی خوا و تایینه وه نووساوه و پرژیک بوی گیرامه وه: کاتمی شاده م به هوی نافه رمانی خوا له به هه شست ده رک را که و ته ولاتی سه ره ندیب و به شه مری خوا هه موه و بالنده و گیانله به رانی دیکه دو وربیان لیکرد و تاده م تاک و ته ریک مه اوه باشی چهند سال پارانه وه له ده رگای خوا ته رنه بابیله (په ره سللیز که) زگی پینی سووتا و ورده ورده له تاده م نزیک بو و و تاده م له ته نیایی هاته ده ر خوا به شیوه یه تو وره یی خوی به په ره سللیز که نواند و فه رمووی: بوچی له فه رمانی ئیمه لاتدا و له تاده م نزیک بوویه و هارمووی: بوچی له فه رمانی ئیمه لاتدا و له تاده م نزیک بوویه و یا باری ته عالا! چاوم له تاده م کرد تاک و ته نیا بوو، چه و مه تو کرد توش هه ر تاک و ته نیا بووی، ره وام نه دی که سی دیکه جگه له تو تاک و ته نیا بی چوون ته نیایی هه ر له تو جوانه.

خوا فهرمووی له پاداشی ئهو ولامه جوانهت وهها له نهسلی ئادهمت نزیک ده کهمهوه بتوانی بی ترس و خوّف ده مالی ئهواندا هیّلانه ههلّبهستی، چهقوّم له سهر ههلگرتی و گوّشتی توم له بهرهی ئادهمیزاد حهرام کرد.

کاک عوسمانی قاسمی دهفتهرداری مهدرهسهی ئیمه بوو، جارجار ده نیو قساندا دهیکوت: خوا وه کیلی ده نیو قساندا دهیکوت: خوا وه کیلی ده نیو گیای بههاریدا قهیسی له هموویان خوشتره.
 کاتی باسی میوهشمان ده کرد، ده یکوت: ده نیو میواندا گوشت له ههموویان خوشتره.

پندوه باغاتی ویلایه به بازاتی و ئیزنی گهرانه وه بخ ولات نهبوو . تهراکتوریکی چکوله باغاتی ویلایه بی سهبزاباتی و ئیزنی گهرانه وه بخ ولات نهبوو . تهراکتوریکی چکوله م پیبو سهم له باغ دهرشاند، روژیک ههروه ک روژانی دیکه خهریکی پر کردنی تانکیری تهراکتوره که م بووم دوو چوله که به باله فره خویان دهبه ر تهگهری تهراکتوره که رو کرد، بوخوشیان نهیانده زانی چده کهن. فکرم لی پهیدا بوو کوتم ده بی چبی وهدوایان کهوتم وهختایه ک گهیشتمه مهخسه دیان سووره ماریکی گهوره سهری ده هیلانه کهیان نابوو خوریکی قووتدانی جووچکهیه ک بوو دوو جووچکه ش له خواری ده ثاو کهوتبوون. به غار له تهراکتوره که دابه زیم پهله سوانه بوو هه لموه شاند گهیشتمه سهر ماره که و سی چوار پیمه دی چاکم لیدا و کوشتم و لهویم فریدا و جووچکه کانم له جینی خویان

داناوه و رؤیشتمهوه کهره تی، قه تم شتی وا نه دیوه، چؤله که کان هم دووکیان ها تبوونه سهر کاپووتی پیش تمراکتوره که نیشتبوون و سمریان به لارموه نابوو و به زمانی بی زمانی سپاسیان لیّده کردم. (رووداویکی له و بابه تهم بؤخوّم دیوه و ئه و قسمیه ی له قسم که ی من راگیراوه.)

په حیم و ره حمان و حوسینی شه خسه له سهر دهشت برا بوون پووله کانیان له سهریک دانا و به سی که سی دووکانیکیان کری و کورسی و حاجهت و حوجه تی تایبه تیان بو دانا و ده مه نجه لیکی گهوره دا ناوگوشتیان وه سهر نا و ویستیان دووکانی ناوگوشت فروشی و مریخه ن

روژی یه کهم که کاریان تعواو ده بی و ده یانه وی مشته ریبان به پنگه ن به حوسین ده لین جا خو نازانین چه نده ی تیکه ین و به چه ندی بفروشین، هه سته بچو هو و اوگوشت فروشیه و ناوگوشتیک بخو و پووله کهی بده تا بزانین میزان و نرخ و قیمه تی چه نده ؟ حوسین ده چی بو دووکانه که و نه وانیش ناوگوشتیکی بو داده نین، هه رکه که که چکی تیهه لاده نا به رسور که یه ک و مبه رکه که که ی دی، زور ماقوولانه و به سرته ده چی و به خاوه ن دووکانی نیشان ده دا، خاوه ن دووکانیش له وه ی که نه و کابرایه نه یکر دووه به هات و هاوار و مشته ری تینه گهیاندوون زوری سیاس لیده کا و داوای لیده کا دانیشی، پاشان ده قاپیکی تایبه تدا ناوگوشتیکی پر گوشت و تایبه تی بو دینن ده یخوا و به اسان ده قاپیکی تایبه تدا ناوگوشتیکی پر گوشت و تایبه تی بو دینن ده یخوا و مهوانیش به په له به رمو پیری ده چن و ده پرسن: ده ی چه ندی تیکه ین و به چه نه ی به بفروشین به به له به رمو پیری ده چن و ده پرسن: ده ی چه ندی تیکه ین و به چه نه ی به بفروشین نهویش ده لی: مهزه نده ی نازانم، به لام نه گهر که سیک به رسور که ی تیک این و بی به بینی تایبه تی و پرگوشت له پیشی دانین و هیچی لی وه رنه گرین.

- بهره حمه تبی عهلی خوسره وی که لیّبان ده پرسبی چه ند قه رزداری؟ ده کوت: بیست ههزار و ورده یه که ورده که یان ده گهل حیساب ده کرد زوّر له بیست ههزاره که زیاتر بوو. ژنانیش قهت پیّیان خوش نییه بلیّن تهمهنیان له بیست سال بو سهره وه یه ههر بوّیه ده لیّن بیست سال و چهند مانگیکین، نه گهر لیّبی بکوّلیّوه ده بیست سال و جهند مانگیکین، نه گهر لیّبی بکوّلیّوه ده بیست سال و حهوسه تانگن.
- ی همقال کویستانی و جموهه کرمانج و مامؤستا نه حمه د هه دری و چه نه دوستی دیکه ی نمودیو مالیان هاتبوو سه قز و له به رئیش و گرفتی خوم ماوه ی نهوه م نمبوو بچم و به دوایاندا بگه ریم. زورم همولادا ژوماره ته له فوونه که یانم وه گیر که وی بوم جوور نه بوو. وه ک زانیبوومه وه همقال له من زیاتر ده همولی نهوه دا بوو ژوماره ته له فوونی منی وه گیر که وی، ناخری له کوریکی نه ده بیدا له بانه که مامؤستا هه دیش له وی بود ده گه ل همقال چاومان پیک که وت و پاش تؤخوش و من خوش کوتم: براله نه ری ژوماره ته له یفوونه که ته سه قز چه نده؟ کوتی: بنووسه با له بیرت بمینی ۱۸۶۹، نه و جار نه و پرسی نه دی ژوماره ته له یفوونی تو له مه هاباد چه نده؟ کوتم: «نه و سوتفه یه چ حیسابیک داده نیم؟ نی منیش ۱۸۶۹.»
- کابرایه ک به میوانی رؤیشته مالیّک، تریّیان بۆ دانا، میوان هیشووی تریّی به خری رممل زاری نا، خانه خوی کوتی: خواردنی تری ئاوا نابی،تری دمبی به دمستیک هیشوکه ی بگری و به دمسته کهی دیکهش ده نکه ده نکی کهیموه. دووسی ده نکان له سهربهری دمستت دانیّی و ده زاریان باویّی، کابرا سهریکی راوه شاند و کوتی: ئهوه ی تـ ق ته نهمرویه همرو (ههرمی).

پوژی ۷۹/٤/۹ له سنه بووین، ده گه ل خدری برام و مه لا توفیق مینبهری چووینه سهردانی مه لا مه حموود ئیبراهیمی که له نه خوشخانه را ها تبوّوه مال. دوای نه هار بوو زوّریان به خیر هیّناین، مه لا توفیق ئه و نه قله ی گیّراوه: سیّ که سیه کیان نه هاری خواردبوو، یه کیان به پوژوو بوو یه کیشیان نه هاری نه خواردبوو. به میوانی چوونه مالیّک، خانه خوی پووی که وه ی نه هاری خواردبوو کرد و پرسی نه هارت خواردووه ؟ کوتی: یا خوا به خیر بیّی.

دووههمی کوتی: من به پوژووم، خانهخوی کوتی: تنو هه رزور زور بهخیر بینی (چونکی چاشی نهدهخواردموه)، سیههمی کوتی: من نههارم نهخواردووه، خانهخوی ناخیکی هه لکیشا و ملی به لارهوه نا و کوتی: عیلاج نییه، قهی ناکا توش به خیریی.

بابم ئهو نهقلهی بو ماموستا هیمن گیراوه: مارف حه ته دهسته دهبی، فکر فکر چبکهم، چ نه کهم؟ ئاخری فکری خوی ساغ ده کاتهوه ده زانی شیخولئیسلامی گهوره (بابی ماموسیتا هیمن) عهلاقه یه کی زوری به راو و شکار هه یه، ده گهری تاجییه کی به ره للا ده دوزیتهوه، ده یه پینینتهوه مال و ده یشوا و ئیشکی ده کاتهوه و به دیاری ده یباته لاچین و ده لی قوربان ئه و تاجییه م بو هیناوی.

شیخولئیسلام که دمزانی مام مارف دمستهنگه دمستوور دهدا باریک گهنم و باریک ئارد و دانهویلهی تهواوی بو حازر کهن با کاک مارف بو مندالانی بهریتهوه،

کاک مارف خوشحال دوبی به لام شیخولئیسلام ده الی دوبی نهوشه و میوانم بی، شه و لهوی دومینیت وه، بهیانی ساز دوبی دوچنه راوی، وهختایه ک تهمالی هه الدوستینن و تاجییان تیبه ردوده هموو تاجییه کان ده کهونه سهر تهمالی به لام نه و تاجییه ی مام مارف هینابووی له پیش سواران مل له سهمایه دونی، مام مارف که زور له کاری تاجییه که تووره دوبی داده به زی و دوست ده تینتینو کهی تاجی دونی و دوالی:

سه گی سه گباب نیستا و هختی نهوه یه؟ ناخر نازانی ده نکی زموادم دهمالیدا نییه؟ شیخولئیسلام داده به زی و تاجی له بن دهستی مام مارف دهردیسی و ده لی: مهیخنکینه نهوه ی پیم به خشیوی لیت ناستینمهوه.

💠 🏻 ئەرى ببورە لە ولاتى ئيوەش بە كەر دەلىنى: قوربان؟ بەلىي قوربان.

مهموو کچانی نهو ناچهیه بوو و نیوبانگی ده همموو نه آین و دیهاتی دهور و به رگه رابوو. همموو کچانی نهو ناچهیه بوو و نیوبانگی ده همموو نه آین و دیهاتی دهور و به رگه رابوو. له ناکاو رهدووی ناحه زترین تووکنتری پیاوی ناوچه کموت. خه آلک لمو کاره ساته واقیان ورما و نمقلی نه و رووداوه بوو به نوقلی مه جلیسان و هیچ که س نه و کچه ی به رهفیقی نهو کوره نه ده زانی و نمو رووداوه بان باوم نهده کرد. کچه له حهیفان نه و شیعره ی دانابوو، به حهیران و کموته سمر زار و زمانان: حهیران و مره له میرگی قوری، گهرنت شیلانی منه ده روی نهمن بویه مهلی میرزاقادری کردووه، همتا حاله می میراویم پیوه بدری.

قادری مهحمووداغای پیاویکی زور ثاقل بووه، به مهلا خهلیلی ده لین: ئهمن
 پیم سهیره دهفهرمووی دوو ژنم ههبووه و شهرم دهمالیدا بووه!

دەلىّ: بۆ كاك قادر تۆ كە دوو ژنت ھەيە يانى شەرٍت دەمالىّدا نەبووە!؟

دهلّی: همر شمش ته لاقی قادری کموتبن چهند سالّه دوو ژنم همن هـ مر تاقـ مجاریّک به شمر هاتوون.

مهلا خهلیل دهلی: ئولوهی ته لاقت کهوت، جا چون شتی وا ده بی استی و هموو دهمانی شده و ده مهوو ده الی است ده الته ا

نه کهوتوون، ده پرسی چۆن؟ دیسانیش ههر شهش ته لاقی قادری کهوتبن شهو شهرهی رۆژی ههوه لیّیان دهس پیّکردووه هیّشتا نهمراوه تهوه و کوّتایی پیّ نه هاتووه.

مهلا خهليل ده لي: ئەشەدوبىللا تەلاقت نەكەوتوون.

حاکمی سمردهشت به دوای کاک قادردا دهنیری. به لام پنی ده لین هم که سبیه وی حاکمی سمرده شت ببینی ده بی کاغه زی پوور کوچه ری پنبی ده نیا رینی چوونه لای ناده ن. (پوور کوچه رحاکمی کاله ده ری بووه) کاک قادر ده لی: شمن له گومانی وه ده رکه وم بچم بو کاله ده ری ته گبیرم بکه ویته به رچه نگی پوور کوچه ری، ده بی له کین حاکم چ به سه ری؟

اسی تاقهت و هیزی به عزه و هرزیشوانیکمان ده کرد به په حمه بی بابم گیرایه وه: یه حیای مام شه خسه ی خه لکی شینیه بوو گهنمی نه مابوو، بریاری وابوو بیچیته ههولیر جهواله گهنمیکی بکری و بیهینیته وه وه ابوو به و پوژانه داوه تیک ساز بی، یه حیا لهبه ر به وه ی زوری دل به داوه ته که وه بوو له چوون بو به به و سهفه ره ساوه ساوی ده کرد، به لینیان پیدا کوتیان: یه حیا برق سهفه ره که ت بکه تا تق دیمه وه داوه ته که ی ناگیرین.

یه حیا به دلنیایی رؤیشته همولیّر؛ به لام وه ختایه ک به کوّله گهنمهوه گهراوه داوه تیمیا به کوّله گهنمهوه چوو داوه تیک ده ده کوّله کوّله گهنمهوه چوو دهستی سهر چوّپی گرت و ملی نا له هه لیه رین و نهو بهندانه ی دوابه دوای یه که داده دو تا مال نووستنان ههر هه لیه ری و کوّله که ی دانه نا:

به دوگمی له دو دانی، به تووژه له و نوکانی، یه سترم لیده گری مانی، به نه خشی له جله کهری، وه رنه سونی ته کانی من، گیوژیلی به رته لانی، به بار ده گری گه لوانی، شووتی حوّلحوّلی پیّوه، هه تا ته شقی عاسمانی، کیسه ل ده فری به بالان، شووتی حوّلحوّلی پیّوه، بینه ره فیسکه ت ماچ که م بوّنی دوّشاوی لیّدی، له سه ر بردی نوّکانی، مهسترم لی ده گری مانی، ئای له بوّنانی ههرزن، بو دوّترشی ئامانی، کیسه ل ده فری به بالان، له بو ته ته شقی عاسمانی، لهوی ده کا هیّلاتی، له سه ر گلوّیکی بیژانی، ئای به بالان، له بو ته شمینیه، شینیهی شیخه و وه تمانی، شه خسه و فه رخه له مال نین، چوونه ته وه کاروانی.

یه حیا ده نیوان ههر سی چواربهنداندا توند به لاقی رمبهی له عهرز دینا و دهیکوت: و ورنه سوی ته کانی من، ئیستا بیری لیده که مهوه لام وا نییه نهو کارهی یه حیا کردی و به چاوی خوّم دیتم نه وروّ ده تاقه تی هیچ پالهوانیکدا بی.

مندال بووم وه ک هموالیک نموهم ده گوفاریکدا خویندهوه: دایک و کوریک بوون یه کتریان زور خوش دمویست. روزیک کور ده گهل چوار کهس له دوستانی قه رار داده نی بچنه تاران، شمو دایکی خه تمره ی ده کمویته دل و لمبهر کوره کهی ده پاریت موه: دمو دنیا روونه دا ته نیا تو شک ده بم دلم بو نمو سه فه ره ناچی به قسمی دایکی خوت بکه بو نمو سه فه ره مه چوه کوره له سه رویستی دایکی واز له سه فه ره که دینی و ره فیقه کانی ده رون و به جنی دیلن.

بو به یانی روزی دواتر کوره ده چیته دیوی تایسه تی خوی و خه ریکی هه لویژاردنی کتیبه کانی ده بی و دایکیش بو کار و باری خوی ده رواته بازار، تاگادار ده بی که شهو ماشینه ی هاورییانی کوره که ی سه فه ریان پیکردووه له نزیک شاری میانه هه لدیراوه و هه ر چوار هاوریی کوره که ی تیدا چوون. دایک له لایه ک خهمباری له ده سچوونی هاواله کانی کوره که ی و له لایه کی دیکه وه شوکرانه بژیر و خوشحالی شهوه ده بی که کوره که ی و له لایه کی دیکه وه شوکرانه بژیر و خوشحالی شهوه ده بی که کوره که ی به شدرای شهو سه فه ره نه بووه و به و جوره له و مه ترسییه گهوره یه ده رباز بووه به ره و مال ده گه ریته و ده دریژه ی ریگادا بیر له وه ده کاته وه که به چ زمانیک شهو هه واله ناخوشه به کوره که ی رابگه یینی ؟

به لام که ده گاتهوه مال دهبینی کوره کهی له پال کتیبه کانی سه کته لیسداوه و له سالی خوا راست بووه تهوه.

شاغا دەسەر رەعيەتەكانى كرد ماله و سەتمەنى بۆ بنيرن، خەلك خربوونـەوە و پاش وتوويژیكى زۆر بریاریان دا نوینەریك دە نیو خۆیاندا ھەلبژیرن و بینیرنه لاى ئاغا و بلین نایدەین، دە نیو خۆیاندا یەكیكیان ھەلبژارد و ناردیان، ئاغا به گومانى ئـەوەى ئـەو نوینەره پوولەكانى هیناوه دەستوورى دا ریز و حورمەتى تایبەتیان لیگـرت، پاشـان ئاغـا رووى تیكرد و پرسـى پوولـەكانت هینـاوه؟ نوینـەر كـوتى: نـەخیر، بۆیـه هـاتووم هـەتا

پیت رابگه بینم خه لک ده لین نایده بن، ناغا کوتی: من کارم به خه لک نییه، بوخوت ده بده ده بینت رابگه بینم خه لک نییه، بوخوت ده بده نا نا؟ نوینه رکوتی: نه خیر، ناغا ده ستووری دا تیی هه لده ن نوکه رتی ها لان و کابرایان کویزر کوت کرد. هینده یان تیهه لدا چیوای نه مابوو ده بن ده ستیاندا بمری، به ده ست نیشاره ی کرد و کوتی: ده یده م، ده یده م.

پووله کهیان لیّوه رگرت و وهده ریان نا. نوینه ر به لاکهلاک رؤیشته وه نیّو اوایی و جمماعه ت لیّ هالان و له حال و بالیان پرسی، نهویش حالی کردن که له سهر نایده میّک چی به سهر هاتووه! کوتیان: دهی پیاوی حیسابی دابات و نه تهیّشتبا هیّنده ت ویکه وی ا نوینه ر تووره بوو و کوتی: یانی چی؟ هه روا به خوّرایی دابام؟!

💸 ده مهسهلی کوردیدا ههرکهس به کهیخودا گهریتی خبری کار و موشکیلهی هاسانی کهسیک لموهی که ههیه گرانتری کات، ده لین فلانی که رهی بو کردووینه زەنگ. سالیک لەشکر و قوشەنیک بە قەراغ دیپەکدا رادەبرن، فەرماندەي قۆشەن بانگى کویخای ئاوەدانی دەکا و دەلى ئىمە تا حەوتەيەک لـ نزيىک ئـەو دىيـەى ئىـوە وچـان دەدەين ئۆۋە دەبى ھەر مالەي سىكىلۆمان رۆنى كەرە بۆ بىنن، كويخا دەگەرىتـ موە نىـو دي و ئهو ههوالهي به خهلک رادهگهيٽني، خهلک له بيستني ئهو دهستوور و فهرمانه ناره حمت دمین و ده لین: نمو داوایمی فمرمانده ده توانایی ئیممدا نییه و بومان جیسمجی نابئ، فكر فكر دادمنيشن نوينه و كهيخودايه ك هه لده بريرن تا پچئ و ده كه ل فهرماندهی قوّشهن بدویت. نوینهر دیت و دهو بارهیهدا دهست به قسان ده کا. فهرمانیده دمستوور دمدا بیگرن و کویزر کوتی کهن، ومختایهک نوینهر دمبینی تووشی تیهه لمان دەبئ لە ترسان دەلى قوربان سىكىلۆ رۆنى كەرە سەھلە دەسـتوور بـدە دەچـم يێيــان رادهگەيينىم كە دەبى سىكىلۇ رۇنى زەنگ بىنن، فەرماندەي قۆشەن كە دەبىنى ئەوە زیاتر به قازانجه بزهیکی دیتی و ده لی:ده مال کاول پیشتر نمو قسه و داوایه کردیا، جا چۆن من دلم دی قسمی نوینمر و کمیخودایه کی وه ک تو بشکینم؟ (ده ســازکردنی روّنی زمنگدا روّنی کمره قال ده کمن و دوّگ و شتانی زیادی لیّ جیا ده کمنموه، بــوّ ســاز کردنی سیّ کیلوّ روّنی زمنگ به لانی کممهوه سیّ کیلوّ و نیو کمره پیّویسته).

میدخان هومایوون کوتی: یه کیک له نهمیرانی سامانی داوای له میرزاکهی کرد بچیتهوه مال و ده شینهیدا نامهیه کی جوان بو شا بنووسی، میرزا خهریکی نامهنووسین دهبی ژنه کهی دیته ژوور و ده لین: ناردمان نهماوه، شهویش بی شهوهی بیر بکاتهوه ده نامه کهیدا ده نووسین: ناردمان نهماوه، بهیانی که نامه که حازر بوو شهمیر لیخی وهرگرت و چاوی پیدا خشاند. له دیتنی شهو رستهیه سهری سوور ما و کوتی: ناردمان نهماوه جینی دهو نامهیه دا نییه! شهوه چییه نووسیوته؟ کوتی: چ بکهم قوربان؟ دهستهنگم، کاتی خیزانم کوتی: ناردمان نهماوه بینشهوهی ناگام له خوم بین شهوهم نووسیوه، شهمیر دهستوور ده دا مالی میرزای وا پرکهن له شارد که به حال جینی دانیشتنی خویان بیتهوه تا جاریکی دیکه میرزا ده کاتی نووسیندا بیر له نهمانی شارد

جاری وایه مندالیّک قسه یه کی وا ده کا ده گه ل تهمه نی یه ک ناگریته وه، روّژی ۱۸۷۷ شه شروّژ له سالی ده سپیکردنی خویندن تیپه ریبوو کوریّک هاته قوتابخانه تا خوّی بوّ خویندن نیّونووس کا. مدیری مهدره سه بیانووی هیّناوه که تو دره نگ هاتووی و جیّگه مان نهماوه. کوره به ناره حه تی ملسی به لارموه نیا و کوتی: مین چبکه م؟ له کووره خانه ده گه ل بابم خهریکی فه عله یی بووم شهوه شهر کی دایکم بوو ده با هاتبا ناونووسی کردبام، زگمان پیّی سووتا و داوامان له دوّستان کرد بیانووی پینه گرن، ده کاتی نیّونووسیدا پیّویستیمان به چهند زانیاری بوو، پرسیمان: نیّو؟ کوتی: ئه حمه د

شۆرەت؟ بايەزىدىپوور

گهرهک و شوینی لیّدانیشتن؟ باغی شایهگان

ژومارەتەلەيفون؟ تەلەيفونمان نىيە، بەلام بىسىممان ھەيە.

به سەرسوورماوى پرسيمان بێسيمى چى؟

کوتی: دایکم، ئهی بی سیم نییه چییه، ناگای لـه هـمموو شـتیکی ئـهو شـاره هـهیـه، ناگای لیه کیههژن لموسهری شار چ کراسیکی کړیوه بهلام ناگای لـه نیونـووس کـردنی من نهبووه.

کابرایه کی کورد تووتییه کی دوسی وه ک خوی کوردی دهزانی، تووشی دهسته نگی دی و تووتییه که یه عهجه میک دهفروشی. عهجه مه تووتییه که ده ژووریک ده کا و ههرچی به عهجه می دهیدوینی تووتییه که جواب ناداته وه. کابرا تووره ده بی و له قهفه س دهیهینیته دهر و دهیه وی له بالیکی ده رینی، تووک و په پیکی زوری لیده کاته وه به لام تووتی خوی ده رباز ده کا و هه رچونی ده بی خوی ده گهیینیته وه مالی خاوه نی ههوه لینی. خاوه نی پیشووی کاتی به وجوره ی دهبینی به په شوکاوی ده پرسی نهوه بوچی وات به سه رها تووه وی به ناقایلی ده لی مه علوومه اله سه رکوردایه تی!

کابرایه کی سابلاغی که ماوه یه ک له تاران ده بی ، زور وه و و ده بی . روژیک په نجه ره ی مسافیرخانه ده کاته وه . له سه رداری پیش په نجه ره چاوی به چوله که یه که ده که وی ، هه ناسه و ناخیک هه لده کیشی و ده لی : نای جه رگت ده خوم چوله که ، کلکت ده تاران کردووه و رووت ده شاری .

♣ هاوینی ۲۷ لهبهر گرفتی خوّم ناچار بووم سیّجار بچمه کوردوسـتانی باشـوور.
سهفهری دووههم به قاسمه مشدا روّیشتم. ناسیاویک له بـازاری قاسمـه وهش مـنی بـه
کابرایه کی عیّراقی ناساند و کوتی: نموه برای حممهیه، نموه ی ده تلمویزیوّندا تهمسـیلان
ده کا، ههتا قلادزی ناگات لیّی بی لمویّ بوخوّی به لمده. کابرا له بیسـتنی نـاوی حممه
وه پلهزیقان کهوت و به پیکهنینه وه پرسی، نهری حممه ماوه؟

نعو پرسیارهم له دلّی گران هات و کوتم: نهری وهللا شوکر بوّ خوا ساغ و سلامهته و نیّوی عهسلی خوّی خدره و دووسالیش له من بچووکتره، کابرا به سهرسووړملوی کوتی: نهدی بوّ دهلیّن خانباغی تهسادووفی کردووه؟!

- مهعمووریکی زالم ربی کهوته دییه ک، جگه له پیاویک که ئهویش له هاتنی مهعمووره ناگادار نهبوو نهوانی دی همموو له ترسانی ههلاتن. مهعموور که نیوبانگی زالمیتی خوّی بیستبوّه و شانازی پیوه ده کرد. کاتی چاوی به و پیاوه کهوت زوّر تووره بوو وکوتی: توّ لهسهر چ مهزهبیکی که له هاتنی من نهترساوی؟ کوتی: من له سهر مهزهبی و مرزیدرانم، ههرچی بیچینی ده یدروویهوه، ههرچی بمدهیه ی ده تدهمهوه، ههرچی پیم بلیی پیت ده لیمهوه.
- کابرایه ک کموته حمدوسـ مری مردنـین، و مسـیهتی کـرد: ده کفـن و خـهالاتی
   کؤنمهوه پیچن با مهالیکان وا بزانن مردووی کؤنم و نهیمنه سوال و جوابم.
- کابرایه ک رؤیشته لای مامؤستا و کوتی: قوربان ثافتاوه یه کم هه یه بنه که ی کونه. پری ده کهم له ئاو ده چمه سهر پیشاوی، هه تا لیده بمه وه هه مموو ثاوه که ی لیده چی و هیچی تیدا نامینی تا تاره تی پیبکهم. هاتوومه خزمه تت بزانم ده کری

دەپێشدا تارەتەكەي بكەم، دوايە خەرىكى پێشاوەكەي بم يا نا؟

- ❖ کابرایه ک جموالیّک جوّی له کهریّک نابوو و خوّشی له سهری سوار بوو. کهر دهبنیدا و مستا، دابه زی جهواله که ی له کوّلی خوّی نا و سواری کهره که بوّوه، دیسان کهر پنی چهقاند و نهروّیی به تووره یی تنی و ه ژاند و ده نگسی لی هه لینا: ئاخر کهری دیره باره که یه له کوّلی خوّمه، نه و جار بو ناروّی؟
- له فهقیریکیان پرسی: ده فکری چیدای؟ کوتی دهمهوی کچی شا بخوازم. پاش قهدهریک به گالته لیّیان پرسی دهی دهگهل کارهکهت چیت کردهوه؟ کوتی: شهرتی خواستن و زهماوهند رازی بوونی دوولایهنه، شوکور بو خوا نیوهی کارهکهم جیّبهجیّیه چونکی بوّخوّم رازیم، ماوهتهوه ئهو
- قەدىمى كوتوويانە: پياو پێشەنگى قەل بىن دنـدووكى دەچێتـه نێـو پيسايى. تەماح و پياوەتى يەك ناگرنەوە. چێشتى پياوان درەنگ دەكوڵێ، مەوتەن گـۆلى كـا بـﻪ كرێ ھەرچەند لێى دوور كەوێوه ئاخرى بۆى دەگەرێيەوە. زەوى كە رەق بوو گا لە گـاى دەزانێ، كار لە پياوان دەقەومێ.
- قەدىم لە دىھات و بەتاببەت لە نىز مەنگوران پارەوپـوول داب نـﻪبوو. خەلــک زياتر ئەو بەرھەمانەى كە دەيانبوو پىكتريان دەگورىوم، وەك كووزەلە بە نان و گـﻪنم بـﻪ ھەرمى، زۆر جار بە تەرازوو پىكيان ھەلدەسەنگاندن و سەربەسەر دەيانگۆرىنەوە.

کاک عومهر یهزدانفه رگیرایه وه: خاله مینه یه ک اگه شرا تریبی هینابوو و له «کامهم» یه ک به خوی هاواری ده کرد: و هره تری، بو دموله مهندی سهربه سهر و بو

فهقیری یهک به دوو، خهلک لایان وابوو پیچموانه حالی بوون، جوانتریان گوی دهدایه، کاتیّ باش لیّی حالّی بوون، کوتیان: جا چوّن خالهمینه بوّ فهقیری یهک به دوو؟ ئهتوّش دهتهویّ زولّم له فهقیری بکهی؟!

خالهمینه کوتی: بو بهتهمان تازه نهمن باری فهقیری به تریّی راست کهمهوه؟ نهری و ماللا ئیستاش دملیّم بو دُمولهمهندی سهربهسهر و بو فهقیری یه کبهدوو.

کاک کهریم مـهولوودی کـوتی: دؤسـتیکمان کورهکـهی ببـوو بـه دوکتـوری تایبهتی منـدالان، ئـهو روژهی کـه مهتـهبی دانـا، دهر و جـیران و دؤسـت و ناسـیاو بـؤ پیروزبایی پنیهوه چـووین، یـهکیک لـه هاورنیـان کـه تهمـهنی زور و نهخوینـدموار بـوو کوتی: ئیشاللا ههروا نامینینهوه، بهلکوو به سهلیقه بی و بتوانی گهورانیش چا کاتهوه.

برایمی مهلاخدری نه و نهقلانه ی بو گیرامه وه: جه عفه رکوری حاجی مینه ی مهمه نداوی له سه ربازی هاته وه. بابی سه ته وار تمه نی دایه تا ده ست به کاسبی بکا. نه و کات نه فت و شه کر و بینزین بو عیراقی ده چوو. جه عفه ر ملی ده به ر ملی نه وکاره نا و به دوو سه فه ران هه موو ده سمایه که ی بوو به زه ره رو گه راوه مال. به لام بو نه وه ی خودا نه شکیته وه که س ده وباره یه دا قسه ی ده گه ل نه ده کرد. شه و یک به بیتوازی له سه ر گاز مرای پشت دریژ ببوو، حاجی مینه ی بابیشی له وی بوو. چه ند میشوله ده ده وری گاز مرای پشت دریژ ببوو، حاجی مینه ی بابیشی له وی بوو. جه ند میشوله ده ده وری لامپه که ی ژووری ها لابوون هه لده فرین و ده نیشتنه وه. جه عفه ر له سه ر به دبه ختی لامپه که ی ژووری ها لابوون هه لده فرین و ده نیشتنه و به به وان ده سورتا کوتی: نای خوایه گیان ده بی نه و میشولانه به چی به ری خوی با کردبوو، کوتی: مه علوومه به شه کر و نه فت و بینزینی به ری ده چین (یانی له وانه ته کردبوو، کوتی: مه علوومه به شه کر و نه فت و بینزینی به ری ده چین (یانی له وانه که رو در مره ی ده که رو ده فت و بینزینی به ری ده چین (یانی له وانه که رو ده و باسی شه کردبوو، کوتی: مه علوومه به شه کر و نه فت و بینزینی به ری ده چین (یانی له وانه که رو دره و داسی به داد و باسی که و در دره و دروری (یانی که و دروره کوتی).

♣ له گوندی مهمه نداونی سهرده شت مامؤستای قوتابخانه بووم، له پولی یه کهمی سهره تایی کچیکی قرز وردی جوان به نیوی زریان قوتابیم بوو، دهسته کانی لهسهر کورسییه کهی پیش خوی دانابوو چهنهی وه سهر پشتی دهستی دابوو و چاوی له دیمه نی لهوحه (عه کسه کان) ده کرد ، بو نهوهی منداله کانی دیکه بیده نگ کهم شولکیکم له کورسییه کهدا، زریان پاچه نی و کوتی: نای هه تیوه گوله خو وه خته بوو له دهستمی پاکیشی!

م له گوندی دیوالان پیاویک به نیّوی خال باقی ده سهردهمی لاویه تیدا به ژن به ژنه کچیکی بو ده گویزنهوه. شهو به رهسمی کوردهواری خال باقی ده پیال بووکی ده کهن، به لام کچه خو به دهستهوه نادا و هه تا به یانی ههرچونی ده بی ده یگوزه رینی و به بوولیلهی به یانی هه لدینته وه مالی بابی. زوریان پی سهیر ده بی و ده لین: به و به یانه زوویه بو هاتوویه وه به فویش مل ده نی له گریان و ده لی: بشمکوژن ناچمه وه، شه وی شه و شه و نه نوستووم، به خودای له سهریشم ده ن ده گهل پیاوی خه لکی خهوم لی ناکهوی، شه و ناستاش که سالی ۱۳۸۱ی هه تاوییه هه ردووکیان ماون به لام زور پیر و کونسالن. خال باقی هه روا کور و بووکیش هه روا کچ ماوه ته وه.

حسمن ممولوود خه لکی سیاقول بوو، بو کیار و پهیداکردنی بژیو چووبوو کوره خانمی تموریز، عمجهمیکیش نیوی حمسمن بوو کاری نیو مهیدانانی ده کرد (کمرسه ک و بمردی فری ده دان و جینی خشت پیژانی خوش ده کرد) روژیک حمسمن عمجهم سواری دوو چهرخه به نزیک مهیداندا ده هات. کیاک حمسمن مهلوود کوتی: ممشمدی حمسمن نموه میچی مال؟ حمسمن عمجهمیش که لیی حالی نموو کوتی: نممیرهم خانه. مستهفا سۆفیزاده (کاسب) خهلکی ئاغهلانی سهردهشت، رۆژیکی زۆرمان له بهر پاراوه، کوتی: ئهگهر چوونهوه مههاباد دهبی نایهیه کم بو بینن، کاک حوسین رمسوولی و برایمی شهریعه تی که بو سهردان هاتنهوه مههاباد نایهیه کی چاکیان بوکری و دهقدووی تایبه تیدا بویان بردموه و پیشکه شیان کرد، زوری پی خوشبوو، بهلام له لیدان هیچی نهده زانی، روژیکی لهبهر دهرکی مزگهوتی ئاغهلان خهلکیکی زور لیی هالابوون نایهی بو لیده دان هیچی بهسهر هیچهوه نهبوو، ههر فیره و قیرهی لیده هات له پر دمی له نایه که کردهوه و کوتی: ئهری چاکی لیده دهم؟ لیکرا کوتیان: ناوه للا. کوتی: چون؟! وه للا ده نا ده دلی خومدا به ههرمی به ههرمیی لیده دهم…!

❖ کاسب کهمتر ده هاته مزگهوت، روزیک مهلا لینی تووره بوو که بو نایه یه مزگهوت و نویژ ناکهی؟ روزیکی جومعه دوای نایه وه گیر کهوتن و تووره بوونی ماموّستا کاسب وه ژووری مزگهوت کهوت و ده سهفی سیههمدا دانیشت، ماموّستا زوری پی خوشبوو. به لام کاسب ده کاتی خویندنهوه ی خوتبه ی عهرهبیدا ههر به دمست ئیشاره ی ده کرد و ماموّستا چی لی حالی نهده بوو. ههتا نویژ تهواو بوو، مهلا به پهله خوی گهیانده کاسب و کوتی: هه تیوه کاسب شهوه وه ختی خوتبه خویندنهوه کهم شهو ئیشارانه ت له چی بوو؟

کاسب کوتی: ئەودەم دەمەويست پێت بڵێم بەوەی نییـه سـهلکی نایـهم ئەوەندەيـه (مستى گرێ)، جەماعەتانیش دەکەم.

کاک حوسین روسوولی که ماموستای قوتابخانهیمه گیرایموه: له گوندیک
 خهریکی دمرسی پولی یه کهم بووم، دورسی فارسیم تهواو کرد و کوتم: جا منداله کان
 کتیبه فارسیه کانتان دووی نینهوه، کتیبی ریازی دورینن، ههموو به قسه یان کردم

تهنیا قوتابییه کی چلمنی تهنیمل مابوّه همروا کتیّبه فارسییه کهی له پیّش بوو، اواله کهی تهنیشتنی که له سهر ته ختیّک دانیشتبوون ده کهله کهی کوتا و کوتی: کوره ههتیوه نهوه مدیرت پی کهره؟ مهگین نالیّ ریازی دهریّنه؟

❖ کاک برایمی مهلا خدری شهریعهتی (سیاقۆل) گیزایهوه: دهگهل رهسوول داودی و قادر خالیدی له گهرۆر مامۆستای قوتابخانه بووین، پوور زینهب خیزانی حممهدی به کرهی عممری خوای کردبوو، ده گهل مامۆستا مهلا نه حمهدی گهرۆری بۆ فاتیحاخوینی له مالی مامهللای دانیشتبووین. دوای هیندیک قسه کردن باس هاته سهر نهوهی کوتیان: مهلا و معهللیم ده بهر دهستی ژنه کانیاندا زهلیان، بهتایبهت ئهتۆ مامۆستا خالید قادری زۆر بیدهسهلاتی، نهویش که بریک به خویدا شکابۆوه کوتی: ئهوه دهلین چی؟ قهستهم به خودای من و مامؤستا رهسوو و ماموستا برایم، قهتمان ژن پین یهاو نهبووه.
پیاو نهبووه.

خدره اللی سیاقوّل بو پهیداکردنی بژیو چووبوو کووره خانه ی تهوریّز، عهجه می کهم دیبوون و فارسیشی هیچ نه ده زانی، مهشه دی حهسه ن که لهوی کاری ده کرد به قهراغ مهیدانی کاری مام خدردا ده روا زوّر به ده نگیّکی بهرز بانگ ده کا، کاکا خدر خهسته نه باشی (ماندوو نه بی) مام خدریش به ده نگیّکی نیّر تر جوابی ده داته وه، ثای سلامه تنه نه باشی (سلامه تنه بی) گارداشم.

وهستا عهلی مه حمودی خالی کاک برایم شهریعه تی کوتی: روزیدک له سهربازی ده سهفی ریژهدا به سهر عهجهمیکدا کهوتم، عهجهمه به دبووه و به ناره حهتی کوتی: هؤل نه دی بابا (بابم پالم پیوه مهنی ده گهل گویم له و قسه یه بوو وامزانی جنیو

به بابم دهدا، به همموو دهمایه خوّم شهقیکم لیّدا، قوّلبهستیان کردم بـوّ مهحکهمـه، چـرا زهدی؟ (بوّ لیّت دا) وهلّلا جنیّو دادی، گوفتی: هوّلنـهدی بابـا، حالّـیان کـردم هولّـدان یانی پالّ پیّوهنان، ههتا کوّتایی سهربازییهکهم ههر خهجالهتی نهو سهربازه بووم.

حاجی مینهی مهمهنداوی پیاویکی زور لهسهرخو و قسهخوش بوو، روژیک یه کیک له کورهکانی دیتهوه مال و دهلی: بابه کانی بنهوشان یه ک باوهشی ئاو پیدا دی، حاجی دهلی: ئیشاللا درویه.

کوره کهی ده لی: به خودای زوّر بوو به قهد پلوسکیّکی پیّدا ده هات، حاجی ده لیی: ئیشاللا دروّیه، قهت وانهبووه، کوتی: به قهت شیلانگیّکی گهورهی پیّدا دیّ، حاجی دیسان ده لیّ: ئیشاللا دروّیه، کوره ده لیّ: به قهت شیلانگیّکی چکوّلهی پیّدا دیّ.

حاجی هه لده ستیته سهر پی و ده لی: حهیف کارم ههیه و دهبی بروم ده نا داده نیشتم و هه تا ته راییم لی نه بریبای وه ده ر نه ده که و تم .

- کاسبی قسهخوش (مستهفا) خهلکی ئاغهلانی سهردهشت وای نیشان دهدا له عهجهموستان فیری فارسی بووه، بو خورانان ملی قهپ ده کردهوه و له جیاتی شهوه بلی ما اینیم دیگه (ئیمه نهوهین ئیدی) ده یکوت: ماینیم ده گی.
- ... له گهرۆررا مالى هاتبوو مههاباد، چەند رۆژىك گوزەرا له بەر ئـەوەى فيـرى ژيانى لادى ببوو بەوەندە ماوەيە له ژيانى شار جارز بوو له بەرەخۆيـەوە دەيكـوت: تـﻪك به زيادم نەكردى شار، جا وەرە ئەوە دلم دەترۆقى، نه سـﻪيﻪك دەوەرى، نـﻪ مانگايـﻪك دەھورێنى، نه كەرىك دەزەرێنى، تۆ خولا ئەوە خەلكى شار چۆن دەژين؟!

- مام برایم خهلکی مههاباد بو پهیداکردنی بژیوی ژیان چووبوو کورهخانه ی هممهدان، به لام به هوی کزی و کهمتاقه تی ههمیشه نه خوش و نیوک کهوتوو بوو، دممانپرسی مام برایم چونی؟ بو ههمیشه نیوکت کهوتووه؟ ده یکوت کاکه هه تا چاو له سورمه ی ده کهم که ده بی همووی به پیمه په باستاو و ناوی تیکهم و بخووسی و نهو مندالانه بیکهن به خشت، له ترسان و له عهیبه تان نیوکم ده کهوی.
- یه کیک له برادهران له قوزلوی معهلیم بوو، ده ئاخری سالدا به یه کیک له قوتابییه کان که زور تهنبه ل ده بی ده لی: کوره نهوه بو به بابت نالیی سالی نهوسال ده عوه تیکی نه کردین! زور به په شوکاوی ده لی: خو پییم کوتووه ده عوه تیکت بکا، ده لی دهی باشه بابت ده لی چی؟ کوره ده لی: بابم عهرزت ده کا ده گهل من گووتان خوارد.
- کاک عملیه ک بوو له سیاقو لی سهری مهردار بوو. نه هاتی رووی تیکرد مهره کوانی مردن، سه گه که ی مابوو قه په گولیکی زه لام بوو پینیان ده کوت گولی گورگ خنکین، بیقه در ما و تمواو فه رامؤش کرا، خه لیک پینیان ده کوت: کا عملی گوناحه سموله ی لی مه بره نموه روژگاریک خزمه تی پیکردووی.

کا عملی دهیکوت: ئیّوه نازانن من بهو کاره باریکی دهکهمهوه دهیکهمه تاجی زســتان دهیبهمه راوی.

عهلی نیویک ههبوو له ناغهلان، پیر و لاواز بوو، دهگهل روزووان هیچ نیوانی نهبوو. نهو سالهی دوای بیستنی مهوعیزهیه کی زور روزوویه کی گرت، لای ئیواری زور برسی و تینوو وشه کهت له بهره خویهوه ده یکوت: روزوو هینده معزیه تمهکه، با دهردی پارت نهده می، پرسیان بو پار چت لیکردن؟ کوتی: وهللا پاکم خواردن.

- مهای که ره یه که هه یوو له گوندی گه رؤر جار و بار قسه ی زؤر سه یر و سهمه ره ی ده کرد، رؤژنک (سالی ۱۳۵۰) باسی قسه ی حهق و ناحه ق بوو، له پر اعه لیه که ره هه لیدایه و کوتی: کو ره بابم به خودای هه رکه س بیه وی ده و ده ور و زمانه یدا قسه ی حه ق بکا ده بی بارگینیکی باش له به ر ده رکیی وه به ستی هه رکه قسه که ی کرد به غار لیی سوار بی و هه لی و تی ته قینی ده نا باسی سه ری ده بی .
- به سیههمی سهره تایی له گوندی ناغه لان له لای کاک یونس رهسوولی ده رسی ده خویند، ده رسیان گهیشتبوو به تابلوی راهنوماورانه نده گی (مرور) که یه کیک له ده رسه کانی کتیبی ته علیماتی ئیجتیماعی (کومه لایه تی) بوو (ناغه لانیش به عومراتی خوی تا نه و کات ماشینی به خویه وه نه دیبوو). کاک یونس ده ستی له سهر تابلوکه دانا و کوتی: (لطفا بوق نزنید) که ماناکهی ده بیته (تکایه دیده و سیگنالی لیی مهده ن) کی ده زانی مانای نه و تابلویه چییه کوریک نیوی ناوات بوو ههستا سه ر پسی و کوتی: ماموستا نه وه یانی تو خولا له بوقان مهده ن.
- جاران هاتوچوّی شار هیّنده هاسان نهبوو، ئیوابوو دهدیدا پیر دهبوو و دهمرد چاوی به شار نهده کهوت. سهعدوون خهلکی سیاقوّل و به دریژهی تهمهنی ههر شوان و شهو به کیّو بوو به لام بهردهوام ده ئارهزووی کرینی حهلیتریک (چراقووه)دا بـوو. روژیّک کابرایه کی چهرچی ریّی ده سیاقوّل ده کهویّ لـه بـه ختی سـهعدوون حهلیتریکیشی پیده بیّ سهعدوون یه که س بوو روّیشته لای، ههر که کابرا سـهری سـندووقه کهی ههلگرت و سهعدوون چاوی به حهلیتریک کهوت له خوّشییان شاگهشکه بـوو، دوور بـه دوور ههرایان لیّکرد: سهعدوون چی پیّیه؟ سهعدوون که به ئارهزووی خوّی گهیبوو ده ولامدا ههرای ده کرد و جوابی دهداوه: حهلیتریک و ههموو شتیّک.

- سهلامی شهریعه تی له دایکبووی سیاقوّل و خه الکی مههاباد سه عاتی نهبوو. نه غلّه ب روّژان ئیّواران بوّی مه علووم نه ده بوو وه خت بو نویژی نیوه روّ ماوه یا نا؟ هه ر بوّیه ده کاتی نویژ دابه ستندا به و جوّره ی نییه ت دیّنا: نییه تمه چوار رکات نویژی شهو نیوه روّیه نه گهر ماوه به حازری، نه گهر نهاوه به قه الا و قه رز بو خودای ته عالا.
- مهولای مهولوودی خهلکی سیاقوّل روّژیک سواری ماشیّنی خهتی نیّ و شار دمین. ههتا ده گاته مهیدانی حهیوانان بهسته یه کی پوول له گیرفانی دهردیّنن. ئهو شهوه له حهیفان خهوی لیّناکهوی، بو نهوهی فیل له گیرفانبره که بکا و دهداوی خا، وه ک بهسته پوول کاغهزی دهبری و نه و لاو لای بهستهکان سهتمهنیه ک دادهنی تا تهواو وه ک بهسته پوول بچن. بهیانی به تهمای گرتنی دزه که ده چیّته نیّو شار و له مهیدانی حهیوانان سواری ماشیّنه خهتیّکه دهبیتهوه و تهواو ناگای له خوّی و دهور و بهری دهبی، چونکی به پیّوه دهبی ههر چاوهروانی نهوه ده کا یه کیّک دهست ده گیرفانی بنیّ و نهویش بیگری، له چوارریّی مهولهوی کابرایه کی دانیشتوو فهرمووی کاک عهولا ده کا له جیّی نهودانیشی، کاک عهولا به و فهرموویه کورته کاتیک فهرمووی کاک عهولا ده کا له مهیدانی نارد که داده به زی دهست بو گیرفانی ده با ده بینی نه و داده به نی دوراوه.
- پ له گهرور ماموستای قوتابخانه بووم، بو پیاسه و گسهران ده گسه هاوکاریکم چووبووینه لای قهبران، هیندیک له مندالانی مهدر مسهش لهو بهره و بهری جاده کایه و توپینیان ده کرد، هم که چاویان به ئیمه کموت هموو لیکرا خویان حهشار دا. کابرایه کی خهلکی نیو دی به نیوی مه حموودی ره سووی وسمانی له دار کردنی را دهاته و و ناگای له و هملاته هملاته ی مندالان بوو، هم که گهیشته راستی ئیمه

کوتی: په ککو قهستهم به خودای قهت گورگ وا له سهی مهری نهترساوه، شهو مندالانه و پاکی لهبهر ههلاتن!!

- خل سوار له سیاقولی سهری ده ژبا، ژنی نههینا بوو و به کوری مرد (برایه کی بوو به نیوی عهولا گوزه آن به هوی نه خوشی عومری دریژی بو سواره به جیهیشتبوو که دایکی سواره به نیوی پوورگوزه آل حه کیمی خومالی بوو. دوای مردنی عهولا، سواره و دایکی ته نیا مانهوه، که لییان ده پرسی خال سوار له مالی دنیا چیت ههیه ؟ زور به نارامی ده یکوت: پیره دایه ک و پیره گایه ک.
- قهدیمی ده لین: دیتنهوه ی ژنی نهجیب زور سهخت و گرانه، به لام ژیان ده گه لی زور هاسانه، به لام دیتنهوه ی ژنی جلف و نانهجیب زور هاسانه و ژیان ده گه لی زور سهخت و گرانه.
- قەدىمى دەلىن: دروست نىيە سى كەس پىكەوە ھاوسەفەر بن يا بــــە رىيەكــدا
   برۆن، چونكى بە تەجرەبە دىتراوە دوويان يەك دەگرن و يەكيان لە خۆيان ھەلداوىرن.

گیراوه، زوری پیخوشبوو باسی پوولی نه کرد و وه ده رکهوت، بو به یانی هاته وه دیسان نه قلیکی دیکه م بو گیراوه، هه ستا سه رپی و کوتی: عهلی نه وه نه و روش رویشتم، وه عد بی هه رکات بیم و نه قلی تازه ت پی نهبی، ده قه یه ک ده سه رته وه ناچم و پووله که تلیده مستینم، عه لیاده سوورا و له لیده ستینم، عه لیاوه رکوتی: چونکی هه تا مانگیک پووله که م بو هه لنه ده سوورا و له ته بیعه تی مام عه و لا حالی بووم ناچار بووم هم و و روژی نه قل و به سه رهاتیکی بو روژی دواتر بو ناماده که م.

سهید جامی سهیدنهژاد گیرایهوه: له سهرده شت پیاویکی زوّر خراپی لیّبوو هه تا خراپه هه ما چاکهی نهده کرد، وای لیّهات نهخوش کهوت و مهرگ بهربینگی پیّگرت، خزم و کهسی هاتنه لای ماموّستا و کوتیان: ته شریف بیّنه قورعانیکی له سهر بخوینه ههرچهندی بفهرمووی ده تدهینی کهی به لکوو ده و ناخریّیدا خودا بیبه خشی.

مامؤستا که کابرای باش دهناسی بهو قسهیه پیکهنی و کوتی: برؤن برؤن هـ هـ ر شـ هش ته لاقی نهو ژنانهم کهوتبن لـ ه سـ هـ ری بخـ وینم سـ هه ه نهگـهر لـ ه جینی کفـن دهسـی جزوهی قورعانیشیوه پیچم خودا نایبهخشی، خو خرایه نهماوه نـ هیکردبی، مـن لـ ه خـ قرا عمزیهت مهدهن و پوولی خوشتان له خورا زایه مهکهن.

حارمی یه کیک له دییه کانی سهرده شته و نزیک سنوور هه لیکهو تووه. پیاویکی قهدیمی لیده می نه خوش ده کهوی، مه لا و که یخودای ناوه دانی ده چنه شهردانی و ده لین نیشتیات له چییه ده لی ناخی ده دنیایه، نیستا له همورازی گویزه یجری بی، تیله که یه کی گرانت پیبی، کوللیره یه کی جیو و قونچکه کت پیواز پیبی، دانیشی و تیر لیی بخوی و چا بیوه. (ههورازی گویز هیجری له نیوانی نارست و بووبانه یه و ههوراز یکی هه تا بلیی رژد و ناخوشه).

پنیادهمی قسهخوّشی لی ههلکهوتووه. جیرانیکمان بوو به نیّوی خال حصه پیاویکی بنیادهمی قسهخوّشی لی ههلکهوتووه. جیرانیکمان بوو به نیّوی خال حصه پیاویکی زوّر ساویلکه بوو. ئیّمه تازه رادیوّیه کمان کریبوو، دههات دادهنیشت و گویّی دهدایه، نهگهر رادیوّ گورانی وه ک رمسوولگهردی و نهوانی دیکهی که پنی خوّش بوون بالاوی کردباوه خاله حممه سهری بوّ دهلهقاند و دهیکوت: شهی به مهرقهدی شیخ قادری رادیوّن سهتههزار تومهنی دینی، نهگهریش نهو شتهی بلاو دهبوّوه به کهیفنی نهبایه دهیکوت: به مهرقهدی شیخ هادی نهربهیه کهرزن ناهینی

ئیمه سهماوهرمان ههبوو خال حهمه زوری پی سسهیر بوو دهیکوت: شت لههوه ی عدالامه تتر نییه، ناو و ناور ده پال یه کدان، پوور خانزاد دایکی خال حهمه جگه له خال حهمه خدر و قادریش کوری بوون کوتی: روّله نهگهر چوونه شار لهو شتهی ماله سهیدی ههیانه یه کیکی بیننهوه. خدر دیته شار و سهماوهریکی تهنه که به حهوت تمه ن ده کری و ده یهینیتهوه، پوور خانزاد نهوهنده فهقیر بوو سهره کهی له سهر هه لناگری و ههر به ناته شخانه کهیدا ناو ده سهماوه ره که ده کا و ناو به بنهوه دا دیته دهر، دیته مالی نیمه و به دایکم ده لی نیوه ی له شار پا هیناوه همرچی ناوی تیده کهم تیبی ناوه سیتی و به بنهوه دا دیته وه دهر و ناوره کیش ده گوژینیتهوه!

دایکم که دهچی و نهو حاله دهبینی ده لی: خو پوور خانزاد وا نابی، دهبی نهو سهرهی لابهی و ناوه کهی دیره کهی و ناوره کهش دیره، پوور خانزاد ده لی: نهی دهبهر حهمریت مرم، ده نا من نهوه م نهده زانی، وه للاهی به مهرقهدی شیخ قادری نههاتبای سی شهو و رؤژی دیکه ههر ناو و ناوره کهم ده پال یه ک ده کرد، خهریک بووم به زمی به خدر وکی بگرم، جا چا نهبوو هاتی، ده نا نهورؤم به خدریدا ده نارده وه دلیاک بوون).

له نیوانی بانه و سهردهشت کابرایه ک گویلکیکی بیده بی ده یهوی بو فروشتن بیباته شار، له دم جاده چاوهروانی هاتنی ماشین دهبی، له ناکاو ماشینیکی تویتای دەلىخ:سوارمان كەي مەمنوونت دەبم، شۆفىر دەلىخ دەبىنى ماشىنەكەم دەركەي يېوە نييه، گويلكه كهت بهرده بيتهوه، كابرا ده لي: قابي پيوه نييه با پييوه نهبي خوم و گویر مکه که نهچینه پاشهوه، خوم هوشم پیوهی نهبی و ناهیلم داکهویته خوار موه، شوفیر دهلی: زور باشه. کابرا و گویرهکه سواری پشتهوهی تویتا دهبن و ماشین دهروا، بهلام کابرا زور ماندوو دهبی و بای فینکی پاش ماشین باوهشینی ده کا خهوی لیده کهوی و گویل ههوساری له دمست بهره للا دمین و گویلک نهو دمرفه ته دهقوزیتهوه و له ماشین باز دەدا ئەي قاچى دەشكى يا بۆي دەردەچى نازانم، بەلام دواي نيوسەعات كە كابرا لـە ناکاو وه خهبهر دی و گویره که که نابینی به شلهژاوی به مست لـه بـانی وهتـاغی شــوفیر دهدا و ههرای لیدهکا: نا به قوربانت بم چاویک به ژوور مکهتا بخشینه بزانه گویرهکهکه نەھاتۆتە يېشەوە؟

مسهلا سسهید سسهلام خهلکی کولهسسهی ناوچسهی سهردهشست، لسه مسهلا ههرهباشه کانی کوردوستان بوو ههر فتوایه ک دابای هسیچ مهلایسه ک رهتی نسهده کردهوه، بهلام ههروه ک ههموو زاناکانی زهمانه میشکی پر و گیرفانی بهتال بوو.

رۆژیک دەچیته سەر دەشت بەلام هیچ پوولی پینابی، به نیّو بَازاردا دەگـهری هیچـی بۆ ناکردری و زۆریش برسی دەبی. با ئەوەش بلیّین مـهلا دە قەلافەتـدا پیـاویکی تـهواو کەلەگەت و چوارشانه بوو، چاو دەگیری وەستا سمایلی پینـهچی دەبینـی ئـهوه سـهری بەر داوەتەوە و خافل له هەموو دنیایه خەریکی کاری خوّیهتی، مهلا دەچـی و لـه پشـت سەری رادەوەستی و له ناکاو دەلیّ: کوره ئەو دوو تمهنهم بو نادەیهوه؟

وهستا سمایل که مهلای به عومراتی خوی نهدیبوو به و تیوه خوړینه له ناکاوه تیک راده بی و به شله ژاوی چاویکی لیده کا و به پهله دهست بو دوشه گهله کهی ژیر خوی ده با و ده لی: فهرموو قوربان دوو تمه نییه و چوار تمه نه، مه لا چوار تمه نه که وهرده گری و ده چی نان و که بابیک ده خوا و هیندیک که لوپه لی پیویست ده کری وده گهریته وه.

بهلام ناگاته قاوهخانهی خالهباسی (خال ههباس، ههباس شهشقامکیان پیدهکووت پیش ئەوەي بگەيە سەردەشت لە زەردەكەمبەرەي قاوەخانەي بوو پياویكى بەخولق و ماریفهت بوو، خال همباس ده ساز کردنی سهبیلهدا وهستایه کی قابیل بـوو) سـواریک بـه پرتاو دهگاته سهری و دهلی: مهلا سهید سهلامت نهدیوه؟ دهپرسیی مهلا سهلامت بو چييه؟ دەلى ھەيھوو! تەلاقم كەوتوون دەلىن بەوى نەبى بە كەس چا نابىت ەوە، دەلىن: دابهزه و ومره خوار، ئەتۆ سوار و ئەمن پيادە پێکناگەين دەچىنــه قاوەخانــەى خالـــەباس ئەگەر كوتيان مەلا سەلامم ئەو وەخت تەلاقەكەت بۇ چادەكەمـەوە و ئەتۇ بـە خيْـر و ئهمن به سلامهت، کابرا تهریق دهبیتهوه، دادهبهزی و مهلا سهید سهلامی سوار ده کا و دهچنه قاوهخانه و خال ههاس بهرمو پیری مهلا سهلام دی و حورمهتیکی زوری ليّده گرئ، ئهو جار مهلا سهلام روو ده كاته كابرا و ده لئ: بلّي بـزانم چؤنت تـه لاق خواردووه؟ كابرا دهلي: قوربان ته لاقم كموتووه له سهر رؤيني ناوي، هـ مموو مـ هلا ده لـين به تۆ نەبىٰ بە كەس چا نابێتـەوە، ئێســتاش مامۆســتا ژنەكــەم زۆر خــۆش دەوێ و هــەتا بشلِّتي دمولهمهندم، سبهت تميهنت دەدەمىي بـۆم چـا كەيــەوە. مــهلا ســهر حيسـابي قەرزەكانى دەبىت موھ دەبىنى ھەشىتا تمەن قەرزدارە، دەلىي ھەشىتا تمەنى دەيم تەلاقەكەت بۆ چا دەكەمەوە ھەركەسىش پرسى كى بۆي چا كردوويە؟ بلى مـەلا سـەيد سهلام، کابرا همشتاتمهنهی دمردیّنیّ و دمستی ماموّستای ماچ ده کـا و بـه پـرتاو بـهرمو واوان دهگهریتهوه. ماموستاش ههشتا تمهنهکه دهگیرفانی دهنی و دهگهریتهوه

سهردهشت و دهچیته لای وهستا سمایلی پینهچی، سلاوی ده کا، وهستا سهر هه لدینی و جوابی سلاوه کهی ده داتهوه، مه لا سه لام ده لی نوهستا خو تو به عومراتی خوت منت نهدیوه و نه تناسیوم نه و چوارتمه نه تو دامی؟ خو تو به من قهرزدار نه بووی ؟! ها نهوه پووله که ت، وهستا سمایل ده لی نامه و پتهوه هه ر نه و دهمیم گهردن نازا کردی، ماموستا ده لی: باشه چون بوو نه و کات ناوا سووک و هاسان نه و پووله ت دامی ؟ وهستا ده لی: و وختایه ک سهرم هه لینا جحه نده مت ده نیو چاوانی پا دیار بوو، کووتم بی و نه بی حمزره تی عیز پائیلی و هاتووی پروحم بکیشی.

ئهو به سهرهاته کون بوو بهلام حاجی لهتیفی کوری و مستاسمایل و منداله کانی به لانی که مهوه سه تجار شه و چوار تمه نه ان له مهلا سه بدسه لام و منداله کانی ستاندووه ته وه مهر قه ده ر نا قه ده ریک یه کیک له و بنه ماله پیشی به یه کیک له و بنه ماله ده گرت و ده یک وت: بابی ثیره چوار تمه نی له بابی ثیمه ستاندووه یالللا بمانده نه و ده یک و خوشی و پیکه نینی خویان کردووه (خوا برووحی ثه و قه دیمییه دلسافانه شاد کا).

ده مانگی رمشمه کی ۱۳۷۵ به هوی شکانی لاقی شوانه (فریای کورم) ریم کموته نهخوشخانه، ژنیک به بانگ و سه لا ده گریا، له هوی گریانه که به پرسی، کوتی: چهند روژ لهمه وبه رکوره کهم لاقی شکا و هینامانه نه خوشخانه، پاش هه لبه ستنه و و دانانی پلاتین کوتیان: حه فتاهه زار تمه ن بینه و کوره که ت به رموه، هه رچی پارامه وه بویان کهم نه کردمه وه، چووم وه خزمان که وتم په نجا هه زار تمه نم قه رز کرد و هینام و کوتم: له وهنده م زیاتر بو په یدا نه بووه، کوتیان نه گهر قرانیکی که م بی کوره که ت ناده ینه وه، هاتمه ده ری ده ستم کرد به گریانی، پیاویک هات زور له تو دلسوزانه تر کوتی: خوشکی گیان بو ده گری کال و مهسه له م بو گیراوه، زور ناره حه تا بوو کوتی:

به راستی بی نینسافن! جا چوّن حال و وه زعی نافره تیکی وه ک تو وه به ر چاو ناگرن؟ داده ی نعو په نجایه ی پیته بمده یه بزانم چوّن لیّت وه رناگرن و کوره کهت ناده نهوه؟

پهنجا ههزار تمهنه کهم دایه، پووله کهی لی و مرگرتم به بیانووی چوون بـ وحیسابداری لیم دوور که وته وه، ئیستا دهبینم به دهر که کهی دیکـهی نهخوشخانه دا بـ وی دمرچـ ووه، براگیان له دهست ناپیاوه تی ئـه و خهلـکه دهگـریم. (دلخوشـیم داوه و کـوتم خهلـک ههموویان خراپ نین چاوه کانت بستر موه با بچین کوره کانمان به رینه وه مال).

ی کهمال گولابی کوتی بابم گیرایهوه: مالیکی شاسهیوانی له قهر مقسلاغ بوون ره میرد سهیر لیک دموهشانهوه، خهلک پیاوه کهیان نیونابوو پؤلوو (مهبهست پؤلووی ئاور) ژنه کهشیان نیو نابوو مشکی (خؤلهمیش) پرؤژیک ههوالیان هینا مشکی مرد، خهلک ورد و درشتی ئاوهدانی لینی کو بوونهوه، یه کیک کوتی: ئاوینهیه کی له بهردمی راگرن بزانن ههلمی ده کا یا نا؟ (مردووه یا نا) پولوو کوتی: وا مهکهن، شهو خهلکه تازه کو بوونهوه، نه شمردبی ئاخری پوژیکی ههر دممری، ناوه للا با خهجالهتی شهو خهلکه ناهبم بینیژن، سویندی خوارد مندال بووم و هیچم له دهست نهده هات ده کاتی ناشتندا دیققه تم لیگر تبوو دیتم دووسی جار لاقی جوولاندموه.

ژنی تهنبه لی به غدا ناچار بوو جی و بنی میرده که ی بمالی، به زوری له وه تاغ
 دهری کرد و ناردی حموش، به پهنجه ره دا چاوی له ژووری ده کرد و ده یک و ت: ماشال لا
 له کاری نمو خودایه! تاویک لموه ییش له کوی بووم و نیستا له کویم!

پوژیک ژنی تهنبه لی به غدا زوری له میرده کهی کرد تا له به به مورسییهی همستی و بچی له به به دانیشی تا بنی خاوین کاتموم، کاتی همستا و چوو له

 ومستا سمایل که مهلای به عومراتی خوی نه دیبوو به و تیوه خورینه له ناکاوه تیک راده بی و به شله ژاوی چاویکی لیده کا و به پهله دهست بو دوشه گه له کهی ژیر خوی ده با و ده لی: فهرموو قوربان دوو تمهن نییه و چوار تمهنه، مه لا چوار تمهنه که و مرده گری و ده چی نان و که بابیک ده خوا و هیندیک که لوپه لی پیویست ده کری و ده گهریته وه.

به لام ناكاته قاوه خانهى خاله باسى (خال هه باس، هه باس شه شقامكيان پيده كووت ييش ئەوەي بگەيە سەردەشت لە زەردەكەمبەرەي قاوەخانەي بـوو پيـاويكى بەخولـق و ماریفهت بوو، خال همباس ده ساز کردنی سهبیلهدا وهستایه کی قابیل بـوو) سـواریک بـه پرتاو دهگاته سهری و دهلی: مهلا سهید سهلامت نهدیوه؟ دهپرسی مهلا سهلامت بـ ق چييه؟ دەلىٰ ھەيھوو! تەلاقم كەوتوون دەلىٰن بەوى نەبىٰ بە كەس جا نابىنـــەو، دەلـــىٰ: دابهزه و وهره خوار، نهتو سوار و نعمن پیاده پیکناگهین دهچینه قاوهخانهی خالهباس ئەگەر كوتيان مەلا سەلامم ئەو وەخت تەلاقەكەت بىۆ چادەكەمىەوە و ئەتۆ بـە خيْـر و ئهمن به سلامهت، کابرا تهریق دهبیّتهوه، دادهبهزیّ و مهلا سهید سهلامی سوار ده کا و دمچنه قاومخانه و خال ههباس بهرمو پیری مهلا سهلام دی و حورمهتیکی زوری ليّده گرئ، ئهو جار مه لا سه لام روو ده كاته كابرا و ده لئ: بلين بزانم چؤنت ته لاق خواردووه؟ كابرا دهلي: قوربان تهلاقم كهوتووه له سهر رؤيني ناوي، هـموو مـهلا دهلـيّن به تو نمبي به كەس چا نابيت موه، ئيسىتاش مامۆسىتا ژنهكەم زۆر خىۆش دموي و ھەتا بشلَّتِي دەولەمەندم، سـەت تمـەنت دەدەمـێ بـۆم چـا كەيـەوە. مـﻪلا سـﻪر حيسـابي قەرزەكانى دەبيتەوە دەبينى ھەشتا تمەن قەرزدارە، دەلىي ھەشتا تمەنم دەيە تەلاقەكەت بۆ چا دەكەمەوە ھەركەسىش پرسى كى بۆي چا كردوويە؟ بلى مەلا سـەيد سهلام، کابرا ههشتاتمهنهی دمردینی و دمستی ماموّستای ماچ ده کا و به پـرتاو بـهرهو واوان دهگهریتــهوه. ماموّســتاش ههشــتا تمهنهکــه دهگیرفــانی دهنــی و دهگهریتــهوه سهرده شت و ده چیته لای وه ستا سمایلی پینه چی، سلاوی ده کا، وه ستا سهر هه لدینی و جوابی سلاوه که ی ده داته وه، مه لا سه لام ده لی نوه ستا خو تو به عوم راتی خوت منت نه دیوه و نه تناسیوم نه و چوار تمه نه تو دامی خو تو به من قه رزدار نه بووی ا ها نهوه پووله که ته و مستا سمایل ده لی نامه و پته وه هه ر نه و ده میم گهردن نازا کردی، ماموستا ده لی: باشه چون بوو نه و کات ناوا سووک و هاسان نه و پووله ت دامی و و و و ستا ده لی: و و ختایه ک سهرم هه لینا جحه نده مت ده نیو چاوانی را دیار بوو، کووتم بی و نه بی حمزره تی عیز رائیلی و هاتووی رووحم بکیشی.

ئهو به سهرهاته کون بوو بهلام حاجی لهتیفی کوری وهستاسمایل و منداله کانی به لانی کهمهوه سهتجار نه و چوارتمه نه اله مهلا سهیدسه لام و منداله کانی ستاندووه تهوه. ههر قهده رنا قهده ریک یه کیک له و بنهماله پیشی به یه کیک له و بنهماله پیشی به یه کیک له بنهماله ده گرت و ده یکوت: بابی ثیره چوارتمه نی له بابی ئیمه ستاندووه یاللا بمانده نهو کاره یان بو شوخی و خوشی و پیکه نینی خویان کردووه (خوا پرووحی ئه و قهدیمییه دلسافانه شاد کا).

ده مانگی رمشهمه می ۱۳۷۵دا به هؤی شکانی لاقی شیوانه (فریای کورم) ریم کموته نهخوشخانه، ژنیک به بانگ و سه لا ده گریا. له هوی گریانه که می پرسی، کوتی: چهند روز لهمهوبهر کوره کهم لاقی شکا و هینامانه نهخوشخانه، پاش هه لبه ستنهوه و دانانی پلاتین کوتیان: حمفتاهه زار تمهن بینه و کوره کهت به رموه، هه رچی پارامهوه بویان کهم نه کردمهوه، چووم وه خزمان کهوتم په نجا هه زار تمهنم قه رز کرد وهینام و کوتم: لهوهندهم زیاتر بو پهیدا نه بووه. کوتیان نه گهر قرانیکی کهم بی کوره کهت ناده پنهوه. هاتمه ده ری دهستم کرد به گریانی، پیاویک هات زور له تو دلسوزانه تر کوتی: خوشکی گیان بو ده گری؛ حال و مهسه لهم بو گیراوه، زور ناره حه تا بوو کوتی:

بهراستی بی ٔئینسافن! جا چوّن حال و وهزعی ئـافرهتیّکی وهک تـوّ وهبـهر چـاو نـاگرن؟ دادهی نُهو پهنجایهی پیّته بمدهیه بزانم چوّن لیّت وهرناگرن و کورهکهت نادهنهوه؟

پهنجا ههزار تمهنه کهم دایه، پووله کهی لی و مرگرتم به بیانووی چوون بو حیسابداری لیم دوور که وتهوه، ئیستا دهبینم به دهرکه کهی دیکهی نهخوشخانه دا بوی دهرچوه، براگیان له دهست ناپیاوه تی شهو خه لکه ده گریم. (دلخوشیم داوه و کوتم خه لک ههموویان خراپ نین چاوه کانت بسترهوه با بچین کوره کانمان بهرینهوه مال).

کهمال گولابی کوتی بابم گنرایهوه: مالنکی شاسهیوانی له قهر هقشلاغ بوون ره میرد سهیر لیک دمومشانهوه، خهلک پیاوه کهیان نیونابوو پولوو (مهبهست پولووی ئاور) ژنه کهشیان نیو نابوو مشکی (خولهمیش) پروژیک ههوالیان هینا مشکی مرد، خهلک ورد و درشتی ناوه دانی لینی کو بوونهوه، یه کیک کوتی: ناوینهیه کی له بهردمی پاگرن بزانن ههلمی ده کا یا نا؟ (مردووه یا نا) پولوو کوتی: وا مه کهن، شهو خهلکه تازه کو بوونهوه، نه شمردیی ناخری پوژیکی ههر دهمری، ناوه للا با خهجاله تی شهو خهلکه نهبم بینیژن، سویندی خوارد مندال بووم و هیچم له دهست نه ده هاتی ناشتندا دی کاتی ناشتندا دیققه تم لیگر تبوو دیتم دووسی جار لاقی جوولاندهوه.

ژنی تهنبه لی به غدا ناچار بوو جی و بنی میرده که ی بمالی، به زوری له وه تاغ
 دهری کرد و ناردی حهوش، به پهنجه ره دا چاوی له ژووری ده کرد و ده یکوت: ماشاللا
 له کاری نه و خودایه! تاویک له وه ییش له کوی بووم و نیستا له کویم!

پوژیک ژنی تهنبه لی به غدا زوری له میرده کهی کرد تا لـ مو بـ مره کورسـییهی ههستی و بچی له بهره کهی دیکه دانیشی تا بنی خاوین کاتموم، کاتی ههستا و چـ وو لـ ه

بهرهکهی دیکه دانیشت پربهدل ئاخیکی ههانکیشا و کوتی: ئای له غهریبی ا

کورنک له غهریبایه تی کهرنکی وه گیر ده کهوی سواری دهبی و عه کسیک
 (وینه) ده کیشی و به پؤستدا بؤ دایکی ده نیریته وه. به لام له پشتی وینه که ده نووسی
 دایه گیان نهوی سهر موه یان منم.

پنچکهی بوو، له ناکاو ههرا ههستا که شهوی رابردوو ژنی نهحمه وی خوار پینج مندالی سهر و پیچکهی بوو، له ناکاو ههرا ههستا که شهوی رابردوو ژنی نهحمه و گوی خواری رهدوو کهوتووه، ههر لهو ناواییه ژنیکی بهمیردی لیبوو خاتوو مریهم شهویش پینج مندالی همبوو، پاشی چهند مانگان ههرا ههستا که خاتوو مریهم ره دووی نهحمه و گوی خواری کهوتووه، ژن و ژالی ناوایی چوونه کن خاتوومریهم و کوتیان: مال کاول ناخر چون دلت هات میرده کهت هیچ، شهو پینج مندالهی خوت ناواره کهی و رهدووی نهحمه و گوی خواری کهوی! خاتوو مریهم ده ولامدا ده لین: به خودای خوشکینه نابی لیم به عهیب بگرن، منداله کانی نهحمه وی خوارم هینده پی فهقیر بوون ههرچه دیم به عهیب بگرن، منداله کانی نهحمه وی خوارم هینده پی فهقیر بوون ههرچه خواری به بی دایکیم ده دیتن کره م له جهرگی ده هات. (نهوه یه که ده لین بو مندالی خوی زردایکه).

دوو برا ژنیان نههیّنابوو، روّژیک برا چکوّله رووی ده بـابی کـرد و کـوتی: بابـه
 گیان دهزانم دهستهنگی و ناتوانی یه کجاره کی بـوّ هـهردوو کمان ژن بـیّنی، جـا کهوایـه
 پهلهت لیّ ناکهین ثمو سال ژنیّ بوّ یه کمان بیّنه و سالیّکی دیکهش بو کاکم.

ده دییه کدا پیره کوریکی قور و قهیره کچیکی شهلی تیدابوو ههردووکیان لهبهر

شهو عهیبه ی هه یانبوو زمماوه ندیان نه کردبوو و ره به ن مابوونه وه، شاخری ده ستی چاره نووس پیکی گهیاندن و کوره که ناردیه خوازبینی کچه که و کوتی: به و مهرجه ی ده کاتی تووره یی و نیوان ناخوشیدا لیم نه کهویه نیو و نرکان و پیم نه لیمی قور حازرم بتهینم، کچه شده لین به و شهرته ی توش ده کاتی وادا شه لهم پین نه لیمی میردت پینده کهم، به و جوره زمماو هنده کهیان سهری گرت، پاشی چه ند سال روزیک پیاوه که ماندوو له جووت را گهراوه دیتی ده رکه داخراوه و ژنه کهی له مال نییه، ماوه یه مه حته ل و ده بال خویدا زور تووره بوو، ده و کاته یدا ژنه کهی به له نگه له کانی را گهراوه، کابرا که به لینی دابوو قه ت شه لهی پی نه لین، به رمو پیری چوو و به تووره یی گهراوه، کابرا که به لینی دابوو قه ت شه لهی پی نه لین، به رمو پیری چوو و به تووره یی لاسای کرده وه و کوتی: نه و لایه تاوا نه و لایه تاوا له کوی را دییه وه ژنه ش کوتی: نه و لایه تاوا نه و لایه تا وا له کوی را دییه وه و به وی دوی ده و لایه کوی را دییه وه و ده و کوتی: نه و لایه تاوا نه و لایه کاب که دی ده دیم و کوتی ده و کوتی ده و کوتی: نه و لایه تاوا نه و لایه تاوا نه و لایه دا دا که دی دو ده و کوتی ده که وه که و کوتی ده و کوتی که و کوتی ده کوتی دو کوتی ده و کوتی ده و کوتی دو کوتی دو کوتی ده و کوتی دو کوتی دو کوتی ده کوتی دو کوتی

* حاجی شیخه، یه که دمولهمهندی سهرده شت بوو دوو سال بوو پوولیکی به قهرز دابوو به کویخا عهولا، بهلام کویخا گویی خوی لی شاخنیبوو و نهیده داوه، شاخری ده لی: حاجی شیخه هینده ی یی ناوی ملکیکم هه یه جاری به پوولیک ده یقه بلینین نهوت ده ده می نه گهر قهرزه که باقی ماوه توزیکم لی راوه سته، ده لی ملکه که ت له کوییه ؟ ده لی: بهرده سووری پیده لین. پاش ماوه یه ک حاجی شیخه ده بینی کلاوی چوته سهر و بهرده سوور جیگایه کی که سنه کیل و بهرده ره قانه و به کاری هیچ شتیک چوته سهر و بهرده سوور جیگایه کی که سنه کیل و بهرده ره قانه و به کاری هیچ شتیک نایه، حاجی شیخه ناچار ده بی به دوایدا ده چیته بیژوی نهو وه خته شیخ مه لا محه مه د بابی شیخ ره نووف نه خشبهندی لهوی ده بی بو شکایه ت ده چیته لای شو و ده لی: قهرزداره قوربان له ده ست کویخا عهولا په نام بو تو هیناوه، چه ند ساله پوولیکم پی قهرزداره به لام ههر روزه ی به بیانوویه ک ته فره م ده دا و نامداته وه ده بی بوم لی بستینیوه، مه لا محه ممه د به دوای کویخا عهولادا ده نیری و ده لی: برا کویخا عهولا شه و ره فتاره چییه محه مه د به دوای کویخا عهولادا ده نیری و ده لی: برا کویخا عهولا شه و ره فتاره چییه محه مه د به دوای کویخا عهولادا ده نیری و ده لی: برا کویخا عهولا شه و ره فتاره چییه

دەگەل خالەشىخە دەيكەى؟ بۆ نايدەيەوە؟

کویخا عمولا ده لی: قوربان عمرزت کهم. حاجی شیخه که نموه ی دهبیسی، دهزانی که کویخا عمولا پیاویکی زمانداره، به پرتاو ده لی: نا نا قوربان با عمرزت نه کا، همر بیت و زمانی بکاتموه نممن کویخا عمولای ده ناسم، به سهری تو قمرزه کهم سه هله ناداته وه به لکوو شتیکیشم قمرزدار ده کا.

یادی بهخیر و رووحی شاد بی خالید دلجموان کوتی: شهویک بو ئیسـراحهت له قهراغ چوّم دانیشتبووم و گویّم له قیرهی بوقان هه لخستبوو. ئهوهندهیان لی حالـی بووم، بوقیّک دهیکوت: کی مـرد؟ کـی مـرد؟ ده ولامدا دهیکوت: پیروّت، پیروّت.

پرسی: بۆ مړد؟ بۆ مړد؟ ده ولامدا دەيكوت: قۆخەى بوو، قۆخەى بوو.

- ئەحمەد خەلىلى دەيكوت: وەختايەك بۆقێك چاوى بە مار دەكـەوێ، دەلـێ:
   موارموار! بۆقى دووھەم دەلێ: كووا؟ كووا؟ بۆقى سێھەم دەلێ: ئەوەتا، ئەوەتا.
- پ رمسوو مهمو کوتی: دوم به دانیشتنی مالی ویرانه، گاوان تا بنوی گارانی لی دوورتر دهبیّتهوه، پیاو رهفیقی دوم بی دهبی بونی سیرمهشی پی خوشبی، نه گهر بو خوم نهمبوو ده گیرفانی ... ریم.
- سالان مندالانی همورامان و دمور و بهری پاوه نهگهر له جوگهیه کی گهوره
   بازدیان دابا یا شتیکی قورسیان دهست دابایه دهیانکوت: ناوکهی خوّم نه کهوی، ناوکهی
   گویره سوورهی باوام بکهوی.

حاکم دهستووری دا ده فهلاقهی کهن و تنی هه لدهن، که چه لیان له دار و فه لاقه به ست و به شولکان دایانگرت، کاتی تهواو کوتایان و نیوه گیانیان کرد، کوتیان بلی برانین چ خهونیکت دیوه؟

کهچهل هاواری کرد: بو خاتری خوا دهس راگرن له سهرمای فهراشخانه و لـه زهبـری دار و فهلاقهی حاکم ههر خهونیکی دیتوومه له هوشم چوّتموه.

- قهدیمییان له بهر دەسکورتی و نهداری خوّیان بوّ ئموهی مندال زیاده ووّیی ده خواردنی پیّخوّردا نه کهن و بهشی زستانه کهیان بکا، به منداله کانیان ده کوته پهنیر کوتوویه: کهمم تیّبکه و وردم بجاوه / تام و لهزز هتم ئهوا له دواوه.
- سالیک سولتانی ولات دهگه آل و مزیره که ی به پهنا بیستانیکدا تیده په په په نامیستانیکدا تیده په په په سولتان روو ده و مزیر ده کا و ده پرسی چ خوشه ؟ و مزیر ده لی: خهیار.

پاشی دوو سال سولتان و وهزیس که به و شوینه دا راده برنهوه، سولتان بو شهوهی هوشی وهزیره کهی تاقی کاتهوه رووی تیده کا و ده پرسی به چی؟ وهزیس دهسیه جی ده گی به خویی.

💸 🏻 ئێوارەيەک سولتان مەحموود و ھەياسى خاس لـﻪ ﺩێﻴـﻪک لادەدەنـﻪ مالّـى

پیریژنیک، پیریژن که نازانی نهو میوانانهی یه کیان سولتان و شموی دیکهیان ههیاسه ههروه ک میوانانی نهناسیاو زور به گهرمی به خیریان دینی و میواندارییه کی باشیان لیده کا. در منگان نهو که تاقه مانگایه کی ده بی ده یهینی له به رچاوی وان ده یدوشی گوزه یه کی شیر تیدا ده بی.

سولتان مه حموود که نهوه دهبینی پروو ده ههیاس ده کا و ده لین نهده ماندی نهده نهده از دیاره عایداتی مانگا زوّره، ئیمه دهبی که گهراینه وه سهرانه و مالیاتی تایبه ت بو مانگاکان دیاری کهین، نهو شهوه دهنوون و بهیانی که هه لده ستن پیریدژن سهرله نوی دهست به دوشینی مانگاکهی ده کاته وه به لام نه و نوّره ی ته نیا پری جامیکی چکوّلهی شیر تیدا ده بی ههیاس و سولتان به سهر سوورماوی ده پرست دایه پیره نه و مانگایه هه رههمان مانگاکهی دوینی نیواره یه، نهی بو دوینی نه و ههموو شیره ی تیدا بو که کهی نیستا نهوه ندوکهی تیدایه ؟ پیریژن ده لین: نهمشه و سولتانی و لات پاونه زهری به به راه به راه به ده که و میلله ته کهی گوراوه، سولتان که نهوه ی بیست له قسمی خوی پهشیمان بوده.

کچێک له تهمهنی تێپهڕیبوو مێردی نهکردبوو و ده ماڵی بابیدا مابۆوه، لێیان پرسی بۆچی مێردی ناکهی؟ کوتی: جا بـه ناشـوکری نـهبێ مێـردی چـی! دمو دێیـهدا خوازبێنیکهر و ژنهێن تهنیا خهلیله کوێر و جهیلیلـه قـۆڕن، دهیِ ئـهمن دهبـهروو مـرم چۆناوچۆن مێردی بکهم؟

کابرایه کی ترسهنؤ ک ناوی کوره که ی نابوو رؤسته م به لام هه رچی ده یکرد زاتی نهبوو قاوی لیکا.

قەدىمى دەلىن: بەختەوەرى وەك پەپوولـ وابـ ئەگـەر وە دواى كـەوى لـ مىلىن قەلىدى بەلام ئەگەر ئارام و ھىدى و لەسەرخۆ بى، بۆخـۆى دى و لـ سـەر شـانت دەنىشى. (بۆ تەنبەلان قسەى چاكە)

خاله حهمه ده عهسلدا خهلکی بانی بوو. کابرایه کی فهقیر و بیکه س و گاوانی دی بوو. له سهروه تی دنیا تهنیا کهریکی بوو ده گهل خوّی ده یبرده گارانی، له به یانی را ههتا ئیواری بو سووتهمه نی خوّی چیلکه و چرپی و چال و ههرچی تووشی بووبایه کوّی ده کرده و می ده کرده و لیکی ده به کوّلی خوّی ده نا و سواری کهره کهی ده بووبای ده یانکوت: خال حهمه بو نهم باره ت له کوّلی خوّت به ستووه و له کهره که تنهاوه و ده یکوری که ده کوره که ده ناوسه، دلم نایه باری لی قورس کهم، با به رنه هاوی!

ی دوو کهس ههر له مندالی ا پیکهوه رهفیق و ناوال بوون. که گهوره بوون ژنیان هینا و زمهاوهندیان کرد و پاشی چهند بال یه کیان بوو به خاوهنی چهند مندال به لام نهوی دیکهیان ههروا وه جاخ کویر ماوه و سریوهی مندالی له مالی نههات، به لام ئهوی دیکهیان ههروا وه ک سالانی پیشوو هاموشویان بوو و ههرچهند جاری ئه و رهفیقه به ژن و مندالهوه دههات و میوانی نهوی دیکه دهبوو. ژنی رهفیقه کهی دهمیوانداریدا هوی دهداوه، کامه خوراکی به تام و لهزهت بوو لینی ده نا و ده لیفه و دوشه کی مهخمه و ده س تیدا نه خهوتوودا ده بنواندن و به کورتی دهبهر پیی خوی و ژن منداله کانیدا ده بو به تنوکه ناویک. به لام پاشی چهند سال شهویک ئه مقسه له زاری رهفیقه کهی هه لخلیسکا و رووی ده خانه خویی کرد و کوتی: براله ناوا نابی، زور حهیفه تو به و ههموو پیاوه تییه ته و موری ده خانه خویی کرد و کوتی: براله ناوا نابی، زور حهیفه تو به و ههموو پیاوه تییه ته و موری دیکه بینه با

ژنەيەم چ لێبكەم؟ كوتى: جا چى لێدەكەى؟ ئەگەر دانيشت ئەوە باشە دەنا بـا بچێتـەوە بۆ مالى بابى، مالى قەلب سەروەخاوەنىيەتى.

ژنی خانهخوی نهم قسانهی بیست و دلی به جاریک له رهفیقی میرده کهی و مال و مندالی رهش بوو و بو نهوه ی جوابی کا و جاریکی دیکه روو دمو ماله نه کاتهوه و میوانیان نه بیتهوه، وهختی شام له جیاتی نهوهی وه ک جاران پلاو و گوشتی بو لینینت، ماشی بو لینا و کاتی خموتن له جیاتی دوشه که نهرمه کهی جاران کونه په توویه کی شرو دراوی بو راخست و له جیاتی سه نیره پهرقوویه کهی جاران سیبالیکی ده پهرؤیه کهوه پیچا و وه ک گاشه به ردیک ده بن سه ری نا. میوان نه و شهوه ی به سالیک رابوارد و به یانی زوو ساز بوو به رمو مالی خوی بچیته ه ه رهفیقه که ی پیشی پیگرت و کوتی: په یاه ی چیته ؟ جاری بمینه وه

میوان ده ولامدا کوتی: نا کاکه گیان من شهو له رووی نهزانییهوه قسمیه کم له زاری هدلخلیسکا و بهو تاقه قسهیه، پلاوم لیّبوو به ماش،نوینم کهوته نیّو دوّلاش، سهنیرم بـ وو به به بهرداش.

ئاممان نه کهی به قسهم بکهی، من به کردنی ئهو قسهیه ئاوام به سهر هات؛ بیّت و به قسهم بکهی بوّ هه تاهه تایه بیّچاره و مال ویّران دهبی.

دهگهل دهستهیه که دوست و رهفیق دانیشتبووین و باسی نارهسهایه تی ژومارهیه که کهسی نانه جیبی تازه بهسه ردا که توتوومان ده کرد، عهای ره حمانزاده هه لیدایه و کوتی: تولکه جوره گیایه که که که که از که خوشترین و سازگار ترین کویستان بیچینی حه جمانی نابی و لهو شوینه نامینیته وه و ههر چونی بوی بکری ریشه ی خوی ده گهیینیته شوینیک که پیسایی لیبی.

- کابرایه کی دەسکورت و دلساف کهره کهی له پال کیویک له برسان وهستا
   بوو، دەستى بۆ پاړانه ههلینا و کوتى: خوایه ئهو کیوهی به کا کهی، له پیش کهرهشینی
   به با کهی، ده توانی به لام ده زانم نایکهی.
- به په حمه ت بی مه لا محهمه د نه جمه یی مه لای گوندی خه تایی بوو، کاتی مه وعیزه به و جوّره پروی ده کرده فه قیره کان و ده یکوت: براله خه لکینه ئینسافتان بی، هینده ئه و به یار و دم جوّیانه مه کیّلن، ئاخر ئه و مه پر و مالاته ی خه لک پیویستیان به له وه پرگهیه، ئیوه خوّ جیّیه کتان بوّ له وه پراندنی مه پر و مالاتی نه هی شد تو وه ته و قسانه فه قیره کان سه ری خه جاله تییان به رده داوه و مه پرداره کان ملیان قه پ ده کردو وه بالسیان بوّ ده کیشا و ده یانکوت: ئه شه مدووبیللا مه و عیزه ئاوا ده بی، پاشان ده یک و ت: به لام ئه وانه ی مه پر و مالاتیان هه یه، ئه و مه پر و مالاتان له فه قیره کان نییه و مالاتیان خوّتان بوّ به دروست و حیسابی ناده ن و ئاگاتان له فه قیره کان نییه و مه گین نازانن ئه و مه پر و مالاته ی ئیوه به شی ئه وانیشی تیدایه و بوار به و قسانه فه قیره کان نازانن قه پ ده کرده وه و بزه یان ده هاتی و مه پرداره کان سه پریان به پرده داوه و ده یانبولاند.
- ➡ کابرایه ک له ژنه که ی له بیانوو بوو دهیه ویست ته لاقی دات. کوتی: بـرو دهری چاو له عاسمانی که بزانه ههوره یا ساوه؟ جا چ ههور بـی و چ سـاو بـی تـه لاقت دهده م، ژنه رویشته دهر و گهراوه ژوور کوتی: نه ههوره، نه ساوه، به حـوکمی خـوای راوهسـتاوه، لهعنه تـ له یاوه ی به ناحه ق ژنی ته لاق داوه.
- له گایان پرسی بو وا زوو پیر بووی؟ کوتی له داخی کهر. پرسیان چون؟
   کوتی: جووت ئهمن دهیکهم، مالوو به منی دهکهن، جهنجه و گیرهی به من

بابم گنرایهوه: له نهبیاوای نزیک مووسالان پیاویکی زور فهقیری لیبوو له دارایی دنیا تاقه کهریکی بوو، مانگیک بوو به تهما بوو پوولیکی وه گیر کهوی کهرهکهی بهریته گهرور و نالی کا. نهو روزه ی که پووله کهی بو ههلسوورا کهره کهی وه پیش خوّی دا تا گهیشته سهر پردی قهلاتاسییان. کهر لهسهر پردی سهر سمیکی دا و لهوی را ده چوّمی زییه کهوت و ناو بردی و خنکا، کابرا توزیکی چاو لیکرد و سهری بو ناسمان ههلبری، پاشان ده باغهلی گهرا دوو قرانی دهرینا و لهوی را ده چوّمی هاویشت و کوتی: ها نهوهش حهقی ناله کانی.

ده دمورانی حوکمهتی قاجاردا له ئیران بهرتیل و ریشوهخواردن گهیشتبوو راده یه ک که هیچ کاربه دهستیکی دمولامت ناماده نهبوو بی بهرتیل و مرگرتن بچووکترین کار بو کهسیک نه نجام دات، ده زممانی فه تحه لیشادا که بو ماوه یه ک قاتی و قری رووی ده ولات کرد، و مزیر موختاری ئینگلیس فه رده یه ک په تاته (یاره لماسی، سیوه زممینه) بو دمولامتی ئیران ده نیری و ده لی: نه گهر ئیرانییان نهو گیایه که ئیراندا بروینن، به هوی نهوه ی که نیشاسته ی زوره ههرگیز دووچاری برسییه تی نایه ن نه و گیایه رواندن و ره عهمه لهینانی هاسان و بهر و بووی زوره و ده ناعیلاجیدا جیگه ی نان ده گریتهوه . به لام سه دری نه عزم می ئیران به رله و می په تاته که و مرگری ده لی: باشه، به لام نه گهر من نه و شته یه و مرگرم و کاریکی وا بکه م که ئیرانییان نه و گیایه بروینن ئیوه ده به رامب مربه ئەنجامگەياندنى ئەو ويستەتاندا چى و چەندم دەدەنى؟!

له نیّو نُهو گولانهیدا که له دەور و بهری مههاباد جینگیر بوون یه کیّکیان کوره کهی ماموّستای قوتابخانهیه، نُهو گولهش ههروه ک گوله کانی دیکه له کوّمه ل دابراوه به لام ههموو حهوتووان کوّره کهی ده چیّته سهردانی، بابی دهباته حهمام و پاک و خاوین دهیشوا و نُهرکی باب و فهرزهندیتی به جیّدینیّ.

روّژیک بابه به کوره کهی ده لیّ: روّله گیان وازم لیّبیّنه و له من دوور کهوه و به دوای به ختی خوّندا بروّ. شوکر بوّخوا تو ساغ و سالامه تی و مین نهخوّشم و خه لیک بیّزم لیّده کهن، با توّش خوانه خواسته تووشی نهخوّشی نهیه ی و خه لیکیش نه زانن کوری کهسیّکی وه ک منی.

کوره دهلیّ: نهخیّر بابه گیان ئهوهی مهلیّ، من شانازی به بوونی توّوه ده کهم، بهس نییه ئهگهر لیّیان پرسیم بابت کیّیه، ده توانم توّیان به نیشان دهم و شانازی بهوه بکهم که ریشه و رهگهزم مهعلوومه!!

- قازییه ک به ریگادا ده رؤیشت و یه کیک به دوایه وه بوو. له ناک او قازی قه لهمه کهی لیکه و ت و کابرا هه لیگر ته وه هه رای لیکرد: قوربان قولینگه که ت لیکه و ت قازی به تموه سه وه لیی روانی و کوتی: نه زان ئه وه قه لهمه یا قولینگه کابرا کوتی: کارم به وه نییه قه لهمه یا قولینگه کابرا کوتی: کارم به وه نییه قه لهمه یا قولینگه ته نیا ئه وه ی ده زانم چه ند سال لهمه و به و شته ی حوکمیکی نابه حه قت نووسی و منت پیی خسته زیندان و مال ویرانت کردم.
- سواریک به قهراغ ئاوهدانییه کدا تیپه پی، پیریژنیک پیشی پیگرت و کوتی:
   دایه پیرهت به قوربان بی، ئه گهر ئاورت پیه بمدهیه ئاور گه کهمی پی هه لده کهمهوه.

سوار پرسی: بو داپیره دمو ناوهدانییهدا ناور وهگیر ناکهوی داوا له من دهکهی؟ پیریژن کوتی: داپیرهت به قوربان بی، دمو ناوهدانییهیدا چی زوّره ناور، بهلام من قسه و نیّوانم دهگهل هیچیان نییه ودهنگم له همموویان گوّریوه و داوای هیچ شتیکیان لیّ ناکهم.

سوار کوتی: مادام هیّنده خراپ بی دمو دییهدا تهنانهت دوّسـتیّکت نـهبی کـه داوای ئاوری لیّبکهی، وهللاهی منیش ناتدممیّ.

کهسێک له بزورگمێهـری حـهکیمی پرسـی: دارایـی و هـهبوونی مالـی دنیـا
 باشتره یا زانایی؟ بزورگمێهر کوتی: زانایی.

كابرا كوتى: ئەى بۆ زانايان خزمەتى مالداران دەكەن بەلام مالداران خزمـەتى زانايـان ناكەن؟

بزورگمیهر کوتی: زانایان به هوی زانستی خویان قهدری مالی دنیا دهزانی و نهگهر ههیانبی یا بکهویته دهستیان ده زانن ده چ رییهکدا خهرجی کهن، بهلام مالداران به هوی نهزانی خویان قهدری زانایی نازانن و تیناگهن که چون ریز و حورمهتی زانایان راگرن.

ا ه قسهخوّشیکیان پرسی: ژنی ره شهسمه ری گهنم رهنگ جوانتره یا ژنی سیی و موو زهرد و چلوشین؟ کوتی: بو نهو کهسه ی ژنی ره شهسمه ری گهنم رهنگی ههیه ژنی سپی و کال و مووزه رد جوانتره، به لام نهوه ی ژنی مووزه ردی کالی چلوشینی ههیه ژنی ره شهسمه ری گهنم رهنگی پی جوانتره، شهوه ی هیچیانی نییه هه ردووکیانی پی جوانه و نهوی هه ردووکیانی پی جوان نین.

- له کابرایه کی زور برسی و هیلاکیان پرسی: دوو و دوو ده کاته چهند؟ کوتی:
   چوار کوللیزه.
- پیشینان کوتوویانه: بو نهوهی خوشهویست و لهبهردلان بی تا ده توانی هیچ
   شتیک له کهس داوا مه که، خراپهی کهس مه لی و ده گه ل کهس خراپهی مه که.

دیسانیش کوتوویانه: همرکمس ئمو خوو و ئاکارانمی تیّدا بیّ بـوّ دوّسـتایمتی دهبـیّ و پیّویسته ریّزی لیّ بگیریّ: ئهگمر عمیبیّکی له کمسیّک بـمرچاو کـموت لیّـی لـه هملـلا نمدات، ئمگمر له لایمن کمسیّکموه چاکمیمکی دهگمل کرا ئمو چاکمیه بـه زوّر بزانـیّ و تـا دهتوانیّ لیّی بلیّتموه و باسی بکا.

ئهگەر بۆخۆى چاكەيەكى دەگەل كەستك كىرد بىھ ھىچىى دانىن و ھىەرگىز باسى نەكاتەوە، ئەگەر پياوەتى و چاكەيەكى دەرحەق بە خۆى لىە لايىەن كەستكەوە دەگەل كرا قەتى لە بىر نەچتتەوە.

ئهگهر یه کیک ده بهرامبهریدا تووشی هه لهیه ک بوو بتوانی له بیری بهریسهوه و لیکی خوش بی و ئهگهر یه کیک داوای لیبووردنی لیکرد، توانایی لیبوردنی ههبی و غهرهزی دهدایی خویدا رانه گری.

ئاكارى دزيو و ناشايست دۆستى دەكا به دوژمىن و ئاكارى باش و بەجى دوژمىنى دەكا بە دۆست، ئەگەر ناتوانى بە ئاكارى باش دوژمنانىت بكەيم دۆسىت، وشىيار بە بە ئاكارى ھەلە ونابەجى دۆستانت نەكەيە دوژمن، نەزانترىن كەسان ئەوانىەن كىه شىەرتى دۆستايەتى بەجىخناھىدىن و ئەوان لە خۆيان دەتۆرىنىن.

زانایه ک به مندالیّکی کوت: نه گهر بنه من بلیّی خوا له کوییه سیّویکت ده دممیّ، منداله که کوتی: من ده چمهوه مال دوو سیّوت بو دینم نه گهر به من بلیـی

خوا له کوئ نییه؟

خووله به کولانیکدا رادهبرد پنی کهوته سهر تویلکه شووتییه ک و هه لخلیسکا و کهوت، خهنجهری هه لکیشا و تویلکه شووتی وهبهر خهنجهران دا، پنیان کوت: پنیت عهیب نییه لهسهر نهو ههموو نه قلمت ده گه ل تویکله شووتی به شهر دیی؟ کوتی: تویلکه شووتی منی به عهرزدا داوه و حه ق وایه رقی خوّم به و بریژم، دوژمن دوژمن و نابی به کهمی بگری ته نانه ته نه گهر تویلکه شووتی بی و به ر لهوه ی فکرت بو بکاته وه دهبی فکری بو بکهیه وه.

کابرایه کی نهخوش و دهسکورت و نه دار رؤیشته لای دوکتوریکی ناسیاو، دوکتورکه چاوی به سهر و وه زعی کهوت زگی پنی سووتا و جگه لهوه ی پوولی فه حس و معایه نه وه رنه گرت، له گیرفانی خوشی پوولیکی پندا و به روویه کی خوش به رنی کرد. دوای چهند روژ دوکتور له بازار چاوی به کابرای نه خوش کهوت، چاک و چونی ده گهل کرد و کوتی: شوکر وا دیاره ئه و پووله ی پنم دای ده فریات هات، ئه و رون و ووت زور خوشه!

کابرا کوتی: ئەرىخوەللا مالت ئاوەدان بىخ، بىمو پوولمەى پىت دام چووممە لاى دوكتورىكى حىسابى.

کابرایه کیان بو که لانه خورادن بانگیشتن کرد و زوریان تاریفی که لانه بو کردبوو. کاتی مالی خانه خوی که لانه یا کردبوو. کاتی مالی خانه خوی که لانه یان ده گه ل دو شاوی گهزو بو دانا و زانی که لانه نهمه یه سه ریکی راوه شاند و جنیویکی دا و کوتی: نانیان کردو دوو لانه نیویان ناوه که لانه.

🍫 له دۆستىكى قسەخۆشم بىست: سالىك دەولەتى توركىا دوچارى كەسىرى بوودجه بوو، ئاتاتورک دەستوورى دا دەو سالەدا ھەركەس پێـى خوشــه دەتوانــێ بــێ و خوّى بوّ چوونه حهج نێونووس کا و بچێته زيارهت، بهلام پێويسته ده پێشـدا پووڵـى پێویستی ئەو سەفەرە دە حیسابی دمولەت كا، خەللىك كلە بـۆ ئلمو سلمفەرە گرینگله بهریان ٹاواله کرابوو هروژمیان برد و پارهی پیویستیان ده حسیابی دموله و خویان نیونووس کرد، کاتی دمولهت گیانی هاتموه بهر و وه ختی حهجاج بهریکردنی هات، ئاتاتورک دەستووریکی بەو جۆرەي بلاو كردەوە: لەبەر ئەوەي زۆربەي ئەو خەلـكە لەبـەر لهقهبه کهی دهچنه حهج و پنیان خوشه پنیان بلنن حاجی، خهالک دهبی وایان پی بلیّن، بهداخهوه نهو سال دمولهت تووشی کهسری بوودجه بـووه و نـهو پوولـهی نـهو کمسانه ده خهزیّنهی دمولّهتیان کردووه خهرجی زوّر کهم و کوّری ولات کراوه. بـ پێـی دمستووري ئێمه که خالێکي ده قانووني ولاتدا بۆ دياري کراوه، ئــُهو کهســانه لــه لايــهن دموله تموه به حاجي دمناسرين و دهبي خهلكيش به حاجيان نيّو ببهن، مهوهش نلوه کانیانه که ده روّژنامه دا له چاپ دراوه: بهو جوره ههموویان پوول و زیاره ته کهیان له کيس چوو.

* نهگهر شیّوه ر مفتاری بهرئاواله و باوی نیّوکومه لگای نهودمور و زممانه یه ده گهل شیّوه ر مفتاری داخراوی نهسلی پیش خوّمان هه لسه نگینین بوّمان دمرده که وی که نه همموو شته کانی به بهروون و نه همموو شته کانی نهودموره یه خراین، ده ناکاری کوّمه لایه تیدا نه گهر نینسان بتوانی به قوّناغی مامناوندی بگات و نهوه ک رابردوو به بهربهست و نهوه ک بیستا بهرئاواله بی ده توانی بلی دهستی به شیّوه ژبانیکی دروست و حیسابی راگه پشتوه.

دهگهل چهند دوّستی خوّشهویست و قسهزان دانیشتبووین و باسـهکهمان ئـهم بابهتـه

بـوو. دوای ئـموهی کـم رهخنهیـم کی زور لـم بـی بهنـدوباری و بـی چـاو و روویـی بهعزه کهسانیکی نهورویی گیرا، سـهید عومـهر کـوتی: بـابم گیرایـهوه جهماعـه تیک لـه سهیده کان له دیی گولیار له مالیک میوان بـوون ده گهرمـهی قسـاندا لـه ناکـاو کـوری جحیلی یه کیک لهو سهیدانه که حهز ناکهم ناوی بینم ده کاتی چاخواردنـهوهدا، بایـه کی لیبووه، بابی له ناره حه تییان سهری بهرداوه و کوره له شهرمان له وه تاغه که رویشـته دهر، نهوانهی دانیشتبوون ویسـتیان باسـه کـه بگورن یـه کیان گـوتی: دهی گـوی مـهده نی شوانهی دانیشتبوون ویسـتیان باسـه کـه بگورن یـه کیان گـوتی: دهی گـوی مـهده نی شدیکی هینده سهیر نهقهوماوه، بابی کوره ناخیکی ههاکیشا و کـوتی: راسـت ده کـهی، سهیر نا به لام شتیکی زور گهوره قهوماوه چونکی نهو کـوره نه گـهر کـوری مـن بـی بـهو شتهی لیی قهوما نیستا له شهرمان مردووه و دلی توقیوه. له بیستنی نهو قسـه یه دلـیان کهوته وهسوهسه ههستان چوونه دیوه کهی دیکـه دیتیـان بهراسـتی کوره کـه مـردووه و گیانی دهبه دا نهماوه.

دوای گیرانهوه ی نهو نهقله سهید جهعفه رکوتی: نهو دییه ی باست کرد دوستیکم ههیه بابی نهو دوسته م له شتیک ناره حهت ببوو له باسی حهیا و حورمه تی قهدیم گیرایهوه: جحیل بووم ههوه ل مندالیم کچیک بوو زورم خوش دهویست بهلام له بهرامبه ر بابمدا هه رگیز نهمتوانی نهو خوشه ویستیه م به مناله کهم ناشکرا کهم، خهلکی نهو زممانی له روویان هه لنه دههات له لای بابیان مندالیان ماچ کهن یا دهستیکی به سهردا بینن له ناکاو کچه کهم نه خوش کهوت و روز به روز یاو و تاو دایده گرت. شار دوکتوری ههبوو هه رچی کردم و کراندم له رووم هه لنه هات که به بابم بلیم کچه کهم نه خوشه و ده یبهمه لای دوکتور، پیم وابوو نه گهر شهو قسهیه بکهم بی خورمه تیی شهو نه خوش م و کراندم کوتی سبه ینی بو فلانه کاری برو فلانه دیدی شهو شهوه کچه کهم می دوکتور، بیم وابو و لهوه ی دلین بو فلانه کاری برو فلانه دیدی شهو شهوه کچه کهم یه کجار نه خوش بوو و لهوه ی دلینا بووم که دهمری، هه رچیم کرد شهمتوانی بلیم ناچم کچه کهم دهمری، به یانی زوو هه ستام چوومه شهو دیه و کار و

ویسته کهی بابم راپه راند و ئیواری گه رامهوه دوور و نزیکی دی بوومهوه دیتم خه الک له سهر قه برانن، زانیم که وا خه ریکی ناشتنی کچه کهی منن هه رچه ند له تاوان دالیم ده تک وت سنده گلیکیان تیناوه و ریکی ده گووشن به لام هه رچیم کرد له رووم هه انه هات یه کراست بچمه گورستان، چونکی به پنی راگرتنی حورمه تی بابم ده بوایه ده پیش ههموو شتیکدا بچمهوه مال و ئه و له ئه نجامی سه فه ره کهم ئاگادار کهم و ئه گهر پیویست بی ههوالی کوچی دوایی کچه کهم له مالی ببیسم. (شهوه تابالویه که له شیوه ژیانی رابر دوومان که به دانیایی به کاری فیلم سازانمان دی).

ياشكۆ

خوینهری بهریز، وا کووپهی یهکهم له خهزینهی بزهمان ههرچونیک بوو به چاپ گهیاند و خستمانه بهر سهرنجی ئیوهی هیژا و شارهزا. ههروهک ده پیشکودا ناماژهم پێکردووه دەو بەرگەدا ھەولىم داوە خۆ لە چاپى ئەو نەقلانەي كە رەنگە ھێنــدێک كـەس پنی هه لبه زنموه ببویرم و ماقوولانه کر دوومه تـه پیشـهنگی بهشـه کانی دیکـه، نزیـک بـه چلساله به ئههوهنی و ئارامی قولم بو كوكردنهوهی ئهو نهقل و نهزیلانه ههالمالیوه، دمو ماوهیه دا بوم ده رکهوتووه که قسه و مهته لی کور دمواری زوربهیان بی تویکل و به واتهی خەلكى ئەو دەور و زەمانەيە رووت و بىي پەردەن؛ ئـەوەش دەگەرىتـەوە سـەر چۆنىيـەتى فهرههنگی تایبهت بهو خهالکه و هیچی ده گهل ناکری و نمو جوّره قسانهش به شیک اله فەرھەنگەكەمانن. دۆستىكم كوتى: برادەرىكم لـه ولاتى ھولەنـد دەزانى ئەنجامـدانى چ كاريكيان پي سپاردووه؟ كوتم به چېرا بزانم، كوتى: ماوهيهكه له زمانهكهيان سهرراست و شارهزا بووه، دهڵێ: لهو ولاته شتێک به نێوی جنێو نهماوه ئێستا پێيان سپاردووه بچـێ شاربهشار به ننو پیره کاندا بگهری و به ههر جؤریک بی نهو جننوانهی که ده رابردوودا پیکتریان داوه له زمانیان دهرکیشی و نمو بیان نووسیتهوه و بیانباته ناوهندی ته حقیقات و لێکوٚڵینهوه تا ده ئارشیوی فهرههنگییاندا بمێننهوه.

روّحی شاد بی ماموّستا عهلائهددین سهججادی ریشسمهی لهسهر نهسیی ویستی دامالیوه و چی ده راوی قهلهمی کهوتووه نووسیویه تی و به چاپی گهیاندووه، به لام من لهمیژه ده گهل خوّم ململانهی نهوهمه که نایا به رگهکانی دیکهی نهوکتیبه ههر به شیّوهی کووپهی یه کهم ته تهله و بژار کهم یا رشتهی مروارییانه پیّدا دهم و هیچیان له

قهلهم نهخهم؟ دیاره داهاتوو و ویستی خوینهرانی بهریز نهو ولامهم دهدهنهوه و تا شهو کاتی یا عومر!

یادی به خیر سالی ۲۰ بوو به خزمهت ماموّستا هـهژار گهیشـتم خـهریکی فهرهـهنگی ههنبانهبوّرینه بوو. به تاقهفهرده ئهرکی کوّر و ئهنجومـهنیکی وهسـتوّ گرتبـوو. فـهرمووی ئـهو کـارهی مـن دهسـتم داوهتـی دهتوانـایی تاکهکـهسـیکدا نییـه و دهئهنجامـدا بـی کهموکووری نابیّ. ههرواشبوو؛ دوای کوّچی دوایی ئهو که همیره کهسانیکی حازرخوّری بهر سیّبهر و کارنه کهر و تهنانهت چهنهوه پر شهکریان له دوای شکاند و دایانه بـهر پهخنـه و ئوخژنیان خستهدایی پهش و حهسوودیان.

نووسهری کورد بی پشتیوانه و نهوهی ده یکا و ده پنووسی و نمو شه و نخونیانه ی که ده پیناو به رهه مهینانی کتیبیک ده پیناو به رهه مهینانی کتیبیک ده پیناو به رهه ناه که دامرکاندنی ویستی ده روونیه تی که لای وایه وه که کهرکیک به رامبه ربه فه رهه نگی گهله که ی به ستووه یه تی و چاوی له نافه رین و باره قه للا و ده سخوشانه ی که س نییه و نهوه ی ده یکا بو دلی خوی ده یکا و منه ت له سه رشانی که س دانانی .

تا ئیره ی کار نهرکی شاعیران و نووسهرانمان بوو وهبال به نه هستوم دمو په پی له خوبورده بیدا به جینیان گهیاندووه و ژیان و گهنجی تهمهنیان له سهر داناوه، به لام کاتی کتیب و نووسراوه ناماده بوو، نهرکی له چاپدان و بلاوکردنه و میان له هستوی که سانیکی دیکه یه که به داخه وه لوکه یان ده گویی خویان ناخنیوه و کهمته رخهمییان گهیاندووه ته نهویه پی خوی. فهرههنگ دوستی و فهرههنگ پهروه ری، دوو شتی لینک جیاوازن؛ ئیمه ده دریژه ی شهو و روژدا نه گهر راسته و خوش روو ده کتیب و خویندنه وه و نه و به ره و موسیقا نه که ین بیگومان چه ند سه عاتیک چاو له تله ویزیون ده که ین یا گوی له رادیو و موسیقا راده گرین و بی نهوه ی بزانین ده دنیای فهرههنگ دوستیدا چه ند کاتیک له ساته کانی شه و و روژ ده گوزه رینین و بیگومان ههموومان ده بی خومان به قه رزداری که سانی

هونهرمهند بزانین که به بوونی خوّیان و هونهرهکهیان بوّ شـایییهکی گـهورهی رووحـی و رموانیمان بیّهیچ چاومروانییهک بوّ پر دهکهنموه.

ثه گهر هونه رمه ند به رامبه ر هونه رخواز ثه رکی له سه ر شانه و ده بی و شیار بی هه موو گهنده و مهنده یه کی به نیوی هونه ر پیشکه ش نه کا هونه ر خوازیش شهر کی تاییه تی له سه ر شانه و ده بی له قوناغی هونه ردوستی را، به رمو قوناغی هونه رپه روه ری هه نگاو هه لینی ته بی هه لینی ته بود از می این به بود این و به بالای شاعیر و نووسه ردا هه لیکوتن، هیچ باریک له هونه رمه ند که م ناکاته وه دنیای دروشم و شوعار به سه ر چووه و زممانی کرده وه و هاتنه مهیدانه. ده یان شاعیر و نووسه ری زور له ئیمه سه ر تر به هوی شهوی کرده و و هاتنه مهیدانه ده یان شاعیر و نووسه ری زور له ئیمه سه ر تر به هوی بی پالپشتی هیچ پشتیوانییه کی مالییان نه بووه یا ده یان ده نی گخوش که به هوی بی پالپشتی دهستیان به شوینی تومار کردن رانه گهیشتووه ، به رهمه کانیان هاوکات ده گه ل مردنی خویان له ناو چووه .

قسه بو کوتن زوره بهلام له قهست دهیاندهمه بهر مقهست و لـ هوه زیـاتر دریــ دادری ناکهم و چاوهری دهمینم تا بزانم کهنگی ههستی نووستووی نهو کهسانهی کـه بهراســتی نهرکی زور قورسـیان دهوبارهیـه دا لـه سـه ر شـانه و خویـان لـه بـواری بیخهبـهری داوه وهخه بهر دی! (ههر نهوهنده ی ده لیّم: بو ناقلان نیشارهیه ک بهسه).

رهنگه چهند کتیب له نووسهریک ده روزیکدا له چاپ بینه دهر به لام به دلنیایی به دوریک نهنووسراون و تا ناماده بوون رهنج و زهحمه تی زوریان ده پیناودا کیشراوه. خهزینهی بزهش بهرههمی دهیان سال گوی هه لخستن و قسه و نوکته بیستنه و به شیوه ی زنجیره و ده چهند بهرگدا به چاپ ده گا و مهیدانتان بو دمولهمه ندتر کردنی بهرگه کانی دیکهی ناوالهیه و نامهوی نهسپی خوم به تهنیایی تاو دهم و بابه تی به عزه ناوچه یه که ههر بویه نه گهر بابه تی تازهم دهست کهوی به و مهرجه ی پیشتر نهمنووسیبنه وه، یا له هیچ شوینیک له چاپ نه درابن دهو په ری نهمانه تداریدا ده

۱۳۸ | خهزینهی بزه

بهرگهکانی دیکهدا به ناوی خاومنیان دمیانگونجینم.

ئاواتەخوازى گەيشتن بە ئامانجە پيرۆزەكانتان رەسوول رەشئەھمەدى (ھەلوەدا) ۱/ ٤/ ١٣٨١ مەھاباد

خه رهه نگوکی زاراوه بو نه م کتیبه

تەرخ: تەرك

تۆلەكلىدى: كۆلۈك

كمال: راو؛ ثمو دمعبایمی به خشپهی ینی راوچیان لـ الان

و حەشارگە دەردەپەرى بەتايبەت كفرويشك

تینتینوکه: گهرو و مسل و رنگسای نمف مس و همناسسه

هەلكيشان

حارر: بنزار

چه که سوو: چهقهساو؛ خراب تیژ کردنموه

چل و مل: جوریک وشهیه بو مانای موزاحیم

مَوْقَهُ: پيومرى تعندازه كرتن

دۆستەلوا: دۆست و لايىنگر

دەللاتى: پیّت دەدا

دەنگ ئى گۇرۇن: بىم ھىۋى تىۋران قىسىم دەگىمل كەسىيك ئەكدە:

ده څڼنه پیدا: ده نارامیدا؛ ده بېدلهراوکه پیدا

دمغری: توړه و عمسمبانۍ له کوره دمرچوو

رهبهن: سهلت؛ بن مال و حال و ژن و مندال

ژهوان: ثمو دانمویتلانمی که مایمی ژبان و بهریچونن بهتایمت

گەنم و جۇ و ھەرزن كە ئانيان لى ساز دەيى.

ژنم ننګن: ژن، شووم پی ناکمن

سۆستىن: ئاواييەكى خۆشىئاو و ھەواى نزيك گوندى ئالاواتە

سورمه: نعو کوگا گلهسورهی که دهیانعوی بو خشت پیژان به

للراووقاراو: ویسحمت و ناسایش

ئالاواند: تالاواندییه که لموسهری چنؤمی زیسه سهرامسهری

ميرلوهي سەردەشتە؛ ئالاوە.

ناورگ: ئاگردان

ئولۇھى: وەللاھى؛ وەللا؛ بەوەللا.

ئەوازمەجالان: ئەو وەختانە

به رانوي: منالى له بدر نەچى؛ زياتر بۇ ئاژەلى ئىلوس و دوو

گیان ده کار دمبری

بوگ: وموی

شوينيكه.

په هه مووده مایه خوی: به همموو هیزی خوی

پەرسورگە: سوسک؛ جۆرتک قالۆچەيــە و زيــاتر دە ئــلومرۆ و

شــوینی پــیس دادهژی و نیشــانهی پیــــی و چهپهــّــی

نیانهٔ ت: عهیب و ناجهیاز؛ بیلحهت؛ کردموهی بلحانه

پاستاو: ئەو كۆگا گلەسوورەي ئلوياندە بال كردووە تا بە قـور

بیگرنهوه؛ وشدی تایبه تی کوره حانهیه

پیوار: نعو کهسهی کار و پیشهی کرین و فروشتنی نازهاله

پهٔ 44سوانه: نمو داره زیادیانهی ده کاتی داره_واکردن له دیوار

تیدهپهړن و دیواری له تهر و تووشی دهپـاریزن؛ بــه زمــانی

تعورويى قونيس

پهیاغ: کونه ک و داردمستی تایبه تی لیدان

ييشم ھەڭلىن: دىق دەكىم

قور بیگرندوه

سەرى ئىگۇ: سەرى ئەنگۇ؛ سەرى ئ<u>ۆ</u>وە

ئانگوتكى و خەپلە ساز دەكرى

ئىينەيى: ئارلمى؛ يىن پەلەكردن

هیّنیه: کاتیّ له دوله تویّ به رمو عیرکق دهچی یه کـهم دیّـی عیراقه ثمو دیّیه دمورانی سمنام ویّران نه کرلوه و وهک خوّی

ماوه.

ع**ەلايەت**: سەير

عدلهم: ژان و تیش و تازار و نهخوشی

دَالِياتَاغ: شويَنيّكه له نيّوان مياندوواو و معهاباد

تەچى: شەلاق؛ قىمچى

تامك: ئەنگوست

گلمهٔ م: دیّیه کی خوّش ثلو و هموای معهاباده له اوینی کیّوی

جعوالعر مشان بـ مروکاری مـ معاباد اـ م سـ مریقی مـ معاباد

سفردمشته

كه الله: به لا؛ مقهددمر؛ رووداوي ناخوش

گولزوگوت: لیدانیکی توندی بی به زمیانه؛ شعو کوتانه ی که

توټکلی له دان جيا دهکاتفوه

كورتاندرو: كۆپاندرو

گهو**ن**، سفرهی قهدیم که له کمولی ثارهل به شیوهی کـوت کوت و جوان و نهخشا و ساز دهکرا.

گلی دهبهٔ رئیرینا مود: گایه کهی ده کماتی زموی کیلاتمها

پسا و له ماندووی و شهکه تیان مرد.

گەۋرى: عيل و عەشيرە و تايفەيەكى گەورە و بىغربلاون دە

نیّوانی معهاد و سفردهشت و بانه و سفقزدا

گلۆم: كۆيۈۈنەۈەي جەملومر

گونهگه هوئ د دیمه که نیوان محاباد و سعرده شت له

سەر تابلۇ ناوەكەيان كردووە بە كوشك دەرړئ

گول: جوزلمی

گرون دیبه که نزیک ثبالاوه و سوتان بهرامب دری میرلوی

لعوبدرى چۆمي زييه هەلكعوتووه

گەرەن ئازا كرەن: گەرنازاكردن؛ ليخۇش بوون؛ عمقوو كردن

لىكلىالىكلىا: پەيتاپەيتا؛ بەردموام

مالْيَكُم هَهُ لَلْمَثَا: مالَيْكم ده نهزمر دهكرت

ماهوره: فمرش؛ ثمو راخمرمی که له خوری تمندرایی

مر بوون: تعواو تير بوون

م**نمی دهگانه وه**: له نلوی دمبا

نەيئەنگۆنى: لى<u>نى</u> نادەي

لێوکڪوتوو: ناوککموتوو

نقوری: مشتهکوله

نيوري: نيومړؤ

واوان: دینیهکی زوّر خبوّشالو و همواینه اینه سندر _لیسی

سفردەشت ميرلوي ھەلكموتووە.

ويسعه ت: ويسعمت: ئيسراحمت: ئاراميش

ه راي د ه کالي: غاري د مداتي؛ شالاوي بو دمبا

تصوير ابو عبدالرحمن الكردي

3) 571/2 2) 571/2